

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Ivris Gvlielmi Dvrandi

Durantis, Guilelmus

Augustae Taurinorum, 1578

Rescripti præse[n]tatione, & impugnatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96857)

sed ego loquitur quando omnes simul habent iurisdictionem. vn. se non fa cit. Consilium quod in esse necesse est quod ad rescriptum processum, quia lex...

- * Nota quod aliud est declinare iurisdictionem, & nolle litigare: & aliud non posse, quia iura non permittunt quod fac. pro clericis. & no. Ia. Bu. & Albe. in l. ff. de iudi.
* Pone lata esse sententia pro filiosam in causa appellacionis: pono quod est filius legitimus Titij, quid erit. Bal. in l. ff. C. de bonis qua libe.
* Coram quo contentantur magistris hospitalium. Gullelm. de monte lau. in Clem. 3. de pbeno.
* De incompetencia iudicis quis cognoscit. Bal. in l. quidam. de re iudi. fac. idem in l. ius plaribus. de iuri. & iure. & clem. j. de questrat. poss. & Bal. in l. generaliter. de epif. & cle.
* An cognitio vtriusque iudicis laici, an ecclesiastici. Io. de ligni. in c. naganu. de vltis. quod repetit. & in clem. de pbeno. de iudi.
* Si clericus comparet coram iudice laico in habitu & consura. vide Bal. in l. j. C. de natur. li. & l. huius tam. de his qui sunt sui vel alie. iur.
* An litigans coram iudice incompetente videatur in dubio ignoranter litigare. Aug. in l. si per errorem. de iuri. fo. iudi.
* Si laicus citatur clericus postquam iam contraxit, vel si clericus succedat laico, qui laicus iam contraxerat, qualiter conueniat laicum, & qualiter pueniat. Bala. auth. ca. q. C. de epif. & cler. fa. c. quod no. i. c. qd clericis. de fo. compe. & c. i. de iur. iur. lib. 6. vide etiam hoc Io. Cal. in quadam quaestio. quam disputauit, qua incipit sic, statuo ciuitatis cauetur quod ab auctore no libido &c. & demum Bartholo. in dicitia auth. causa. & Arch. in c. pia. de excep. lib. 6. Ray. in l. ex ca. de postu. bar. in repe. l. cunctos populos. tenet quod clericus ad litigatur status & consuetudinis laicorum. Bal. libe. de contra. item dominus Vicen. contra Bar. in c. ecclesia S. Mariae. de consi. iud. de eundem in c. quod clericis. de fo. compe. qui distinguunt inter ordinatiuam & declinatam quod communiter tenent doctores. sed plene vide. Ioan. And. in Mercurialis in regula iuris. secundum culpa, ad fi. plenius Io. Cal. ubi s. plenissime de ista materia vide dominum Antho. de But. in dicto c. quod clericis. de foro compe. qui recitat omnes superiores. vide etiam not. per Alberin. par. statutorum. q. 7.
* Quid si sint duo fratres debitores, & vnus est clericus, & alius laicus, vel quid si sint duo rei debendi, & vnus est clericus, & alius laicus coram quo conuenitur. fac. Bal. in auth. habita. C. ne filius pro patre. & l. iuris peritos. s. oriundus. de execu. tuto. Bar. in l. solent. de alim. & ciba. leg. in 6. q. Bal. in l. ff. C. de edic. diu. adri. tol. & Bal. in l. p. p. i. ius. de appel.
* Nota quod clericus acter liberarum. C. per quas personas nobis accu. culari. la. Guil. in l. per liberos. C. per quas personas nobis accu.
* Nota quod si aliquis petat absolutioem a iuramento in contractu facto, & sit absolutus quod occasione illius contractus debet postea agi coram episcopo. Bal. in l. ordinarij. C. de rei ven.
* Quis erit iudex competens si fiat maleficium in loco communi inter duas ciuitates. Bal. in l. j. C. de confes.
* Nota quod exemptus ratione rei non exempte subiacet iurisdictioni ordinariae. Gullelm. in l. de eis. de epif. & cle. & auth. clericus. eo. tit. quod clericus ratione rei quam possidet potest conueniri sub iudice laico ad idem Io. An. in c. j. de obliga. ad ratio. etiam simile quod s. dixit de foro comp. c. quod clericus.
* Quod si respiciatur aliqua iura uolentia quod si clericus conueniat laicum in foro laico etiam ex contractu orto ante clericatum debere seruari iura ciuilia, etiam si sint statuta & consuetudines: debet intelligi si sit forum naturale, seu si ex accedenti, puta quia laicus reconuenit clericum in eodem foro: quia tunc debent seruari iura canonica, an. l. qui habet. de tutel. Item debet intelligi in ma. de quod dicitur si oriat ex iure canonico: quia tunc similiter seruantur iura canonica. ita dicit do. Anto. de Bu. in c. quod clericis. de foro compe. quod no. propter statutum Militi loquens de interesse vtrum possit peti per clericum vel contra eum.

¶ Baldus de Competentis iudicis aditione.

Quot modis dicatur iudex incompetens, vide j. de sent. §. quot modis. Aretij est consuetudo, q. clericus trahit laicum ad suum iudicem. & valet conuencio, q. reus se quatur fori actoris. in §. j. iuxta principium. G. ¶ Exceptio iudicis incompetens potest opponi vsque ad litis contestationem. h. conuenit. ff. de iud. Sed exceptio privilegij, vel exemptionis. contra iudicem non potest opponi postquam quis in iudicem consensit. ¶ Crimen dicitur ecclesiasticum, quod principaliter pertinet ad forum ecclesie, uer. 2. G. de purg. cano. ca. nos inter. per Ber. ¶ Ex quo iuramentum interuenit, causa pertinet ad forum ecclesie ibidem. G. quod dicitur in c. ff. de fo. comp. lib. 6. in Nouel. Exceptio tamen excommunicationis potest opponi coram iudice seculari. j. de exc. s. exceptio excommunicationis. ¶ Iudex originis debet remittere suum subditum ad locum delicti puniendum, uer. sic. 6. G. si hoc petatur: alioquin ipse puniet. C. vbi de cri. agi oport. l. j. & de accu. l. si cur. s. cum saecilegus. ¶ Malefactor non enim sequitur, qui in crimine vel fuga capitur, sed quandoque debet remitti praemissa summaria inquisitio. nean deliquerit, uer. sic. quid si conueniunt. G. ¶ Item priuati capientes malefactores, non debent occidere, nec detinere, nisi vteos iudicibus exhibent. C. de male. & mathel. fin. quam primo nota. ¶ An ratione delicti Perusij commissi per Senensem, possit iudex Perusinus citare illum Senensem Senis, uer. sed quomodo iudex. G. Cyn. disputando tenuit, quod sic: quia citatio nuncij non est iurisdictionis, sed est quoddam factum quod ubique fieri potest. C. de epif. & cle. l. omnes. §. is nihilominus. C. de of. p. r. vbi l. quod promulge. Nam & statutum potest eum citare in territorio in quo & viua vox. ff. de dec. ab ori. fa. l. ff. ¶ Item potestas ha. potest quem citare. C. de his qui ad ecc. consul. p. r. p. r. & tamen locus extra territorium seu iurisdictionem; & vide quod no. G.

ff. de in ius uoc. l. perique. Sed Canonice tenent, quod iudex secularis, etiam Imperator, non potest citare in territorio ecclesie, vt in clem. ext. florialis. de re iudica. & in l. ff. de requi. reis. per Bartol. Ego credo quod ille qui est dominus territorij, bene potest statuere, si vult: & ista facit ibi papa; & clerici tenent vt iurisdictionem. & tamen nolunt, quod Imperator, possit migrare in terris ecclesie, sed sic volo, & sic iubeo, &c. sed vnus officialis ecclesie potest citare in terris ecclesie aliter officiali commissis. & in terris Imperij similiter citat vnus officialis in terra alterius, quia Imperator hoc concedit, & potest in terris suis, secundum Bartol. ¶ Adde tu, an & quando iudex vnus ciuitatis possit citare existentem in aliena ciuitate sibi non subdita? vide Bald. in l. in tempus. ff. de here. instituen. Sed citatio realis ut persona capiatur, ista extra territorium fieri non potest. de bon. auto. iudic. post l. cum vnus. §. j. secundum omnes. ¶ Sed pone, quod malefactor fugit, & sic familia Potestatis ipsum insequitur usque ad fines territorij, nunquid potest dic. quod non, quia non debet in alienum pedem immittere. ff. de ed. l. d. l. quis fit fugitiuus. §. idem Celsus. nisi in terra confederata. ff. de captiuis. l. non dubito Bal. Vide j. de citatione. s. non valet citatio. & per me in l. ff. de iuridict. om. iudic. ¶ Quod in criminali quod non potest consentire in non suum iudicem, uer. sed nunquid in iudicem. G. hoc uerum expresse, sed tacite sic in lite constanda. C. vbi de cri. agi oport. l. j. vbi de hoc, quod no. vide Ioan. And. in capitul. P. & G. de off. delega. post Innocent. ¶ Sub. tribus modis prorogatur iurisdictionis, scilicet per pactum quod possit ubique conueniri, & per pactum quod promittitur ubique respondere: & de his duobus casibus habet locum poenitentia vsque ad litis contestationem. Tertio per pactum de soluendo ubiqueque fuerit petitum, & tunc non habet locum poenitentia: quia ubique contractum videtur, licet certus locus non sit definitus. uer. sic. quid sit pactum. & uer. sic. circa hoc. G. Fortissima enim est prorogatio per promissionem soluendi. ff. de solu. l. quarto. Quarto modo fit prorogatio per submissionem, ff. de iur. om. iudic. l. est receptum. Cum autem non agitur de iurisdictione non danda, sed de non declinanda, ista non est proprie prorogatio, secundum omnes, sed est fortificatio iurisdictionis, & non habet locum poenitentia, ut l. h. quis in conferendo. C. de pac. & no. in l. ff. conuenit. ff. de iurid. om. iud. nam iurisdictionis fundata facilius confirmatur, quam extendatur, & facilius extenditur vsus iurisdictionis, quam iurisdictionis, secundum Innocent. Bald. ¶ Laicus fidei iubeus pro clerico conuenitur coram iudice seculari. uer. sed pone clericus. G. Nam fidei iussor contractus, imo & iudicij, facit eum iudicem, vt no. in l. j. ff. si quis in ius vo. non ser. nisi sit fidei iussor iudicatum solui, quia tunc sententia lata per reum mandat executioni in eum licet sint diuersi fori. l. j. in ff. C. de execu. rei iud. Hoc non credo, q. si clericus fidei iubeat pro laico, q. sua iudicis secularis mittatur executioni per eum. unde l. ff. C. de execu. rei iud. intelligitur q. reus & fidei iussor sunt eiusdem fori, uel q. fidei iussor potest prorogare iurisdictionem, sed hoc non pot. facere clericus, vt hic in uer. in clericis. per G. Vel intelligitur quod ad modum immaritate executionis. Bal. ¶ An id quod d. de aduena, habeat locum in reatu iudicio, ut si Pisanus cum eqno meo transet per istam ciuitatem, possim eum hic conuenire, vel attestare. uer. quid si quis per locum & dicit, q. hic & no. in l. ff. C. vbi in rem ac. ¶ De vagabundo dicit, q. in toto orbe ubiqueq. reperitur, p. conueniri tam ciuilitate, q. criminaliter, uer. quid si debitor vagat. G. & no. in l. j. & 2. C. vbi de cri. agi oport. & l. 4. ff. de dam. ini. per gl. & Dy. Lucanus derobauit Florentini Florenti: deinde morat Pisis cum te derobata; vt sine an. poterit ibi pueniri? Quidam q. sic, quasi sit vagabundus. Sed iste non d. vagabundus, si aliter non appareat. Unde ista non est bona. em. G. Dic ergo q. no. pot. conueniri nisi rei uendicatione, si ibi non possides, ut uer. pone, quidam Lucanus. Bar. d. cit. quod ubi tenet res derobatas, ibi delinquere & p. r. h. re. ff. de fur. l. ff. d. n. m. & ibi uide p. Bar. ¶ Licet quis sit exbannitus, uel excommunicatus, non propterea d. vagabundus & debet conueniri in loco antiqui domicilij, nisi eius bona sint publicata: tunc enim non conuenitur ipse, sed fideus. Vel quid si aliquis Senen. G. ff. de polli. l. de pollicitationibus. ff. ex qui. cau. in p. l. ad cognitionem. ubi de hoc per gl. & l. ff. de integ. resti. l. ff. per G. ¶ Translato domicilio non propterea transferitur forum, uer. quid si debitor tempore contractus. G. nisi per leges nat. ut l. cum quaedam puella f. iur. om. iud. quia tunc in nouo domicilio, nisi ubi esset facta praenotio, transferitur forum & iurisdictionis. ff. de execu. tu. l. idem Vlpianus, in ratione sui Bal. Ratione solius originis ab omni domicilio abstractae non fortitur quis forum conuentionis, sed munerat. uer. quid ergo. & l. ¶ Officiales episcopi conueniuntur coram episcopo. uer. sequitur. & uer. item no. ¶ Delegatus papa potest ubique reddere iura, quia non habet sedem determinatam, s. uero. uer. si autem. In literis beneficialibus non habet locum presentatio, uel praenotio, sicut in rescriptis ad lites, eo. §. uer. si. ¶ Sola aditio iudicis operatur multos effectus, in §. ff. Guil. Cyn. C. qui admitt. ad bon. poss. l. 1. Bald. ¶ Eo ipso quod libellus est productus in causa restitutionis in integrum, nil est innouandum, c. s. uer. in. G.

¶ De rescripti presentatione, receptione, & impugnatione Rubrica.

- a ADDITIO.
a Prima duo. s. presentatio & receptio, q. correlatiua sunt, expedit sine diuisione membrorum, & de his Tan. ru. de iudice adeudo. Bonagui. sua char. 2. & Aegid. prima & secunda rub. tertium per sex membra distinguit. Pii aut licet in rub. de dele. causaru, tractat. de personis, q. bus & de causis q. delegari possunt de rescri. proprie nihil ponit Baga. nihil. Et b. Tan. Rof. Vbert. de Bo. in locis quae expressi su. p. rub. de dele. nil de hoc dixerit. Vbert. de Bon. fecit rub. de exce. p. rescri. Idem Ioan. del. eo. Caul. l. 3. & l. iudi. part. 3. & hi duo dinumerauerunt aliquos casus. Bonag. partim de hoc tertio sub rub. qualiter recusans iudicem det libellu. Alb. Gal. posuit certos casus sub rub. de rescri. inordinate. tria, quia post tractatum sententiarum, executionum, & appellacionum est prima rub. Nepo. de Mon. Alba. est p. rescriptum sub rub. p. ponit textus decre. licet. de cri. fal. & certarum legum quae habentur 25. q. 2. & hi duo inuenerunt autorem in casibus. Gui. An. proluxam rub. fecit de rescri. q. posuit etiam in prin. multos casus, multum autem adiutus fuit autor per Host. in summa huius rit. ut j. dicam.

Specul. lib. ii. Partic. I.

SUMMARIUM.

- 1 Exhibito & receptio rescripti quomodo fieri debeat.
- 2 Cautela notarii in rescripti inspectione diligenter habenda.
- 3 Notarius qua forma instrumentum conficere debeat super rescripti cuiuslibet inspectione.
- 4 Iurisdictionis rescripti originalis nulla est, nisi ipsum integre appareat.
- 5 Rescripti presentatio est de processu, & ideo est per manum publicam in scriptis redigenda.
- 6 Gestus sine actis in causis non stantur, nisi legitimis & literis instrumentis.

Exhibito & receptio rescripti, de qua s. tit. prox. §. pe-
 versi si tractauimus, fieri debet hoc modo. Adit enim
 publicus notarius, vel duae personae idoneae, & in eorum
 praesentia impetrator rescriptum apostolicum praesen-
 tet iudici dicens: Dominus papa vos salutatur, & hanc literam, &
 suam benedictionem vobis mittit, & supplicat, qd in eius teno-
 rem procedatur. Iudex autem ipsum reuerenter bireto deposito
 & capite inclinato suscipiens, si clausum est, quod quandoq; fit,
 cum vbi scribitur, sic cautè ipsum aperiat, ut filum cum bulla li-
 teris ex vna parte adhaereat, sicut prius adhaerebat vtriq;. nam si
 bulla ex toto à literis separaretur, nulla prorsus eis fides relinquetur.
 arg. ext. de cri. fal. licet. Post haec confestim ipsum legat, & totum
 tenorem, & bullam & chartam & stylum, & filum inspicit dili-
 genter. r. ut inferius differetur, quia indicantè oportet cuncta rina-
 ri, & rerum ordinem plena inquisitione discutere, 30. q. 5. in dicitè-
 rem. ext. de si. inst. cum Ioannes, si inuenit ipsum falsum vel in-
 iuriosum aliquo de modis, qui j. dicit, ipsum reiciat, nec ei fidem
 adhibeat. 9. dist. si ad sacras. imò si euidenter falsitas est, offerentem
 capiat, ut ext. de cri. fal. ad audiend. 19. dist. in memoriam. Si ue-
 ro de vitio dubitat, delegentem consulat. ext. de rescrip. super li-
 teris, prope fi. & c. cum contingat. & de off. dele. sane. j. ext. de cri.
 fal. super eo. & in pra. §. in memoria in auth. ut nulli iudi. col. 8. §.
 & hoc uero iubemus, ueruntamen in lris de simplici in stitia non
 psumit de facili falsitas, ut ext. de cri. fal. c. pe. His igit & aliis dili-
 genter inspectis, si sine vitio illud iudex uiderit, ipsum recipiat, &
 pceptat notario, uel pars eum requirat, ut tam de praesentatione,
 qd de receptione faciat publicum instrum. vel et praesentationis &
 receptionis totus tenor scribat inter acta p duas personas idoneas,
 ut ext. de probatio. qm. 3. C. qui prior, in pig. ha. scriptu-
 ras. ¶ Sit quoq; cautus notarius, ut & ipse diligenter rescriptum
 inspicat, nam cum oportet eum, in suo instr. asserere se uidisse
 ipsum integrum & incorruptum, si post trisi apparebit, eius in-
 strumentum poterit, nec immerito, redargui falsitatis, nisi uerum
 probeat postea subsecutum. Caveat et, ne falsum asserat, extra, de
 si. instr. inter. Actorem etiam & reum in hoc cautum esse oportet:
 nam si falso rescripto utant, grauissime punient, quod dic. ut
 ext. de cri. fal. ad falsarium. & etiam iudex si scienter talis rescri-
 pti autoritate procedit, ut eod. tit. super eo. & c. quam graui, &
 reus fatuus est, si per huiusmodi rescriptum se permittat con-
 ueniri, ut c. tit. per totum, & ext. de proc. in nostra. ¶ Notarius
 ergo super praemissis sic concipiat instrumentum.

F O R M A. In nomine Domini, amen. Anno, mense, die & loco talibus, & c. in praesentia mei notarii j. scripti, & testium subscri-
 ptorum, talis in praesentia talis dñi constitutus, quandam litteram apo-
 stolicam, uel Imperatoris, uel Regis, uel episcopi, cum uera bulla
 & filo pendentibus, uel cum sigillo cereo, uel cera impresso ad
 chordulam de serico pendenti, & habenti in circulo tales literas:
 intra circulum uero tale signum, uel talem imaginem. Dic forma
 bullae papalis, & signi imperialis, ut j. sequit, obtulit, praesentauit
 & dedit eidem, requirens eum sollicitè qd in ea sibi delegata p-
 cederet iuxta ipsarum continentiam litterarum: qd si quidem littera idē
 dñs recepit, & perlegit, eius aut tenor litterae, prout ego notarius
 eam uidi & legi, talis erat: Clemēs episcopus, & c. Vel Federicus
 Dei gratia Romanorū Imperator, & semper Augustus, & c. inferat
 totum tenorē de uerbo ad uerbum: in fine aut ipse notarius,
 sic se subscribat: Ego talis, tali autoritate notarius, praescripte p-
 sentationi rogatus inter fui, & de mandato pdicti iudicis autori-
 tatē praesentantis, hoc scripsi & trāscripsi, nil addendo, uel minuendo,
 uel mutando, & in publicā formā redegi. Acta anno, die & loco
 praemissis, presentibus talibus & c. Hanc est formā uide j. de ci-
 tatione. §. iam de citatione. uel literis aut. ¶ Sed obiicitur, nam
 rescriptum originale integrū dēt apparere, alioquin nulla erit iuri-
 dictio eius extra, de si. instr. c. 1. C. de eden. auth. si quis in aliquo.
 ext. de off. deleg. cum in iure. C. de man. prin. l. unica. Ad quid er-
 go prodest huiusmodi confectio instrumenti? Respon. ¶ Rescrip-
 ti praesentatio est de processu: & ideo est per manū publicā redi-
 genda in scriptis, quia si de ea dubitaret, in hoc iudici non crederetur
 unde redigitur in scriptis, uel in acta publica, ut sciat ut de
 modo & die praesentationis, si in dubium uertatur. ext. de probatio.
 quoniam 3. Est & alia ratio, quia si rescriptum casu aliquo per-
 deretur, posset facilius per tale instrum. comprobari, quam per te-

stes. Cum enim iudicis autoritate sit transcriptum, ei creditur. Hoc
 probantur ext. de prin. leg. cum olim effemus. & de fideiuf. per-
 uenit. extra, de fid. instr. c. fi. C. de testib. publicati. extra, de con-
 firmat. uil. uel inutil. uenerabilis. & sic premissa obiectio nō pro-
 cedit. Super hoc uide quod nō j. de inst. ed. §. nunc dicamus uer-
 illud autem. ¶ Haec quoque cautela de conficiendo instrumen-
 to seruatur, tam in literis apostolicis, quam in alijs delegationi-
 bus & subdelegationibus ut semper cōstare possit de iurisdictione,
 ne, si in dubium reuocaretur: alias enim non statim gestus sine ac-
 ctis in causis, nisi quatenus legitimis confiterit documentis, ut
 f. in pra. c. quoniam contra. & nō in pra. c. cum in iure. C. si à non
 comp. u. l. j. & in pra. uerfic. illud autem. Post haec praesentans im-
 mediatè petat à iudice, ut citet, & in causā procedat, ut s. tit. pro-
 xi. §. pen. uer. fin. §.

ADDITIONES.

- a Deposito. ¶ Secundum Aegid.
- b Licet. ¶ Secundum Tacre. vbi s. ¶ Adde ante praesentationem rescri-
 pti reuocantis primus ualeat processus factus, Bal. conf. 4. de off. dele.
- c Episcopus. & c. ¶ Summe miror de Aegidio, qui formam talem posuit uen-
 rabili viro domino March. Bo. Cl. & c. postposito. & illud domino sunt mi-
 randa. uide j. §. racione formae. in prin.
- d Respondeo. ¶ Secundum Aegid. cuius fuit utraque ratio, vbi s.
- e Effemus. ¶ Vbi de hoc. ad fi. vlt. gl. & ultra remis. q sequunt, uide j. de pb.
 s. fi. post prin. ubi inueniens opi. Tan. 3. iam scriptam ubi s. si proutaq; p-
 sente parte id factum fuisset, satis accederem huic dicto. licet Bart. au. q. 10.
 dominicali in. sentiat, sub dubio forte: parte autē, qd qd impetratū fuit absen-
 te, & ad id nō uocata, nō puto id sufficere, praecipue in prin. ca. qd facient
 et quae sempsi de testi. Alber. & de si. instr. c. vlt. licet Gof. sua. 10. q. dist. in-
 rit, an reus opp. falsitate in expreso uel tacito: & tunc fm eū sufficere exhi-
 beri publicatū uel insinuatū, an opponat ueram falsitatem rescripti, & tunc
 exhibedū ē originale: saluo qd si iudex facta diligenti examinatione de his
 sex de qbus j. s. prox. in prin. cū inuenisset illud legitimum quo ad illa fecit
 fer illud in acta redigi. Vult. n. q. tunc non admittat obiectio falsi, sed stetur
 actis Allegat. pra. dec. cū olim. qd hoc nō pbat: imò potius pbat qd p-
 dicit: ubi in pdictorio iudicio, & parte praesente facta fuerit pbatio, & eius pa-
 ce salua nimitū potentatū dat iudici in partis pjudiciū: & utinā oēs essent
 tales, quibus sic credi posset. Et licet primū dictū aliquid coloris habeat, p-
 stat tñ, qd in insinuatū posset eē aliquid plus uel minus, prout expediret im-
 petranti. Constat et qd impetrantes laborant ad iudices gratos habendos,
 & ipsorum uoluntati conformes. ¶ Adde qd Io. And. sequitur Alex. in d. auth.
 si quis in aliquo. & Pet. de Anc. licet de eo mentionē non faciat, consi. qua-
 dragesimo. inc. prima facie, & an requiratur citatio, partis cum exeat: platur
 aliqua scriptura. uide Bald. consil. 10. lib. 3.
- f Iure. ¶ In gl. unica. & uide quod super ea scripti.
- g Verfi. ha. ¶ Habent hic quidam rub. de rescripti. impug. sed non debet esse.

2. §. Dicto qualiter rescriptum apostolicū est iudici of-
 ferendum, inde nata occasione, quia per re-
 scripta huiusmodi homines frequenter vexant indebite: ideo
 aliqua in eorū praesidium supponamus. Reus ergo habita rescri-
 pti copia quae fieri debet eū data, cum sit commune, ut arg. extra
 de dila. praeterea & de referi. ea re. ubi de hoc, studeat rescriptū
 ipsum modis, quibus poterit impugnare, qd poterit multiplici-
 ter. ¶ Quandoque ratione falsi. Quandoque; ratione formae. Quan-
 doque; ratione impetrantis. Quandoque; rōne eius ad quē impetra-
 tur. Quandoque ratione eius contra quem impetratur. Quan-
 doque; ratione defectus. Quandoque ratione causae, & alijs modis.

ADDITIONES.

- a Multipliciter. Quid dixerit Vber. de Bo. hoc ti. quando iudex omnes excep-
 tionis oppositas repellit, an appellari possit, uide j. de app. §. an quibus,
 uer. sed nunquid.

SUMMARIUM.

- 1 Rescriptum quomodo impugnetur ratione falsi.
 Falsitas rescripti quibus modis cognoscatur.
 Corrigitur etiam uincam litterarum, uel unum punctum in rescripto apo-
 stolico, ipso iure excommunicatur, & singulis annis in curia Romana hoc
 excommunicatio reuocatur.
- 2 Rescriptum per quae reddatur nullum.
- 3 Sigillum imperatoris quale esse debeat.
- 4 Falsitas scripturae ex forma deprehenditur.
- 5 Litterae, quaedam qualiter debeant in rescriptis diuersimode formari.
- 6 Dictiones aut propriae nota in rescriptis appositae, qualiter scribi debeant.
- 7 Data in rescripto inserta non debet in diuersis lineis diuidi, ut pars conti-
 neatur in vna linea, & pars in altera.
- 8 Res indicata habenda est pro ueritate.

3. §. Primo Igitur excipit ratione falsi, qd est falsa bulla,
 vel charta, uel filii Qd dic. ut ext. de cri. fal.
 licet. & c. ad falsarium. & de uide instrumen. inter. ¶ Cognos-
 ceatur

a scitur autē falsitas istis modis. ¶ Primo, quando cum falso modo b dolo b falsa bulla format, qualiteris apponitur falsis. ¶ Sed o, cū filium de vera bulla totaliter extrahit, & per alium filii immisium in ipsa bulla falsis literis inseritur. ¶ Tertio, cū filii sub plicatura vera literæ inciditur, & de ipsa litera excutitur, & post vera bulla cum ipso filo falsis literis appenditur, & dein filium sub eadem plicatura cū filo similis canapis restauratur: quod de facili cognoscitur, si filiorum adiunctio, & æqualitas attendatur: ut j. uer. 10. ¶ Quarto, cum a superiori parte bullæ altera pars chordulæ sub plumbo rescindit, & per idem filium literis falsis inserta reducit j. plumbū secus autem, si filium esset a muribus corrosus uel putrefactum, cum priuilegia sint ppetua, C. de diuers. rescrip. l. 2. & 25. q. 2. c. 1. 2. & 3. ¶ Quinto, cum in literis bullatis aliquid prafuram tenuem immutat. Nam etiā si vnica litera, uel punctus corrigat, ex communicatus est ipso iure corrigens, & hanc sententiā c innotat singulis annis curia Romana. ¶ Sexto, cum scriptura literæ bullata deleta, & cum calce dealbata iterum rescribit. ¶ Septimo, cum chartæ cui bulla adhaeret abrafa altera charta subtili cum glutino adiungit. & hæ tres species falsitatis de facili possunt cognosci, si quis literam inspiciat cōtra solem. ¶ Octaui, cum is, qui est apud sedem apostolicā, recipit literas ab alio quā a papa, uel vicecancellario, seu bullatore: hoc tamen de consuetudine non seruat. ¶ Nono, cum quis uenit ad domum bullatoris, & falsam literam ponit inter veras nondum bullatas, ut sic cū a eis ex improuiso bullæ. ¶ Hæ tamen duæ species falsitatis non possunt comprehendī de facili, nisi in modo dictaminis, uel in forma scripturæ, uel qualitate chartæ: ut j. uer. & quoniam. ¶ Decimo cognoscit etiam falsitas in adiunctioe filiorum & in collatione bullæ diligenter facta cum uera bulla f, ut attendatur, an sit mora alicubi uel obtusa, uel inæqualis, uel depressa. Hæc omnia leguntur ext. de crim. fal. licet. ¶ Vnde uersus.

Forma, filium, stylum, litura, membrana sigillum;

g Hæc sex falsata, dant scripta ualere pusillum. ¶ Fiat autem collatio sic: Attendens enim, q̄ ex vna parte bullæ debet esse scripti nomen papæ literas concordentis, debet etiā h habere circuitam orbicularē de punctis b: ex alia parte dēt esse caput caluum pauli, & hirsutum cū barba prolixa, & caput Petri granatū & pilosum, cū barba rotunda & granata, & vtrumq; caput circundat circulo punctōrum, & inter ipsa capita est crux prolixa, habens in summitate vnū punctū, & aliud in fine tipitis, sed & super ipsa capita est linea licitarii, cōtinens S. Pa. S. Pe. habet eadē pars circuli orbicularē de punctis: & bene considerandus est i numerus punctōrum. ¶ Porro sigilli Imperatoris tale est. ¶ Habet n. in circulo orbiculari literas has, uidelicet S. Fre. Roma. Imper. & semper August. & intra circuli est sculpti imago Imperatoris i folio imperiali sedentis, & in capite regale diadema, habentis in manu dextra sceptrum, & in sinistra pomū rotundū tenentis. ¶ Itē excipit j. rescriptū, qd̄ est cancellatū, uel rasum in loco si spectro, uel nūperatū, ut in præ. c. licet. §. v. ext. de fi. inst. inter. §. in sim quoq; ff. si tab. re. nul. ext. l. j. §. p. ext. de priuileg. cū olim pp. puta in data, uel in annis Dñi, ut ext. de relig. do. cū nenerabilis. secus, si in facti narratione, ext. de fi. instr. ex literis. nisi sit modica rasura, q̄ sapientis animū nō immutat, ext. de cri. fal. c. fi. ff. de bon. poss. l. m. tab. l. j. §. si rosa. Itē q̄ literæ in syllabis, & syllaba, in dictionibus, & dictiones in linea magis distincte sunt in vno loco, q̄ in alio, uel q̄ lues est in charta, ut in prædict. decretal. inter. §. sed j. priuilegiū circa fi. Defectus tū syllaba nō v̄ obel. se. ff. de manu. testam. q̄ uel habebat. C. de formi p totū, uel ē literæ, ut ex de fi. instr. ex parte. Itē q̄ bulla, uel plumbea est oisoluta, uel destructos hēt characteres. C. de edi. diui. Ad r. i. roll. fi. C. de test. l. p. ff. ad le. Corn. de fal. Paulus ref. & l. j. §. qui in rationib. & l. qui test. ff. de his quæ in test. del. l. j. in prin. & l. cancellauerat. Itē q̄ litera est vniformis, sed diuersis manib. est scripta, ut

l in præ. §. in sim. & in præ. c. eum olim pp. ¶ Et quā ex forma scripturæ falsitas deprehendit, ut s. uer. 9. nō q̄ m modū curie litera dēt esse quadrata, & in charta pecorina, g. grossa & nō rasa & nomina propria hominū & locorū extensē scribunt. P. Et prima litera dēt esse capitanea & magna, & solenniter scribi, hoc modo: Mar. & Bononia. Itē prima litera narrationis quæcunq; sit, & et quæcunq; ponit in principio cuiuslibet clausulæ, solenniter scribi dēt, q̄ alix quæ sequunt. ¶ Itē hæc litera d, sic dēt esse retorta, nisi q̄ ponit in principio causule, quia tunc dēt formari solenniter, ut prædixi, nō autē dēt scribi sic D. Itē hæc litera l. dēt scribi sine tractu, nisi q̄ occurrit cū alia: ut patet, cū scribitur idē. Item vltima pars literarū M. & N. nunq̄ trahit, nisi cū sunt in fine dictionis: tunc, n. sic, hoc modo, n. uel nisi in principio dictio nis solenniter.

ADDITIONES.

a Modis. ¶ Hic est sciendū, q̄ Host. titulu de rescriptis p̄mendabiliter & ualene p̄secutus est in Summa, faciens de illo 14. mēbra, & penultimū fuit obijci de rescriptū. Et cū circa dimidiā partē §. p̄secutus fuisse cer

tos obiectus, de differet; nouē uersus, & illos exposuisset p̄tinētes 27. casus de tacita ueritate demū in uer. sed ut simplicibus, inter illos & alios euuē raut centū duos obiectus. Autor autē hic pulchre diuifit, & fm mās illos locauit sub sequentib. §§. & de illis plures sunt iuncti, j. sub s. vlt. vniā p numeros sub singulis §§. posuisset, ut Hof. q. a id facilius haberent. Idē dicā de infirorū edit. §. nunc uero. in prin. & q. a habuit autor multū cordi nos in formare de ceremonijs cancellariæ circa bullā, notarios & scriptores, in his principalis laborauit, quæ oēs sunt uiles ad falsitates euitandas, & si fierent, cognoscendas. Alia uero ē ad iustitiā præseruādā: & q. a multos ex suis obiectibus late p̄sequit Host. ad illos sape remittit. Sed o sciendū est, q̄ ut hic patet in prin. ad rescripta apostolica restringit se autor: & quicquid de ceremonijs j. subditur, nēt locū in rescriptis apostolicis, sed quia, ut dī s. patre proxi. in fi. et rescripta maxime del. gationum emanant a legatis de legatis papæ & ordinarijs: & impugnationes, quæ sequent ultra speciales curiæ, ut dixi, et locū in illis habebunt. Ex plū, q̄ falsum filii exprefsum, q̄ delegans mortuus re integra, & similia. Tertio, nullus mref si multæ impugnationes j. ponent, q̄ quas papa priuilegiare pōt, q. a nō tractamus mām priuilegiōrū, quæ dant s̄ ius cōmune, 3. dil. priuilegia. de uerb. sig. abbate. uer. hic aut. sed mām rescriptorū, quæ debent esse s̄sona iuri cōmuni, 25. q. 2. rescripta. & c. dicenti. Prima dare possunt principes legibus non subiectis, papa & Imperator, de p̄cesio. præb. proposuit. C. de legi. digna uox. & inferiores q̄q; de hoc de relig. dom. s̄stitutus. Itē sciendū est, q̄ iste sequens §. scribendus est literis distinctis, cū allegat scripto: & tunc, & c. uerbo addendum effect sic, Modis. Dicit Vber. de bo. q. quædam uicia rescripto rum erant uisibilia, quædam intellectuā, id est, quædam percipiēbantur uisū: & quædam intellectu, quod etiam dicit Goffr. in sum. huius tit. 4. col. uer. item tollitur

b Modulo. ¶ Verbum Host. in Sum. de crim. fal. §. 2. uers. porro. Est esse sciendū, q̄ in sim quod sculpiit bulla, curia uocat tyariū, qd̄ nomen deriuatum res mei non habuerunt notum: nec alibi memini legisse. Est autē sciendū, q̄ pars bullæ, quæ habet nomen papæ, de qua j. quia sape curia quem habeo, in uenio q̄ fracta illa parte fabricata fuit alia: & quædam alix literæ ex illa bullata, ex quibus fuit magna in diuersis partibus suspicio falsitatis, q. a computentiores effigies capitū exprimebat noua bulla q̄ uetus: pp. q̄ alterius opificis ministerio fabricatū fuit aliud tyariū aptius: & habeo formam literæ, q̄ papa scripsit ad uniuersos episcopos, archiepiscopos, prælatos clericos & uniuersos Christi fideles, cū illa noua bulla ad finem, ut ex primis, ut per illam cognoscerent ueras bullas: & credendū est multas literas illius formæ & bullæ ad loca multa transmissas.

c Romana. ¶ Hoc plenius scripsi post Host. de fi. instr. ex literis in vlt. gl. vbi inuenies, q̄ hæc pena locū habet etiam in nota iam formata per notariū, & signata, & etiam in literis poenitentiarij maioris. Item quanta est difficultas in habenda absolutioe.

d Solem. ¶ Nimis large recepit tutor uerba vlti. gl. de cr. licet. fate or em. q̄ in prima istarum & trium specierum experientia est uera, sed in sed a & ter tia non: & hoc si in tertia glutinum sit bene vniforme: posita, n. inter solē & oculos tota erit obseura uisiformiter, sed oportebit illud discerni p latera literæ diligenter inspecta pp. suspicionem obscuritatis, propter quam ego modicum abscederem de charta, per quod id discernerem de facili: & sic femel feci.

e Bullatur. ¶ Quomodo circa hoc prouident bullatores, ibi scripsi super uer. proijciunt. & audiui quoddam commendabile, q̄ si bullatori potant literas de cancellaria ad bullantem, vna caderet sibi uident, non tamen reciperet illam bullandam, nisi de nouo illam haberet a cancellario.

f Bulla. ¶ Vt ibi scripsi super uer. collatione non erit dare, quod per talem collationem non discernatur falsitas.

g Pusillum. ¶ Hic uersus posuerat Io. de Deo loco §. prius allegato in fi. Gu. An. dat alios uersus: Bullatura, si filius, manus altera, ratio, filium: Si sapi, hæc papæ faciunt cognoscere scriptum.

h Punctis. ¶ In hac additæ sunt 6. rose, quod licet quidam reprehendant, posset multum conferre proposito, scilicet falsitatis inueniendæ.

i Punctorum. ¶ Habet hæc quædam signa secreta, quorum vnū est mihi notum, per quod ipso primo aspectu cognoscerem falsam bullam.

k Est. ¶ Quomodo possit coronationem uirtutem etiam bulla aurea, uide in cle. de iure iur. Romanū in fi. & q̄ ibi no. ¶ Adde tu, quia ante coronationē nō dēt imperator, ut uoluit Bal. in l. Publius. ff. de condit. & demonst. Ad quod facit idē in c. venerabilem. extra de cle. & ibi do. Ant. & do. Ab. Sic. qui dicunt, q̄ quis primo eligitur in regem Romanorum: & demum per coronationem & confirmationem summi pontificis cōsecratur in Imperatorem, ibi uide.

l Reser. ¶ Hæc fuit quinta in numero Host. s. p. de quo §. remittit. Et ad summam de fi. instr. §. quib. instrumentis. uer. q̄ si instrumento. ubi dicit se abbas exceptione posuisse. Adde, quod non est necesse, quod annus Domini sit in plica bullarum: ut uoluit Rom. cons. 304.

m Lues. ¶ Id est, macula, uel fordes. Job. 20. lues, quæ fecit omnia.

n Quadrata. ¶ Quantum percipio, plus abhorret curia formam longuam, quam latam. Vnde sape uideamus modicæ scripturæ literas multum latas & curtas: quare hodie fit pulchrior forma chartarum quam olim scripsi in præ. de cr. licet. super uer. chartæ.

o Pecorina. ¶ Non dixit pecudina, quia fm deriuatores plus p̄inet pecus pecoris, q̄ pecus pecudis. Dicitur etiam, q̄ pecus pecudis, p̄tinet oia animalia quæ sunt ad usum hominum ad uescendum, uel utendum: sed pecus pecoris maiora, ut equos, boves, asinos, & similia. Hoc dico, quia in hoc die & uuluis, q̄ sunt magni processus, uideamus literas scribi, pecus autē corripit primam. Ouidius de arte, charta antepenul. Turpe pecus mutilum, turpis sine gramine campus. de his. ff. de legat. 3. l. legatus seruus. §. pecorib. & l. feruis legatis. §. pecudibus, qui facit contra prædicta.

p Sribunt. ¶ Bene uenit C. de uet. iur. enu. l. 2. ante fi. ubi p̄cipit nomina prudenſi, q̄ leges p̄posuerunt, scribi p̄ p̄sentia literarum. Cessabit ergo. fm hæc, q. r. 2. Io. de Deo, fundata super litera apostolica, in qua ponebantur literæ pro nomine, facit de accu. qualiter. 2. §. debet.

redidit Hec
licet. per
a, de con
nō pro
umus uer
strum uer
egati oni
ridi cō
lis siue a
mentis, ut
C. si a non
entans im
s. tit. pro

nem rescri
dele.
posui uene
sunt mi

e de pb.
ouraq; p
ur quatio
fuit absen
Facient
q̄ diffinire
facit exhib
pi, & tunc
ione de his
illa fecit
sed steur
q̄ p̄didi
o, & eius pa
oēs essent
habeat, &
pediret im
habendos,
in d. auct.
confi. qua
exenplatur

debet esse.

iudici of
uia per re
ite: ideo
bita rescri
arg. extra
rescriptū
multiplic
Qua
impetra
ur. Quan
ijs modis.

mes exce
in quibus,

pto aposto
Romana hæ

mari.
ibi debeant
p̄par conti

falsa bulla,
de cri. fal.
Cognoscitur

casus
inter illos
diuifit
sub sequentib.
posuisset
ut Hof.
id facilius
haberent
Idē dicā
de infirorū
edit. §. nunc
uero. in prin.
& q. a habuit
autor multū
cordi nos
in formare
de ceremonijs
cancellariæ
circa bullā,
notarios &
scriptores,
in his
principalis
laborauit,
quæ oēs sunt
uiles ad
falsitates
euitandas,
& si
fierent,
cognoscendas.
Alia uero ē
ad iustitiā
præseruādā:
& q. a multos
ex suis
obiectibus
late p̄sequit
Host. ad illos
sape remittit.
Sed o sciendū
est, q̄
ut hic patet
in prin. ad
rescripta
apostolica
restringit se
autor: &
quicquid
de ceremonijs
j. subditur,
nēt locū in
rescriptis
apostolicis,
sed quia, ut
dī s. patre
proxi. in fi.
et rescripta
maxime del.
gationum
emanant a
legatis de
legatis papæ
& ordinarijs:
& impugnationes,
quæ sequent
ultra speciales
curiæ, ut dixi,
et locū in
illis habebunt.
Ex plū, q̄
falsum filii
exprefsum,
q̄ delegans
mortuus re
integra, &
similia. Tertio,
nullus mref
si multæ
impugnationes
j. ponent,
q̄ quas papa
priuilegiare
pōt, q. a nō
tractamus
mām
priuilegiōrū,
quæ dant s̄
ius cōmune,
3. dil. priuilegia.
de uerb. sig.
abbate.
uer. hic aut.
sed mām
rescriptorū,
quæ debent
esse s̄sona
iuri cōmuni,
25. q. 2.
rescripta.
& c. dicenti.
Prima dare
possunt
principes
legibus non
subiectis,
papa &
Imperator,
de p̄cesio.
præb. proposuit.
C. de legi.
digna uox.
& inferiores
q̄q; de hoc
de relig. dom.
s̄stitutus.
Itē sciendū
est, q̄ iste
sequens §.
scribendus
est literis
distinctis,
cū allegat
scripto: &
tunc, & c.
uerbo
addendum
effect sic,
Modis. Dicit
Vber. de bo.
q. quædam
uicia rescripto
rum erant
uisibilia,
quædam
intellectuā,
id est, quædam
percipiēbantur
uisū: &
quædam
intellectu,
quod etiam
dicit Goffr.
in sum. huius
tit. 4. col. uer.
item tollitur

Specul. lib. ii. Partic. I.

nis solenniter scripta. Generaliter autem habet littera. g. f. h. l. e. p. sic for
 mari debent curuatis superius & inferius capitibus. nisi ponant in
 principijs clausulam nominum uel locorum, seu rerum, ubi solennius
 formari debent, ut dixi. Item non debet una littera super aliam poni cum ab-
 breuiandi, puta sic. m. t. sigif. & similia. ¶ Circa dictiones autem
 a lud notandum est, quod propria nomina impetrantium extensa scribi debent:
 iocus de nominibus. eo. si. quos impetrant. Item certe dictiones sub
 certis abbreviacionibus scribi debent: & si aliter scribentur est littera
 corrigenda, puta haec, hoc modo, episcopus dicece. salu. & apostolica
 bene. dat. calend. nonas. idus. Item non debet aliqua dictione diuidi. ut
 b principij sit in fine unius lineae, & finis in principio alterius. Pre-
 terea. 2 idus. uel 3. cal. uel. 4 non. cum occurrunt, hoc modo scribenda
 sunt, & non extensa: sicut uidelicet pridie id. uel 3. cal. uel 4. non.
 & sic de alijs. Item circa lineas nota, quod ultima linea debet compleri,
 & fieri cum alijs aequalis, nec debet pars eius vacua remanere, & de-
 bet continere hoc dat. Lug. 2. idus. pontificatus nostri anno primo.
 7 3. ¶ Et nota, quod tota data debet compleri in linea, in qua scribitur dictione
 pontificatus, & non debet in alia linea terminari. Item data non debet
 duas lineas integra continere: imo in initio penultimae lineae necesse est ad-
 minus duas dictiones precedentes clausula contineri. Item titulus, siue
 salutatio priuilegiatorum talis est. Clemens episcopus, seruus seruorum
 Dei, dilectis filijs abbatibus talis loci, eiusque fratribus tam praesentibus
 futuris, regulariter uita professis in perpetuum. Et debet haec
 salutatio scribi literis longis: & tota debet poni in una linea, ita quod
 tria ultima puncta retortae, quae successerunt poni post, in perpetuum
 non fiant extra, sed intra lineam lateralem. Item in fine priuilegij ante
 signa, & subscriptiones ponit his Amen, & finis priuilegij, uel ad
 Amen, Amen, debet continere ad minus duas partes lineae, tertia parte
 remanente, pro predictis Amen, & si minus remaneat, non est uis,
 dummodo recipiat predicta, Amen, amen. Haec igitur & alia dili-
 genter sunt consideranda literis apostolicis. Item excipit, quod est ob-
 tentum per falsam suggestionem, uel ueri suppressionem, extra de rescrip-
 c. p. literis. & c. ex parte. Item quod non est ibi subscriptio principalis. C.
 de diuer. rescrip. sacri affatus. uel gloriosi quaelor. in authent. i. ut
 diu. iussi. Colla. 9. hoc tamen in de uerudine abiit, nisi in priuilegijs
 d sedis apostolicae, in quibus singuli cardinales subscribunt. Sub-
 scriptiones autem saepe in instrumentis fiunt. Item quod charta est uetus,
 & littera recens: ut in pra. ca. inter. §. sed de priuilegijs. Item quod non
 fuit sigillum appositum: super quo dicit, ut de instr. ed. §. postremo.
 uer. ite. quod non est sigillatum. & seq. Quid iuris sit de his, quae sunt pro
 8 litteras subreptitias, non est de rescrip. super literis. ¶ Quid si excipit
 de falso priuilegio: & index de hoc cognoscet, pronunciat eas esse ue-
 ras cum tamen sint falsae & pro eas procedit ad sententiam: nunquid
 ualeat processus? Dicunt quidam, quod sic. pro errore litigantium, arg.
 ff. quod cum falso tu. l. §. si fin. ff. de off. pretor. l. Barbarius. 2. q. 7.
 c. infames §. tria. prope principi. & quia res iudicata, pro ueritate ac-
 cipit, ff. de sta. ho. ingenuum. 2. q. 6. c. i. qui. §. item si sententia. ext.
 de re iudi. cum inter. prope fi. Item quia ratione dubij habet iurisdictionem,
 ff. de ind. si quis ex. & in pra. c. super literis. prope fi. Tu dicit, quod nec prima
 c sententia, nec processus postmodum per eum habitus ualeat propter defectum
 in iurisdictione, extra de offic. uocat. tu. c. si a non competenti iudic. per totum. Nam etiam post
 sententiam de falso queritur, C. de fals. quer. el. infra de sentent. §. final. uer.
 f & not. quod de hoc not. secundum Papam, in pra. ca. super literis. Sed quid si dico
 instrumentum contra me productum falsum esse, & index pronunciat esse
 uerum, & per illud contra me fert sententiam: nunquid ualeat sententia?
 Respondeo, sic, si ab ea non fuerit appellatum, quoniam hoc casu index erat,
 C. de fide instr. l. ultima. §. fin. & in pra. c. cum inter. secus autem si instrumentum
 procuratoris falsum pronuncietur esse uerum: quia tunc processus cum tali procuratore
 habitus, non potest iudicari ei, cuius procuratorem se esse asseruit, nisi
 forte ille eidem ratificauerit, C. de procu. l. ceter. ext. eo in nostra. ff. de
 iudi. licet. ff. rem rat. ha. l. 3. §. Celsus. quia index non habet iurisdictionem
 g in illum dominum absentem. Quidam tamen contra
 h propter iudicis auctoritatem. ff. quod cum sal. tu. l. j. §. pen. & uide
 de j. de cita. §. j. uer. item pone. & c.

ADDITIONES.

- a Extensio. ¶ Idest sine titulo.
- b Alterius. ¶ Constitutio lo. ad fa. crosandae. quo ad salaria pro literis soluenda taxat lineas cl. litterarum, uel 15. dictionum.
- c Parte. ¶ Hoc late profertur Host. infra. §. pen. in j. & 2. col. ¶ Adde per Fel. plene in c. super literis. in primis folijs.
- d Subscribunt. ¶ Id est subcribent olim: 1. 2. q. 2. cum redemptor. sed hodie non subscribunt: uel dixi de testa. cum a nobis s. super ult. gl.
- e Literis. ¶ Plenus eo. ad audientiam. 2. sed forte de Compos. intellexit.
- f Literis. ¶ Vbi post glossas plene scripti, §. hic, & in seq. uer. dr. in uer. sed quid si contra. & uer. seq. ¶ Adde ut per Fel. in d. c. j. 6. col. uer. nemo fallit.
- g Contra. ¶ Et de seipso dicere poterat, ut patet j. de excep. §. nunc dicendum. ad fin. uer. in summa.

h §. penulti. ¶ Ad solutionem huius uide ubi §. & supra. de syndico. uer. quid si index.

S V M M A R I V M.

- 1 Rescriptum quomodo impugnatur ratione forma.
- 2 Clausula In Christo, non debet in salutatione litterarum pape describi.
- 3 Dominus papa rescribens sibi familiari, qua forma utatur respectu nominis proprii.
- 4 Papa uocat episcopos & superiores, venerabiles fratres: abbates uero inferiores etiam reges & principes, indifferenter filios.
- 5 Clausula illa, Fine canonico, in qua causa solet apponi in rescripto.
- 6 Clausula specialiter in rescripto apostolico inferenda.
- 7 Is cui scribitur, quod studeat reuocare, quae ipse alienauit, an erit index in causa sua.
- 8 Quaestio criminalis proprie dicitur causa, civilis uero siue pecuniaria dicitur lis.
- 9 Exceptio contra litteras, quod sunt impetratae tacita ueritate, uel suggesta falsitate, qualiter concludatur.
- 10 Forma proponendi & narrandi exceptionem rei iudicatae, est peremptoria.
- 11 Exceptio super impetratione litterarum, quod aliquid non est expressum, quod si expressum fuisse, non esset impetratum: quomodo, seu qua forma proponatur.
- 12 Impugnare nitens rescriptum, non est passim & semper admittendus.
- 13 Preueniens ab appellato, quomodo debeat exceptionem proponere.
- 14 Forma qua de nimum praecurrente in causa appellationis possit excipi.
- 15 Sententia excommunicationis a cardinali ferenda, qua forma fiat, & si petatur executio mandari quomodo dicatur.
- 16 Rescriptum, per quod quis conuenitur se excommunicatum ab episcopo, qui non habet iurisdictionem in eum quomodo fieri debeat.
- 17 Delegatus si excommunicat usurarium, quia diffinitiuum non parer, an debeat excommunicationis sententia confirmari.
- 18 Excommunicatio petit a apostolico munimine roborari, debet cum omnibus requisitis exprimi.
- 19 Conquerens se a iudice, coram quo conueniebatur, excommunicatum siue causa rationabili, nulla monitione praemissa, quam conclusionem habere debeat.
- 20 Conquerente aliquo, quod prelatum eum excommunicauit contra formam concilij generalis, non sunt litterae concedendae in curia ante quam excommunicator scribatur.
- 21 Simpliciter dicendo, quod talis in eum manus iniiecit uolentem, quomodo sit concludendum.
- 22 Formam actionis in casu, quo quis uerberatur, uel incarceratur, uel alias iniuriatur.
- 23 Forma conclusionis, ubi quis conuenitur de iniectioe manuum, & incarceratione, & spoliatione, & pecunie extortione, &c.
- 24 Forma concludendi, ubi episcopus dicitur iniectisse manus in personam ecclesiasticam, uel excommunicatum celebrasse diuina.
- 25 Delictum persona non debet in ecclesia damnatum redundare.
- 26 Fratrorum episcopi improprie dicitur haeres.
- 27 Praeponi debet in rescripto id, de quo agitur.
- 28 Clausula, Praeter ea, uel idem quoque, & Quidam alij super terris, &c. an ad damnum, ubi laicus impetrat contra laicum super rebus extra terras ecclesiae Romanae proprias.
- 29 Dictione, Pronisa, quando debeat in literis apostolicis apponi.
- 30 Priuilegium & confirmatio, qua forma concedatur.
- 31 Confirmatio ex certa scientia, quomodo fiat, & qua forma.
- 32 Decima concessa a laico cum consensu diocesanij alij ecclesiae, quam cui pertinent, non confirmantur.
- 33 Confirmatio non datur super numero unico, uel binario.
- 34 Forma petendi sententiam dissolutiuam, cum serico confirmari, & eam executioni mandari.
- 35 Compositio non confirmatur inter mortuos, etiam super rebus temporalibus.
- 36 Dare conseruatores in omnibus priuilegijs, est consuetudo cancellariae.
- 37 Litterae citatoriae non recipiunt contradictionem: licet transeant per audientiam.
- 38 Excommunicatus ratione causa, quae inter se & alium uertitur, si impetrat, non tamen contra me: an ille alius possit eum repellere obiectionibus excommunicationis.
- 39 Litterae contentiose non sunt contra reges dandae, nec eis est scribendum, per mandamus quotenus, &c.
- 40 Rescribendo tribus iudicibus, quibus uerbis, seu quo clausularum ordine sit utendum.
- 41 Clericus secularis conquerens de iniuria sibi illata super ecclesia: quibus uerbis in suo rescripto uti debeat.
- 42 Litterae quo modo, uel quo pacto dari debeant mulieri pro dotibus.
- 43 Clausula, partibus conuocatis, &c. in rescripto, ubi de spiritualibus agitur, quomodo sit apponenda.
- 44 Papa rogans pro aliquo monachando, uel canonizando, cuius forma rescripto uti debeat.
- 45 Rescriptum pro monacho debet fieri abbati, & conventui, loco, ordine, & diocesi expressis.
- 46 Forma conclusionis, ubi contenditur arbitrium esse nullum.

a fernat. Quidam autē dicunt causam, dici tantum ante litem, & est. litem uero post lit. cont. est. arg. in auth. de litig. § ad excludendas. ubi dicit etiam si litem cepta non sit, &c. ext. de verb. significat. ex parte. 2. b Item clausula illa, nullis literis ueritati & iusticiae praedicantibus. habet extra, de confit. uti. uel inuti. bonae. De clausulis, quae in literis beneficialibus apponunt, not. secundum papam. ext. de praesum. c. fi. quae autem hic desunt, dic ut notat. §. s. j. ¶ Porro licet hic articulus, quo ad materiam de appellationibus, secundum usum Romanam curiae sit plenius expeditus, §. de app. §. de offi. quoque. uerf. ut autem. & seq. tamen hic aliqua sunt eundem usum su. p. alijs annexemus. ¶ Obijcit ergo frequenter §. literas, quod impetratae sunt tacita ueritate, uel suggesta falsitate, in qua exceptione, cum sit multum generalis, non potest una eademque conclusio in literis assignari. Nam potest esse quandoque peremptoria, quandoque dilatoria. Si enim alias fuit in causa, p. cessum, & p. me lata diffinitiuam sententia, nulla p. uocatione suspensa, & adhuc iterum su. p. eodem negotio aduersarius meus literas impetrat, & ego uelim excipere §. eas quod sint ueritate tacita impetratae, ut pote non facta mentione de p. cessu & sententia p. mulgata, non debeo hoc in vim dilatoriae, sed peremptoriae exceptionis p. ponere: ut §. de exce. §. nunc uidentium. uer. hoc quoque. Debeo enim exceptionem rei iudicatae, quae est peremptoria, simpliciter proponere, & narrare sic.

9 ¶ FORM A. ¶ Cum su. p. tali negotio, talis §. talem, ad talem, literas apostolicas impetrasset. Idem excipiendo, p. posuit coram eo, quod cum in causa ipsa, p. eo esset diffinitiuam lata sententia, nulla p. uocatione suspensa non erat in eadem causa seu negotio eius aduersarius audiendus: & quia, &c. ut in praed. §. de offi. quoque. uer. si autem non sit appellationi. & concludit sic mandamus, quatenus, si est ita, reuocet in statum debitum, quicquid post appella. huiusmodi inuenis temere attentatum: alioquin partes ad priorum, &c. Idem est, si uelim dicere, tacita ueritate de causa, transactione, uel amabili compositione sopita, uel tale quid suppressum, de quo si §. staret, liquet de negotio principali: quia in his casibus debet obseruari quod dixi de peremptoria, in praed. uerf. si autem non sit. Non enim in his omnibus, cum p. haec obiecta tangat totum negotium principale, uerba sunt in modum dilatorie p. ponenda, ut dicat p. rescriptum huiusmodi non debere p. cedi, quasi sit impetratum tacita ueritate. ¶ Si uero tale quid dico suppressum, quo expressio non fuisse literae impetratae, ut extra, de rescript. sup. literis. de quo si constaret, superesset nihilominus quaestio & cognitio su. p. principali negotio dirimendo: talis exceptio in modum dilatoriae p. ponat: puta dicit ab aliquo su. p. eadem causa, iam coram ordinario uel delegato p. cessum: & lite pendente huius ueritate suppressa, impetrauit rescriptum ad delega. non possum dicere, & excipere p. literas huiusmodi non debere, p. cedi: sed me ad alium iudicem remittendum, cum sint impetratae tacita ueritate: & si non admit- tatur, appellabo: & erit conclusio, put. patet §. de remis. §. sequit. uer. porro. & in praed. §. de off. uerf. si igit. fori. quod si ille nihilominus post appellationem me excommunicat sic concludetur.

FORM A. Mandamus quatenus, si dictam excommunicationis sententiam post huiusmodi appellationem inuenis esse latam, denuncies eam penitus esse nullam, ac reuocans in statum debitum, quicquid post appellationem ipsam temere inuenis attentatum, partes ad dicti ordinarij, & c. alioquin ad ipsius dele. &c. ut ext. de appel. ad praesentiam. & c. dilecti filij. j. & c. ut debi-

11 tus. ¶ Illud quoque diligenter est attendendum, tam a iudice, coram quo exceptio de tacita ueritate & expressa falsitate p. ponit, quam ab officialibus curiae Romanae: ut cum niti quis impugnare rescriptum, non semper & passim illum admittent, si plura, su. p. quibus est, uel esse potest quaestio, fuerint in modum huius exceptionis obiecta. Quid n. si impetratum fuerit rescriptum su. p. terris & rebus alijs, quas impetrator dixerat ad se pertinere: uel su. p. debitis asseuerat sibi aliquo obligatum: poterit ne reus obicere §. literas, dicens res ipsas ad aduersarium non pertinere, uel se minime obligatum: & p. hoc rescriptum suggesta falsitate, uel tacita ueritate obtentum, ut p. tallum p. positionem uerborum, iudicis iurisdictionem eladat: & in causa debitus impediatur p. cessus: certe non imò lis esset simpliciter contestanda, & haec postea in cognitione principalis negotij deducunt: ut extra, de lit. cont. exceptio. lib. sexto. su. p. quouide §. de except. §. nunc uidentium. uerf. hoc quoque notandum, & seq. Haec autem omnia, put. negotiorum emergeritium offenderit qualitas, melius declarant: ut ff. de sol. ratum. extra, de dona. Apostolicae prope su. ut cum aliquid §. rescriptum obijcit, si contingit principale negotio, ut de ipso quasi de principali super sit cognitio, & eo p. bato foret diffinitiuam sententia p. ferenda: non admittat obij-

12 cians, si in modum exceptionis dilatoriae p. ponat. ¶ Est & casus in quo quis dicit se ab appellato praeventum: & obijcit literas ab eo impetratas fuisse tacita ueritate. Verbi gratia: appellatum fuit a diffinitiuam appellatus praue nit appellatam, & impetrauit su-

per confirmatione sententia. Si enim minium praecurrit, possunt excipere: ut extra, de confirmat. uti. uel inuti. bonae & de appellat. & infra de appellationibus §. nunc breuiter. uerf. licet autem. & narrabitur sic:

13 ¶ FORM A. ¶ Cum inter A. & B. quaestio uerteretur, iudex perperam in causa p. cedens contra A. iniquam sententiam promulgauit, a qua idem A. duxit ad sedem Apostolicam appellandum. Cumque postmodum praedictus B. ad tales intra tempus a iure ad prosequendum appellationem concessum, cum satis de ipso tempore superesset, ipsum minium malitiosè p. ueniens, ac super commissione impetranda supplantare intendens contra eum, su. p. confirmatione ipsius sententiae, uel su. p. hoc nostras literas impetrasset, idem A. excipiendo, p. posuit coram eis, quod p. huiusmodi literas ueritate tacita impetratas, quae de appellatione sua non faciebant aliquam mentionem, p. cedere de iure non poterant, nec debebant: sed quia dicti iudices exceptionem huiusmodi contra iustitiam admittere denegabant: ipse sentiens indebitè se grauari, ad nostram audientiam appellauit, & conclusio erat talis: Mandamus quatenus, si est ita, reuocato, & c. usque, attentatum. iunge praedictam diffinitiuam confirmare. uel infirmare curetis, & c. nam reuocato, quod p. istos iudices uelimos factum est post appellationem ab hoc illaro grauamine interpositam, si su. p. exceptione de literis impetratis ueritate tacita non admittatur: debet p. cedi in causa appellationis interpositae a diffinitiuam confirmari, uel infirmari, in cuius appellationis p. secutione nunc impetrans non fuit trepidus, uel remissus: alioquin remissio facienda est ad uelimos iudices, a quibus nunc ultimo fuerat appellatum: ut §. de remis. §. sequit. ¶ Nunc circa sententias excommunicationis, & alias aliqua dilectum. unde nota quod quando a cardinali fertur sententia excommunicationis, & petitur executioni mandari, dicitur sic:

¶ FORM A. Mandamus quatenus dictam excommunicationis sententiam proinde latam faciat autoritate nostra, & c. Idem est etiam, quando a capellano domini papae auditio, refert in curia Romana. Idem quoque est in alijs sententijs a card. lais. Item omnes sententiae domini papae, siue diffinitiuae, siue interlocutoriae cum serico debeat bullari. ¶ Item quando quis coquerit, quod episcopus qui non habet in eum ordinariam, uel delegatam iurisdictionem, ex coica uerit eundem, apponi debet, cuius dioecese sit impetrans: nam si est alterius dioecese planum est: si uero sit dioecese ipsius episcopi, dicitur se exemptum. 3. q. 6. pergrina & c. seq. 1. r. q. 1. clericus. & c. sequen. Item su. p. excommunicationibus, latis ab alijs, quam ab episcopis & superioribus, uel archidiaconis, uel abbatibus in monachos suos, uel alijs ordinarijs, uel a delegatis domini papae, uel aliorum non dant literas super obseruatione ipsarum, uel contra ipsas non seruantes, nec peti possunt confirmari, nisi latae sint a praedictis. Unde si a praeposito secularis ecclesiae autoritate ordinaria in presbyterum, uel clericum sibi subiectum excommunicationis ferat sententia, confirmatio denegatur, & si quandoque concedi contingat, non debet poni, exigente iustitia, sed exigentibus culpis suis: arg. tamen contra, quod debeant confirmari. ¶ Nam papa mandat, quod sententia excommunicationis, uel interdicti, rationabiliter lata per plebanum sancti Pancratij in clericos uel laicos parochianos suos inuoluntate obseruet, nec relaxetur sine congrua satisfactioe, & absque eiusdem plebani coconsentia: ut ext. de off. ord. cum ab ecclesia firmam. Ad idem 2. q. 1. nemo. Item si delegatus excommunicatus uturarium, quia diffinitiuam non parat: excommunicationis sententia confirmari non debet, quia iudex in hoc fines mandati excedit: cum

ADDITIONES.

a Seruat. ¶ Et merito: quia seruo deo deest. §. incipiunt, eam, et ea, cum in causa licet causam loquitur in ciuili. An uero ex simplici co misione cae, actio criminalis possit agi ciuiler, uide §. de deleg. §. si. uer. qd si princeps cum suis remissionibus. ¶ Adde tu, qd uerit est, quod proprie de criminalibus, & lis ca nalis, ut per iura hic allegata, ut et hoc tenet expresse gl. in uerbo, criminalis. in auth. de test. §. si uero qd dicitur odiosus. collat. 7. Et adde, quod si hodie non seruat, & c. non est inconueniens quod sit assumptum hoc nomen ca tanq generalis, licet improprie. Nam hoc multoies fit, ut aliquid improprie assumat, ut no. in c. intelligencia, ext. de uer. sig. & praesertim quae lis multoies assumit pro ca & sic unum pro altero. tñ hoc no tollit proprietate uocabuloru. ideo est: quia sic vsus cois obtinuit. arg. c. inter corporalia. ext. de transla. episcopi. cu simi. Et faciu ut ad hec, quae dicitur per Bal. in auth. habita. C. ne filius pro patre. ubi dicit, quod quando in dispositione apparet uerbum lis, & uerbum negotium, denotat potius causa ciuilis, quam criminalis. Refert & sequitur Abb. Sic. in quadam sua dispu. incipientes. Gandulfus in quinta col. circa fin.

b Ex parte. 2. ¶ Facit eo. tit. forus. in prin.

c c. fin. ¶ Et sumuntur e. us dicta in cle. de offic. deleg. cap. vno. in gloss. sed nunquid.

d Ecclesiarum. ¶ Ibi scribit episcopo. & est litera, iusticia: confirmatoria uero dirigitur parti: ut patet. uer. sequitur.

dit cum non possit aliam poenam infligere, quam editam in concilio I. atheniensi, quae in literis Apostolicis frequenter apponuntur. extr. de rescrip. cum dilecta. ¶ Si igitur excommunicatio petatur a postolico munimine roborari, quae propter contumaciam contra viarios lata dicitur: non sufficit simpliciter poni, propter contumaciam, nisi dicatur, quod vocatus comparere contempserit, contumaciter coram eo. Nam si fuisset contumax in non restituendo, laicus non debuisset excommunicari, seu alias puniri poena contra usurarios promulgata. extr. de usuris. quia in omnibus. & c. praeterea. ¶ Si autem conqueritur quis se a iudice, coram quo conveniebatur, excommunicatum esse sine causa rationabili, nulla monitione praemissa, contra statuta concilii generalis, extr. de sentent. excommunicationis. sacro. sic concluditur.

FORMA. Mandamus, quatenus, si est ita, sententia ipsam intra octo dies, in causa ratione praevia processurus, iuxta priorum contentiam literarum: alioquin tali damus nostris literis in mandatis ut ipse ex tunc sufficienter ab eo super his, pro quibus excommunicatus habetur, cautione recepta, sententiam iuxta formam ecclesiae relaxet eandem, vel ei iuxta formam ecclesiae absolutio nis beneficium impendat: & iniuncto ei, quod de iure fuerit iniunctum, in causa ipsa procedat iuxta traditam sibi formam, prout solentius, quod si pro manifesta offensa dicta sententia sit prolata, nisi prius ab excommunicato sufficienter presertur emenda nullatenus relaxetur. Haec forma probatur extr. de rescrip. ab excommunicato. & de verb. sig. ex parte. & c. seq. & de sent. excom.

19 solet. ¶ Et scias, quod quando quis conqueritur, quod episcopus vel alius prelatum eum excommunicavit contra formam concilii generalis, non conceduntur in curia literae, nisi prius excommunicatori scribatur, & hoc etiam est de iure: extr. de rescrip. ab excommunicato. extr. de sent. excom. per tuas. de offi. ord. ad reprehendum, quod si non trahatur in iudicium, sed ex aliqua causa excommunicatum, & terram suam interdictam esse asserit, sic concluditur.

FORMA. Mandamus, quatenus, si est ita, sententiam ipsam intra octo, & c. ut s. vsque beneficium impendat. iunge. & relaxet sententiam interdictam iniuncto, quod de iure fuerit iniungendum, audiatur si quid fuerit questionis, & faciat quod decreverit auctoritate nostra firmiter observari, prout solum, & c. ut s. Si autem laicus excommunicationem in eum latam, quia non parebat sententiae diffinitivae, animo sustinerit indurato, & supplicatur ut contra illius proteritiam congruum adhibeatur remedium, sic concluditur.

FORMA. Mandamus, quatenus si tibi p[ro]fuerit de praemissis contra praefatum laicum ad molliendam eius duritiam, ut ad ecclesiasticam veritatem redeat: & super his satisfaciatur, ut tenetur: auxilium in omnes brachii secularis, contradiceres, & c. extr. de penis, c. fi. & de off. del. §. sequitur. uer. sed nunquid potest. ¶ Item si dicat quis simpliciter, quod P. in eum manus iniecit violentas: sic narrabitur, & concludetur.

FORMA. Conquerente A. clerico, nobis innotuit, quod talis, dicebat talis, manus in eum in eum violentas. Mandamus, quatenus, si est ita, dictum manu iniectorem, uel dictum sacrilegum tandum appellatione remota excommunicatione publice nunciatis, & faciat ab omnibus artibus euitari, donec passio iniuriam satisfecerit competentem, & donec cum usurarium testimonio literarum ad sedem uenerit apostolicam absolueudus: & tunc non ponitur clausula ista, testes autem, & c. extra, de sent. excom. c. de cetero. ¶ Quod si uerberauerit & incarcerationit, & alias iniuriam, sic dicitur.

FORMA. Conquestus est nobis talis decanus, q[ui] A. miles & B. & C. laici ciuitatis & diocesis talis, cum non sine iniectioe manu violenta, Dei timore postposito, carceri mancipauerunt. Praeterea E. & D. laici, dicebat talis, super decimis, & terris, & rebus aliis iniuriantur eidem: deo q[ui] discretioni tuae per apostolica scripta mandamus, quatenus, si de huiusmodi manuum iniectioe, ac incarceratione nobis contiterit dictos tales, appellatione remota, & c. ut s. prox. vsq[ue]; ad absolueudum. iuge, super aliis uero 22 partibus uocatis, & c. ut s. uer. prox. in forma petitio. & c. ¶ Si autem quis conquereretur de iniectioe manuum, & incarcerationis, & spoliatione, & pecuniae extortione pro liberatione: & quod coactus est iurare, & fidei iussores dare, & penam promittere, quod super hoc non deponeret questionem: literis inde contentis sic concludas:

FORMA. Mandamus, quatenus, si est ita, dictum talem iurasse, scilicet, quod iuramentum ipsum omnino relaxet, & fidei iussores ab eodem tali datos ab huiusmodi fidei iussione absoluat. monitione praemissa per censuram ecclesiae appellatione remota compellat, & iuramento relaxato eisdem dictisq[ue] fidei iussoribus absolutis huiusmodi sacrilegos tam diu, & c. ut s. vsque, absolueudus iuge, eos quoq[ue] quod non obstantibus literis & penis eiusdem patris, bona & pecuniam praedictam ipsi tali cum integritate restituant: monitione praemissa, per censuram eadem usuris cessantibus, appellatione remota, praevia ratione compellat. Sed si mulier manus uoluntas iniicit, non dicitur, donec cum uestrum testimonio literarum, & c. sed donec per diocesanum suum absolutio nis beneficium consequatur: ut extr. de sent. excom. c. mulieres. Item si monachus in alium monachum sui monasterii manus violentas iniicit: tunc dicitur, donec per abbatem suum, & c. Si uero in monachum alterius monasterii, dicitur, donec per abbatem iniuriam passum, & c. ut eod. tit. cum illorum. Item si monachus uerberatus dicitur: conqueritur abbas & conuentus, ut eod. tit. potro. & non dicitur tunc, donec iniuriam passus satisfecerit: sed donec super his satisfecerit competentem. Item si monachus clericum uerberauerit, dicitur: donec super his satisfecerit competentem, & absolutio nis debita obtinere beneficium mereatur: ut in pre. 23 c. cum illorum. ¶ Item cum episcopus dicitur iniectisse manus in personam ecclesiasticam, uel dicitur excommunicatus celebrasse diuina, concluditur sic in communi forma.

FORMA. Mandamus, quatenus, pariter uocatis: nec debet tunc dici, venerabilis frater noster: sed tantum, talis episcopus. ¶ Circa materiae usurarum uero & pignori: uel notandum est quod si rector alicuius ecclesiae conqueritur, quod res ad eandem ecclesiam pertinentes detinentur titulo pignoris obligatae, de quibus est ultra sortem perceptum, non debet dici, attentius procurator, quod dictus conquerens, & c. eo quod per se non delictum in ecclesia damnum non debeat redimere. 16 q. 6. si episcopus extra, de except. cum uenerabilis. ¶ Si uero iuramentum dicitur extortum de non repetendis usuris, ut extr. de iureiur. debitoribus. & c. ad nostram. 1. 2. & 3. sic narrabitur.

FORMA. Ad audientiam nostram noueris peruenisse, quod B. ciuis Senae. ab M. multa extorsit, & adhuc extorquere nititur per usurarium prauitatem: de soluendis usuris & non repetendis eisdem, extorto ab eodem nihilominus iuramento: mandamus, quatenus, si est ita, dictum usurarium, ut huiusmodi iuramentum relaxet, mo. pra. per eum ecclesiae & ut sua sorte contentus dicto M. sic extorta restituat per penam in Lateran. concilio contra usurarios editam, appellatione remota compellas, attentius procurator, ne auctoritate nostra in negotio praedecis eodem: nisi conquerens restituerit, uel adhuc restituat, si quas aliquando ipse, uel pater suus extorsit usuris: cum ei legis auxilium suffragari non debeat, qui committit in legem: uel cum frustra legis immoceri auxilium qui committit in legem. Testes autem, & c. extr. de usuris, quia frustra. & c. Michael. Et est notandum, quod in huiusmodi forma non debet poni hoc participium, conquerens, in aliquo casu suo.

Item si dicatur, a P. quondam patre suo, sequi debet, cuius haeres existit, multa extorsit, & c. tunc dicitur, attentius procurator, ne & c. Si quas ipse, uel eius pater, extorsit usuris: & hoc dicitur de quocumque, cui tanquam in re sua actor succedit: ut probatur in praed. c. Michael. Item si dicatur, quod quondam B. ab eius patre fratre uel alio, cuius haeres existit, multa extorsit per usurarium prauitatem, sequitur, sed R. filius uel nepos eius de perceptis usuris satisfacere contradicit, licet ad eum huiusmodi lucra peruenierint usurarium. Si tamen repetit usuras, quas aliquis ab episcopo fratre suo noscitur extorsisse, non potest dici, cuius haeres existit. ¶ Eo quod frater improprie dicitur haeres episcopi: extr. de penis, c. 2. de testa. relatum. & de suc. ab inte. cap. 1. & 2. Item contra ludaeos dicitur, quod graues & immoderatas extorserunt ab eo, & adhuc extorquere nituntur usuris. Mandamus quatenus, si est ita, praefatos ludaeos, ut de immoderato grauamine satisfaciant, & de cetero abstineant ab eodem, per penam in generali concilio contra ludaeos usurarios editam, uel per subtractionem communionis fidelium appellatione remota compellas: a qua fideles quoslibet per censuras ecclesiae, volumus cohiberi. extr. de ludaeis, post miserabilem. Et non ponitur tunc, attentius: sed testes autem, & c. apponitur. ¶ Item si ludaei tenent aliquas possessiones, uel domos, de quibus ecclesiae contulerunt recipere decimas a fidelibus, ante quam peruenissent ad ipsos: dicitur sic: Mandamus quatenus, si est ita, dictos ludaeos, ut eidem ecclesiae de possessionibus, ipsi decimas, ut tenentur, per soluant, per subtractionem communionis fidelium: ad quod Christianos, si necesse fuerit, compellimus volumus, & mandamus, quatenus appellatione postposita, compellatis, argumen. extr. de decimis, commissum. ¶ Item cum de 26 usuris & aliis rebus agit, semper proponi debet de usuris. Vnde primo

ADDITIONES.

a Praeterea. ¶ Vide quod ibi scriptum de usuris, clerici, super gl. 3. eodem, quia.

b Potest. ¶ Et ibi remissi, dedi.

c Competenter. ¶ Sciam sequentur casus, quibus clausula ista non ponitur.

d Episcopus. ¶ Simile s. eo. s. post pro. uer. item in nomine.

e Suo. ¶ De casu declinationis loquitur, scilicet nominatio, genitio, datio, & c. & sic fit de ceremoniis, & obseruantis ityl: quod clausula ponatur per participium: ut iacet in decr. Michael.

f Miserabilem. ¶ Et c. quanto.

g Commissum. ¶ Non egebat argumento: quia textus est in pre. c. quanto, in fi. Specul. secunda pars. D

pos. cap. licet. udx. pro. ellan. pus a. tis ee. ns. ac. ontra. ras li. quod. ppe. iure. onem. tients. onclu. que. mare. tum. f. nissa. tco. im. cion. ella. mmu. ando. re. ca. & c. ferret. l. latis. inter. nis co. n, uel. eber. m est. perc. mmu. nel ar. naris. p ob. ti pos. iro fe. lericu. firma. et po. tra. a ex. anu. niola. & abs. eccle. nicat. nten. exco. c. cum. ca. li. ctio cri. m suis. & lis ca. rimina. quod ds. men ca. im pro. a ec lis. proprie. rpora. per Bal. one ap. s, quam. pientes. oss. fed. oria ve.

Si vero petatur executioni mandari, conclusio erit talis: FORMA. Mandamus, quatenus sententiam ipsam, sicut iusta est, facias auctoritate nostra usque ad satisfactionem condignam, appellatione remota, inuiolabiliter obseruari. Nec tunc fiet mentio de prouocatione.

Item si petitur excommunicationis sententia confirmari, conclusio erit talis: FORMA. Mandamus, quatenus sententiam ipsam sicut rationabiliter est prolata, facias auctoritate nostra, &c. ut s. prox. & hoc in delegato. Nam si sit ab ordinario lata, non confirmabitur, nisi causa excommunicationis exprimat.

Si autem simul diffinitiuam sententiam & excommunicationis petantur executioni mandari, conclusio erit talis: FORMA. Mandamus, quatenus sententiam ipsam diffinitiuam, sicut est iusta, p. censuram ecclesiasticam: excommunicationis uero, sicut rationabiliter est prolata, facias auctoritate nostra usque ad satisfactionem &c. ut supra. Item in omnibus confirmationibus, quae bullantur cum serico, debet poni illa clausula: sicut est prouide facta, & in alicuius prauidicium non redundet, auctoritate apostolica confirmamus: & talis confirmatio parum iuris tribuit, extr. de cofir. uti. uel inu. examinata. Item in compositionibus habitis super rebus spiritualibus, oportet exprimi, quo mediante facta fuerit: & a tali persona, quae habuerit iurisdictionem in causa, ut pote dice-

cesanus, uel delegatus, ut extr. de cofir. uti. uel inu. c. p. de pre-

ben. nisi. Item positio non confirmatur inter mortuos, et super rebus temporalibus, nisi expresso aliquo mediatore: sed tunc dicitur, mediantibus bonis iuris. Item nota, quod in priuilegiis cessis monasterii, & locis exemptis, ponitur clausula illa: quod ad ius & proprietatem Romanae ecclesiae noscitur pertinere: ut extr. de priuileg. recipimus. Item in priuilegiis confirmationis, si monasterium habet ecclesias & capellas, castra etiam & villas, ista per hunc ordinem sunt alii omnibus proponenda, quando in eis specificantur. Item sententiae super causis matrimonialibus latae, non confirmantur cum serico: sed in forma illa, scilicet de sententia ipsa cognoscens, quod canonice, &c. & extr. de deleg. causam

matrimonii. Item no. quod consuetudo cancellariae est dare conservatores in omnibus priuilegiis, etiam si non petantur, non autem concedit conservatores in confirmationibus, in quibus dicitur, Confirmamus tibi ecclesiam, sicut iuste possides & geres. Si uero dicatur, Quicquid de te ad talem ecclesiam canonice factum est, sicut iuste & prouide factum est, confirmamus, tunc concedit conservatores. De conservatoribus uide s. de iudi. de leg. §. si uer. Item quod non estis. & seq. In quibus autem casibus non ponatur in commissionibus clausula illa, Testes autem, &c. dixi s. de teste §. de testium. ver. illud autem. Nunc igitur ad institutionem simplicium aliquam doctrinam super hac materia sub regula tradamus. Nota ergo, quod in qualibet causa matrimoniali scribitur alicui episcopo: ut in praec. causam. & de re iud. lator.

Item si diffinitiuam sententiam feratur super matrimonio, & appellatur, similiter causa appellationis alicui episcopo committitur: & eadem erit clausula hinc & inde, scilicet, Mandamus, quatenus de causa, uel sententia ipsa legitime cognoscens, quod canonice fuerit, &c. ut in praed. conor. Item si uxor retinatur a viro, debet scribi dicecesano, uel officiali, aut alteri persone maioris ecclesiae: extra, de confang. & affi. c. j. in fin. Item quando uir non tractat uxorem maritali affectione, uel econuerso, semper scribitur dicecesano rei: uel, si vacat ecclesia cathedra

lis, archidiacono, uel alii persona de capitulo. Causa uero appellationis super matrimonio potest committi aliis, tamen episcopo, quod dicecesano, & alii cum eo. Item cum agitur de duobus fororibus viduis, dicitur debet: A. uxor. quondam B. & C. relicta D. suam ad nos, &c. Item debet dici, relicta quondam D. si ipsam impetrat: sed in reo non curatur.

Item si mulier conuenitur, quod uir eius ea infamia se fecerit ad sacrum ordinem promoueri, nec eam curat maritali affectione tractare: quare supplicat, ut suspendatur ab executione ordinum taliter susceptorum, & cogatur eam maritali affectione tractare, sic concluditur. FORMA. Mandamus, quatenus partibus conuocatis audias causam, & appellatione remota, quod canonice, &c. faciens, &c. testes, &c. Si uero dicit, quod ea infamia religionem intrauit, ceteris praeiudicatis concluditur sic: Mandamus, quatenus conuocatis, &c. Quidam tamen aliter dicunt de iure in his duobus casibus. de hoc uide secundum Io. & Hug. 27. q. 2. de sponsatam & plenius in summa domini mei, in

tit. de conuer. coniug. §. & utrum uerfi. sed quid si. & seq. Sed si post matrimonium consummatum uir uxore inuita, uel ignorante religionem ingreditur, uel ordinem sacrum suscipit, uxori repenti est restituendus: & exactus debitum reddere tenetur: arg.

extr. de conuer. coniug. coniugatus & c. seq. Item litera citatoria bene transeunt per audientiam: non tamen recipiunt contradictionem. Sed quid si contra procuratorem impetrat uel contra dominum eius, pro quo impetrat, opponitur coram auctore contradictionem exceptio excommunicationis: Respon-

deo: admittetur exceptio, ut extr. de rescrip. dilectus. j. extr. de pro-

cu. c. si. & melius in dec. Inno. III. extr. de rescrip. ipso iure § non tamen admittetur ad probandum exceptionem extra curiam per testes, ne sic malitiose impetratio differatur, secundum doctrinam traditam j. de dil. §. j. uer. illud quoque: Et sic fecimus obseruari in litera inquisitionis, quae contra abbatem sanctae Iustinae de

37 Padua, p. quosdam monachos impetrabatur. Sed ponit e. Tu es excommunicatus ratione causae, quae inter me & te vertitur tunc impetras, non tamen contra me: queritur, utrum obiectum huius excommunicationis te repellere possim, uel potero, ab impetrando? Respondeo obtinui, quod non: quia cum contra me non agas, nec impetres, contra te excipere non possum: quia exceptio est a te non exclusio, ut ff. de excep. l. 2. Item is, qui non nominatur in litera, sed sub generali clausula, Quidam alii comprehendit, uel tangi potest, non admittitur ad conuenientiam iudicium secundum usum curiae: sed datur ei cautio, quod sibi non p. iudicetur, uel conueniri non possit per literam ipsam, arg. extra de rescriptis. pastoralis. Si uero nomen eius in litera exprimitur tunc admittitur, ut extr. de causa pos. & prop. cum olim. Item plures, quam tres, diceceses non debent poni in literis apostolicis: computatis illis, quae in saluatione ponuntur, & si quarta ponatur erit gratis litera rescribenda. Item cum dicitur, a cruce signatus, non debet dici, cuius Narbon. sed laicus Narbon. & tunc post uerba illa, Iniuriatur eidem, debet poni haec clausula, quare uoti sui executio impeditur. Item quando ponitur, super terris & rebus aliis, non debet ponit alias sibi damna graua, &c. uel, iniuriantur eidem. Item cum dicecesanus dicitur subditum spoliatus, non dicitur, cum igitur spoliatus, uel clausula similis: quia praesumitur pro eo, ut extr. de renun. in praesentia. Item contra reges non dantur literae contentiosae, & in literis, quae eis destinantur, non ponitur, mandamus, quatenus. Item quoties de tribus, uel pluribus in diuersis specialibus fit mentio, poni debet uocatis, & c. Item bene dicitur, dilecta in Christo filia abbatissa, & conuentus talis loci, nobis querendo, &c. Sed cum quis de his coqueritur postponi potest, dilecta in Christo filia. & sufficit dicere, abbatissa & conuentus de tali loco, non facta mentione de monasterio, uel ordine earum. Secure etiam dicitur, abbas & conuentus de tali loco: ita quod non debet dici, monasterii talis, uel ordinis talis. Item cum dicitur, quod priorissa & conuentus de tali loco, nobilis uir comes talis, dici potest, & quidam alii clerici & laici, non facta mentione de clerico. Arg. ramentum extra, de rescrip. sedes. & 16. q. j. legi. Item cum dicitur, quod A. mulier, & quidam alii laici dicecesis

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

ADDITIONES.

a Petantur. Nescio, si a principio, cum priuilegia procedunt, uiget haec consuetudo: sed super olim concessis multum emanuit, ut scripsi de off. dele. c. ult. lib. vi. super uerbo, dictam.

b Confanguinei. Nil facit ad positum, quia illi omittit, sed quoniam rident Sed alia iura ad hoc pro & descripti de re iud. statuti. §. cu. uero sup. c. ab. li. 6. ubi uide pp. id. qd. di. j. uer. in fi. Adde quid si in literis p. tunc, quoniam est nobis, &c. Tunc, q. Petr. iniuriatur eidem: quo circa discretio tunc de uer. & c. uniusque partis consensu, &c. & unus uult probare, q. erat absens a curia tempore datae litterarum, an debeat admitti ad probandum: uide Fed. con. l. 18.

c Dicecesano. Et sic p. decretal. statutum, uide quod ibi nunc s. remisi.

d Et seq. Expedita sunt p. extraua. Io. quae incipit, antiquas, q. approbat, qd. notauit, de voto. c. vno. lib. vi. scilicet per sacrum ordinem non dissoluitur sponsalia de praesenti.

e Sed quid. De hac questione & sequentibus scripsi e. tit. nonnulli super gl. sic ergo.

f Inno. III. Imo fuit Gregorius IX. ut ibi patet: & hoc ipse fatetur. j. proximo, ante fi.

g Ipso iure. lib. vi.

h Rescribenda. Videtur contra de off. deleg. cu. causa, ubi quinq; archiepiscopos una litera nominabat, scilicet actore, reu. & tres indices: sed non nominabat diceceses, quas nominari curia p. b. derat si non esse: illud, Copu-

tatis, qui in saluatione ponit, facilius intelligeret, & maxime ex uerbis, quae legi in minori ordine, rubrica x. q. dicitur notandum, q. in petitione sole tres dices exprimi debet: & rubrica xi. sequens ponit formam litterae tale. Coquestus est nobis A. q. B. & quidam alii Sonon. Parisien. & Carnoten. dice. tam clerici, quam laici, & c. secundum id, quod de saluatione dicitur, si daretur abbas, uel prelatum dicecesis Tornacen. aut non transiret littera, aut dicecesis subiret, nescio quid seruet Cancellaria. Sub ead. aut rub. ante fi. subdit autor id, qd. praedixerat de tribus & non de pluribus dicecesibus in literis apostolicis nominandis, terminatum non esse in toto corpore iuris. De ceremoniis igitur cancellariae, & rationem potest habere, si dicamus, illas esse debere contiguas. Poterat enim facile illo tempore retrahi intra duas pp. vicinitate: & uide, qd. statim dicitur p. j. forma, pp. deest. statuti. e. tit. li. vi.

i Legi. Sol. stylus id app. bat: quia licet clerici ordinati dicantur maiores religiosi, ut in c. leg. j. tamen uerbi est, religiosus, includi sub appellatione clericorum, 7. q. duo sunt. Adde tu, hoc esse uerum in materia fauorabilis, sed in odiosa secus, quia nec tunc penitus includuntur omnes seculares, sicut in primo casu, iuxta notata per do. Abbat. Sic. in ru. de vi. & hoc. ext. & aliq. p. eund. post glan. c. 2. ext. de coha. cler. & mul. uerbu. in Religiosi. p. capi large, largissime, & fundit: de quo uide per eundem do. Ab. in c. ecclesia. in 4. no. ext. de constit.

diocesis talis, debet unus de laicis nominari. Item presbyter est laicus proponendus, cum querela nomine, proponitur utroque, scilicet de albo scri. l. j. ext. de maior. & obed. c. j. xv. dist. ecce. Item pluribus, quod non sunt fratres, uel collegium, seu pater & filius, uel auunculus & nepos, non dantur literae, nisi cum illa clausula, super terris & rebus aliis communiter pertinentibus ad eosdem. ¶ Item cum scribitur contra episcopum, uel alios superiores, non ponitur, per censuras ecclesiasticas, sed autoritate nostra etiam si alii ponant in literis, ext. de of. del. sane. & ga. tunc clausula illa, testes autem, & c. ibi dicitur per censuram eandem, uel censura simili dicitur simpliciter, per censuras ecclesiasticas. ¶ Item Cisterciensis non datur litera super ecclesiis, castris, hominibus, seu uasallis, nisi ponatur, quod habuerit ea ante quam ipsorum monasterium Cisterciensis ordinis reciperet instituta, extr. de sta. mon. cap. re. colentes. & ideo debet exprimi, cuius ordinis, extr. de rescri. cum ordinem. ¶ Item tribus personis eiusdem monasterii non scribitur praeter Abbati Priori & alii tertio: sed nec simplici monacho causa committitur, quod dicit, ut s. de iud. deleg. §. excipi. uer. nūquid ergo. Item nulli officiali scribitur, nisi sit officialis ecclesiae cathedralis. ¶ Item contra monachos, uel quemcumque officialem alicuius monasterii, litera non datur. ¶ Item quando non ponitur in litera Debitum, non debet poni pecunia summa: & econuerso. Item quando dicitur, in cleemosyna sibi collatis, uel in pios usus erogari praecipit, non debet dici, super debitis: sed quando pecuniam summam. ¶ Item quando scribitur tribus iudiciis, post clausulam illam, testes autem, & c. debet poni clausula illa, quod si non omnes his exequendis interesse poteritis, duo uelrum ea nihilominus exequatur, extr. de off. dele. prudentiam. §. adicimus de retri. scilicet. ¶ Sed si unus illorum sit episcopus, ubi dicitur, duo uelrum, dicitur: tu frater episcopo cum eorum altero eam nihilominus exequaris, extr. de off. deleg. ca. fin. §. 1. Si autem sint duo episcopi, & tertius est abbas, uel decanus, seu alia persona, tunc non mutatur clausula illa, quod si non omnes, & c. Item cum rector alicuius ecclesiae se illa per patronum eiusdem ecclesiae conuenitur spoliatur, dicens, quod alteri sic collata, non debet dici partibus conuocatis, sed uocatis qui fuerint uocandi, & c. Item cum dicitur, magistro scholarium, debet poni, ecclesiae de tali loco. ¶ Item cum mittatur, gratis erit litera rescribenda. ¶ Item cum alius clericus secularis queritur de iniuria sibi illata super ecclesia, non debet dici, super ecclesia ad eum de iure spectante: sed, super ecclesia ad praebendam suam de iure spectante, super quo uide, quod no. s. de acto. ad si. uer. monachus. Item non debet dici, super decimis noualium, uel alterius rei: sed debet dici, super decimis, simpliciter. & sic dicendo comprehendit decimas noualium, & quaslibet alias de iure debitas: extra de priuileg. quia circa de decimis ad audientiam. & c. peruenit. & c. cum ptingat. Item si is, cui causa committitur, non procedit intra annum, nunquam committitur alteri, nisi ad petitionem eius, qui primo literas impetrauit, nisi esset in causa processum, arg. ext. de rescript. plerumque. Item nisi quam pro clericis sanis scribitur, in domibus leproforum, uel aliis hospitalibus, nisi sint alicuius ordinis, extr. de sta. mo. ea, quae. ¶ Item mulieri non dantur literae pro dote, nisi ponatur nomen uiri: uel, nisi dicitur, uide, nec debet addi, super rebus aliis: uel clausula illa, alias graues, & c. ne hac occasione obrepat quis ad alia, quae ad forum ecclesiasticum non spectant, extr. de fo. com. ex parte. Sed & quae mulier queritur pro dote de laicis extra terras ad Romanam ecclesiam spectantes, siue per se sola, siue simul cum uiro, post uerba illa, terris possessionibus, & rebus aliis, debet iungi, ad dorem ipsius mulieris spectantibus, nisi forte sit uide, uel orphana, pauper: quia hi habebunt praeter omnes indifferenter, extra de fo. ppe. ex parte. dum tamen diuisum impetrent: quia non possunt simul praeter clericos & laicos impetrare: & quando praeter laicos, sic claudi debet: Mandamus, quatenus illos, & c. quando uero praeter clericos, sic: Mandamus, quatenus partibus uocatis, & c. ¶ Item quoties de spiritualibus agitur, ubi dicitur in rescripto, partibus uocatis audias causam, debet dici, uocatis qui fuerint uocandi audias eam, & appellatione remota, debito fine decidas, & c. ¶ Vt autem, quae praediximus, clarius pateant, simplicem formam contra clericos, & laicos super terris & rebus aliis superponamus: quae talis est: ¶ FOR M a Clemens episcopus, seruus seruorum Dei uenerabilibus fratribus archiepiscopo Narbon & episcopo Tholosano salutem & apostolicam benedictionem. Gual. clericus nobis conquerendo monstrauit, quod A. presbyter. & B. miles, & quidam alii clerici & laici Narbo. & Tholos. & Carcaffon. ciuitatum & dioecesium super dictis terris debitis possessionibus & rebus aliis iniuriantur eidem: ideoque fraternitati uestrae per apostolica scripta mandamus, quatenus partibus conuocatis audias causam: & appellatione remota, iustis omnino cessantibus, sine debito decidatis: facientes, quod decreueritis per censuras ecclesiasticas firmiter obseruari: testes autem qui fuerint nominati si se gratia, odio, uel timore subtraxerint, per censuram eandem, appellatione cessante, cogatis ueritatē testimoniū perhibere. Da-

ta Viterbii, vi. kal. Marri. pontificatus nostri anno tertio. Si autem iniuriantur super decimis & oblationibus: uide formam infra de citat. §. iam de citatione uer. literis.

43 ¶ Item si papa rogat pro aliquo monachando, uel canonico, sic narrabitur & concludetur: FOR M A Cum filius dilectus A. pauper clericus, lator praesentium cupiat (sic uerba) una uobiscum in monasterio uestro sub regulari habitu uirtutum domino famulari, uniuersitatem uestram rogamus & hortamur attentione per apostolica uobis scripta mandantes, quatenus ipsum obreueretiam sedis apostolicae & nostrae, recipiatis in monachum, uel canonicum, & in fratrem, & sincera in domino charitate tractetis. Data, & c. ¶ Nota, quod quando scribitur pro aliquo monacho, debet scribi abbati & quentui simul loco, ordine, & dioecesi in rescripto expressis. Hoc etiam scias, quod quando datur executor contra religiosos, ut recipiant aliquem, qui eos ad hoc inducat, executor, ut quidam dicunt, habet coercionem: licet si dicatur, quod eos per censuram ecclesiasticam appellat: & sic obtemperare dicunt.

45 ¶ Item quando cumque contenditur arbitrium nullum esse, puta quia dicitur latum post tempus compromissum appositum, uel super eo, de quo non extitit compromissum: & huiusmodi conclusio erit talis: ¶ FOR M A. Mandamus, quatenus partibus uocatis audias causam, & c. Quod si petatur eius confirmatio, sic concluditur: Mandamus, quatenus arbitrium ipsum (sic est aequum) facias per poenam in compromissum expressam appellatione remota, firmiter obseruari, ut extr. de arb. ca. 2. in fin. & c. ad lecti. in fin. de confir. uti uel inuti. ca. examinata. Si autem non sit appositae poena, tunc debet dici arbitrium fuisse a partibus acceptum, ut C. de arb. l. fin. & in conclusione sic dicitur, Facias arbitrium ipsum monitione praemissa per censuram ecclesiasticam appellatione remota firmiter obseruari. Semper tamen debet dici, arbitrium iuramento, uel poena esse uallatum: alias non debet litera dari, extr. de arb. c. 2. & 4.

46 ¶ Item si questio sit amabili compositione decisa, eodem modo dicitur: FOR M A. Mandamus, quatenus eundem ad obseruationem compositionis ipsius, sicut rite sine prauitate & prouide facta est, & ab utraque parte sponte recepta, minime praemissa, per censuram ecclesiasticam, appellatione remota, compellas, sic extr. de transact. c. j. de praeben. missi. te cofir. uti. uel inuti. c. pen. de deci. ex multiplici. Quod si transactio sit illicita, dicitur: Mandamus, quatenus reuocata transactio in irritum, causam audias. & c. extr. de transact. constitutus.

47 ¶ Item si lite contestata, & attestacionibus publicatis coram arbitris assumptis, ut intra certum terminum litem si inire dirimatur, & intra eundem terminum causam expediri non potest, propter quod petitura domino papa, ut super hoc paterna sollicitudine provideat: ipse uolens finem litibus imponere, sic concluditur: ¶ FOR M A. Mandamus, quatenus uocatis, qui fuerint uocandi, si tibi constiterit ita esse causam huiusmodi seruato legitimo processu coram eodem habito, nihilominus patri contra quam a te stationes productae sunt, etiam si publicatae fuerint: nisi aliud in compromissum sit actum, optione concessa, utrum depositionibus restium, si superint, esset contestata, iterato produci uelit, eosdem audias, eamque debito fine decidas, faciens, quod decreueris, per censuram ecclesiasticam firmiter obseruari: testes, & c. extra de testi. c. praesentata. C. e. l. si. Quae autem hic desunt, uide j. de app. §. de officio quoque. uer. ut autem. & seq.

ADDITIOES.

- a Cathedralis. ¶ Vt in cle. de rescrip. c. 2.
- b Ecclesia. ¶ Puto, quod deficit: annexa praebenda.
- c Quae. ¶ Vide cle. de praeben. per literas.
- d Dioecesum. ¶ Vide pro p. e. id., quod dixi s. super uer. item plures, etiam si ponderamus dioeceses iudicum, quasi tacite inclusas, non sunt tamen nisi tres, & secundum id loco Narb & Tholosane, non potuisset ponere Parisi. & Carnoten alias potuisset, si sola expressio ponderatur. Et aduerte, quia ut omnes isti uno loco conueniantur, oportet actorē esse quartae dioecesis, id est, quae neutra illarum sit sua: & sic illa nominata si uenerit nisi duo reorū, p. dec. statum.
- e Dicunt. ¶ Fuit questio Io. de Deo, & Aegidii, de qua satis scripti de praeben. si pauper. lib. vi.
- f Confirmatio. ¶ Idem obseruatio, uel executio. hoc dico propter, ea, quae dicta sunt, s. e. uer. sequitur.

SVM MARIVM.

- 1 Rescriptum quomodo impugnetur ratione impetrantis.
- 2 Affinis collateralis an sit in impetratione rescripti admittendus.
- 3 Canonicus an possit pro ecclesia impetrare sine mandato.
- 4 Procurator habens mandatum sufficiens ad agendum & defendendum in aliqua causa, an super ea poterit literas impetrare ad aliquos iudices.
- 5 Constitutus ad appellationem prosequendam, an super ipsa appellatione poterit impetrare.
- 6 Impetrans quo casu cogatur mandatum ostendere.

- 7 Impetratio mandati quibus modis possit probari.
- 8 Literis de communi consensu ab aliquibus impetratis, se post ponant uti per annum, & postea impetratur alia: an prius lapsu anni ebandantur.
- 9 Id quod de anno dicitur, an locum habeat in certo tempore.
- 10 Hereticus non potest impetrare nec servus.
- 11 Monachus non potest impetrare sine consensu abbatis.
- 12 Supplicans nomen sine dignitate, an possit impetrare.
- 13 Impetrans tacito de dignitate, si ipsa dignitatem perdat prius quam literas presentet, an ipsa litera profint.
- 14 Impetratio ipso iure expirat, si is, cuius nomine impetratum est, mortuus erit tempore impetrationis.
- 15 Opponi an possit rescripto pro scholari, quod non sit scholaris.
- 16 Processus habitus per literas ab excommunicato ad lites obtentas, an valeat, si non excipiat.
- 17 Lite impetrata ab excommunicato ignorante, an valeant.

§. Ratione autem impetrantis impugnat rescriptum: ut quia impetratum sine domini speciali mandato, nisi impetrans sit talis, a quo non sit exigendum iure mandatum: ut ext. de resc. nonnulli. & c. ex parte. ff. de mino. illud. ff. de procur. sed & hae personae. ff. iud. sol. l. 2. Sed quae sunt ille personae? Respon. ascēdētes & descēdētes, in infinitum, ff. de verb. sig. liberorū. ff. de in ius voc. quicūq; S. parentes. & alia plura, quae enumerantur ff. de pro. sed & hae personae. Quid de collateralibus? Respon. solus frater admittitur, in praes. sed & hae. De consuetudine tamen Romana curiae admittitur filius fratris & fororis, & frater patris & matris, & consobrīnus, & filius consobrīni, & omnes consanguinei, usque ad tertium gradum in clusivē: ultra vero nō. Sed quid de affinis? Respon. ascēdētes, ut socer, p̄socer & descendentes, ut gener, & p̄gener, admittuntur, ff. de postu. l. j. §. si. & l. seq. & in praes. l. sed & hae. ff. Quid de affinis collateralibus, puta de fororio? Et ut admittit? q̄a sicut affinis ascēdēs & descēdēs admittitur, ut dicitur, ut dixi ergo sic in iudicis, collateralis admittitur, ut in l. sed & hae. & sic fororius, q̄ est coniunctus affinis, debet admitti. Super hoc dixit B. Comp. q̄ non debet admitti: & sic papa decrevit, ut dicit quia licet de fratre lege caueatur, non tamen de fororio. ¶ Sed nunquid canonicus impetrabit pro ecclesia sine mandato? Dicit Gof. quod nō. Sed an pro concanōico? Et videtur, quod sic quia quaedam spiritalis proximitas est inter eos, quae maior est carnali. 30. q. 3. c. j. & 2. & inter eos est vinculum fraternitatis, ff. pro foc. uerum ad idem ff. de proc. non solum S. veterani. sed Gof. contra: Canonici autem bene potest concanonicum constituere suum peccatorem ad impetrandum super absolutione. ¶ Sed nunquid procurator habens sufficiens mandatum ad agendum & defendendum in aliqua cā. poterit super ea impetrare literas ad aliquos iudices? Respon. obtinuit, quod non, si legitimus appareat contradictor: quoniam ad impetrandum requiritur speciale mādātum: non dico, ad cām specialem: si tamen causa esset in curia, bene sufficeret praedictus procurator ad impetrandum literas super pertinentibus ad cām ipsam ceptā: puta super recipiēdis testi. & simib. ¶ Sed nunquid constitutus ad p̄sequendā appellationem, poterit impetrare super ipsa appellatione, ubi causa non est in curia? Respon. obtinuit, quod sic: quia impetrare, est p̄sequi. Sed nunquid habens generale mandatum ad causas, vel negotia, potest impetrare? Respon. non quia hoc exigit speciale mandatum, ut in praes. c. nonnulli & eo. ti. ex parte. ¶ Sed cui incumbit probatio nunquid utenti literis, ut probet eas cum mandato fore impetratas: an vero adversario, ut probet, quod sine mandato? Respon. curia servat, quod si ante impetrationem contradictor neget mādātum, impetranti incumbit probatio, quod habeat mandatum: sed tunc si contradictor est procurator, oportet, quod ipse de suo mandato prius doceat: alias non eogitur impetrans ostendere mandatum post impetrationem vero praesumimus literas cum mandato fuisse obtentas cui praesumptioni statuerit nisi contrarium constet per confessionem utentis literis. ¶ Cum enim sit negatua probari non possit aliter: c. extr. de elec. bone. ¶ Et si etiā polset indirecē probari, non tamen expedit hac occasione cās differri. Item excipitur, quod impetrans non fuit usus dolo, uel negligentia, intra annum post quam habuit copiam iudicis, extr. de rescrip. l. autem & c. plerunq; d. quo casu valent secundū licere, licet de primis non faciant mentionem, ut ibi. Et praemissa intellige, cum aliud secundum rescriptum impetratur: alioquin primum perpetuum valet, C. de duer. rescrip. l. 2. Quid si primus post posuit uti literis per annum, & secundus similiter suis: nunquid valeant utriusque? Dicit Vinc. quod sic, C. de duer. rescrip. falso. ¶ Quid si literis de communi consensu impetratis, postponitur unius peccati, & postmodum tu impetras, nunquid prima lapsa anni eliditur? Respon. non quia ambo negligentes inveniuntur. dolo enim cum dolo, & culpa cum culpa cōpensantur, ff. pro socio. l. si ambo, & hoc si utraque pars habuerit rescriptum. ¶ Itē

nunquid id, quod de anno dicitur, locū habet in literis, quibus eā intra certum tempus committitur decidēda: ut ext. de off. deleg. de causis. Respon. sic, annus enim iste nec arctat, nec prorogat iurisdictionem iudicis: quia tempus in literis comprehensum, computatur a tempore, quo rescriptum iudicibus praesentatur, extr. de ap. si per eo. ¶ Quid si quis utitur literis, & statim eas supp̄imit, nunquid intelligitur perpetuata? Dicit Vinc. quod non: si est, quando quis fraudulenter litē conestatur, ut interrompat praescriptionem: quia non fit interruptio, uel etiam si interrupta est, nō prodest, arg. C. de praescri. 30. an l. si. Sed nūquid ecclesiae restituitur ad utendū hoc rescripto? arg. quod non, C. si aduer. deli. l. j. i. 6. q. 3. placuit. extr. de praescri. c. j. secundum Vinc. Alii contra, si f. laeta sit. ¶ Item quod impetrator est haereticus, C. de sum. trin. l. o. l. 2. Item quod est servus C. de prec. imp. off. l. j. C. qui admit. ad bo. post. l. bonorum. Pro alio tamen servus indistincte impetrat, C. e. uniuersis. Item quod est monachus, uel canonicus regularis, qui non potest impetrare sine consensu abbatis. 16 q. j. monachi ext. de postu. ex parte. C. d. precib. Imp. of. uniuersa. & idē dico in eo, quod in seruo. Item quod impetrator dixit se clericum, cum nō esset, licet postea se tonsurauerit, ext. de tran. ex literis, ext. de rescrip. cum adeo. ¶ Item quod suppressit nomen suae dignitatis, ext. de rescrip. ad aures §. Quid si impetrator duas habet dignitates & nomen unius tantum expressit? Dicunt quidam, quod si expressit nomen illius, ubi literas impetrat, bene ualet, C. vbi tu. h. uel tu. l. j. Vinc. arg. contra h. in praes. c. ad aures. & extr. de praescri. l. 2. teneamur. ¶ Quid si impetrans tacito de dignitate, perdit ipsā dignitatem prius quam literas praesentet? Dic, quod nō ualet, nā tempus date consideratur, ext. de rescrip. cum te. ext. de prob. post. cessionem j. §. si uer. in summa. O est enim dolus in initio adhibitus. 16. q. 3. §. potest. Sed quid e conuerso si tempore impetrationis non habuit dignitatem, & simpliciter nomine appellauit: tempore uero morte litis dignitatem adeptus est? Et uidetur, quod ualet litera: quia beneficiis comēnt nos inuari ext. de commo. c. vnice. ff. e. in commo. ff. de const. princ. beneficium. ext. de do. c. d. dilectus. Sed Vinc. dicit, quod rescriptum alias canonicum, sic perdit effectum ne minores a minoribus super beneficiis vexentur, quod prohibet praes. capitu. ad aures. k. prohibetur ergo tacendi fraud. & obest in beneficiis, ut ibi: siue sint cum cura, siue non. extr. de praes. de multa siue sint simplicia, siue dignitates, ut eod. l. titu. cum teneamur. l. Et in rescriptis, extr. de rescrip. cum adeo. Item in promotionibus, extr. de electio. capitu. innotuit. Item in ordinationibus: quia tunc non debet utrumq; celari. ut l. dist. ex penitentibus. ff. de ac. emp. & uen. l. j. §. dolo. Item quod dicit se de diceci, cum sit de ciuitate melcontra. uel tacuit, extr. e. Rodulphus. & c. significante. Item quod impetrans obit prius quam citario sequeretur, ff. quaesentia sine appel. r. c. in. l. in extra, de offi. dele. cum olim. & c. P. & G. uel etiam is cuius nomine impetratum est mortuus erat tempore impetrationis ff. de reg. iu. Ne m. ratius. ¶ Sed nunquid tunc expirat ipso iure? Respon. nō. sed

ADDITIONES.

- a Ratione. ¶ Quod nota: hoc in Summa huius ti. ver. sed nunquid canonicus & ibi est quod sequitur. Host. aut. ubi s. sub. vers. 97. hoc prin. huius §. plene p̄sequitur: habuit a domino auditore contradictorum, episcopo bono. q̄ curia non admittit canonicum ad impetrandum pro ecclesia, uel concanōico sine mandato, si apparet contradictor cum mandato, ad contradicendum autem & p̄ueniendum de iudicibus, admittitur ipse sine mādātum.
- b Similibus. ¶ Quid si super his consecutus iudicis impetrat excommunicatus: remittam j. prope finem §.
- c Aliter. ¶ Ut scripsi in dec. nonnulli. super gl. Sic ergo possit probari per inhibitionem, uel reuocationem.
- d Plerunq;. ¶ Ibi scripsi post Vinc. quae sequuntur usque ad uer. item quod impetrator.
- e Eo. ¶ 2. in si. Et hoc intellige, ut ibi dixi de termino statuto per numerum dierum, mensium uel annorum.
- f Sit. ¶ De hoc j. de resti. integ. §. qualiter ver. pen. & uide, quod dixi in praes. dec. plerunq;. in gl. quid erit.
- g Aures. ¶ Ric in l. t. Host. distinguens, ver. x. c. viii. sufficit, quod dicam in seq. ver.
- h Conera. ¶ Vinc. cuius fuit iste ver. cum duobus seq. in dec. ad aures. dixit ego credo, q̄ non ualet, quod uerum intelligas in litera beneficii: secus in rescriptis ad lites, ut ibi scripsi, secundum Gof. quic sic soluit in l. i. q. 29. ubi dicit simile de illegitimo, qui impetrat hoc tacito, quia ualet super, iustitia: secus, si super beneficio: quod intellige de illo, cum q̄o non fuerat dispensatum: super quo uide, quod scripsi de sit. presb. c. 2. libr. 6.
- i Potest. ¶ Fuit quassio uenerabilis vj. & dist. 9. & illa hic tenet.
- k Aures. ¶ Tu distinguas inter formam pauperum & gratiosam, de quo sit. uideas de praes. h. pauper. libr. vi. in j. gloss. & in clem. de rescrip. gratia.
- l Teneamur. ¶ Siue sint magna, uel modica. eod. titu. si motu proprio libr. vi.
- m Neratius. ¶ Hoc reperitur cum quadam exceptione j. s. 3. ver. pa. Specul. secunda pars. D 3

13 ope exceptionis, ext. de test. cum uenisset. & est qd ueneralis.
a Item qd dicit se pauperem, cum esset diues: ext. de of. del. significan-
tib. ext. de refr. ad aures. de fo. com. ex parte. & c. ex ignore. Itē
b qd renunciauit rescripto, ext. de pact. cum pridē. C. de fide infli.
c. l. 3. extra. de renun. sane. & capi. ueniens. c. Item quod nimis praeue-
nit terminum legis, vt aduersarium impetrando supplantaret ex-
tra, de ap. oblat. §. licet igitur Item qd impetrans pbendam, est pu-
er. extr. de praeb. su. p. inordinata Item quod impetrans dignitate,
uel beneficium cum cura, est minor. 2. annis, uel patitur defectū
in moribus, scientia, uel aetate: ext. de ar. & qua. eam te. & de ele-
cti. dudum. 2. Item quod impetrans beneficium, non potest face-
re seruitium: ext. de ele. non resi. quia nonnulli. & c. querēte. &
de praeb. super inordinata. Item qd est vxoratus: ext. de cle. coniu-
cum decorem. & c. diuersis Item qd non est indigena. 71. dist. hor-
tamur. C. de epif. & cle. in ecclesiis. Sed hoc d. honestate: alias em
est contra, extr. de infli. ad decorem. & uide j. de tractatu libello-
rum in ti. de infli. Item qd non est dignus ext. de refr. cum a deo. d.
era & qual. accepimus Item qd non uult residere, ext. de cle. non
resi. relatum. Item quod facultates ecclesie, in qua scribitur; non
sufficiunt, ext. de infli. c. j. & cau. oritate. & de uir. & ho. de. quo
14 niam Item quod non est clericus, vr s. j. ¶ Sed ubi scribitur pro
scholari, nūquid potest opponi, quod non sit scholaris? Respon-
sic. arg. ext. praesum. ca. fin. Et dicit lo. de Deo in quastionibus
d. suis, quod merus executor non admittet hanc exceptionem, ni-
sius uero si in his pro quo scribitur, sit papa familiaris. de hoc d.
e ac. sen. peti. §. pen. vers. pen. ¶ Item excipitur, quod impetrans fu-
it excommunicatus, vt ext. de prob. post. cessionem. extr. de refr.
dilectus & de aet. & qualit. cum bona. uel ab excommunicato
constitutus, ut ext. de procur. ca. fin. nisi impetrat super appellatio-
f ne, uel super ipsa excommunicatione, ext. de excep. significau-
runt. & c. si. & de refr. ab excommunicato. & in dec. extrauagan-
ti Gregorii IX. eo. tit. ipso iure. & hoc fm dnm meum in Summa
in ti. de excep. §. & q. uel. illud etiā. de hoc §. §. prox. uer. sed quid
g si cōtrā. §. ¶ Quid de p̄sensu habito per literas ab excoicato ad
15 lites obtentas, nunquid ualeat, si nō excipiant? Rñ sic, cum iudex
per eas iurisdictionē recipit: sed cōtrā, ext. de refr. dilectus. Sed
ibi non fuit processum per eas: imo ante quam procederet per
ipsas, papa consultus dicit, qd si per excoicatum sint obtē-
ta, & de processu mentionem non faciunt, decernantur uiribus
carere, scilicet quo ad effectū: quia per eas non proceditur: & vi-
h. de. secundum Papā, extra de off. delegat. capitulo, prudentiam. h.
16 ¶ Sed ponere episcopus habens suspensum clericum, quod ipsum
accusare debeat, eum coram quibusdam clericis: fecerit excom-
municat. clericus hoc ignorans, contra eum impetrat: nunquid
uolēt litera taliter ab excommunicato impetrare? Dic, quod sic,
in ordiū episcopi. arg. ext. de renū. quod in dubiis extr. de accusa.
olim. Sed nūquid talis excommunicatio tenet? Potest dici, quod
sic: sed episcopus tenetur excommunicato ad interesse, extra. de
sen. excom. sacro. Si autem clericus prius iter arripuisset ad sedē
apostolicam ueniendi contra episcopum, non teneret, ext. de ap-
i pel. dilecti. Quastio dominicalis est utraque.

ADDITIONES.

a Venerabilis. ¶ Quinta quastio tractat de hoc, sed non in his terminis: sed
quando moritur delegans re integra: & de illa plene scripti in prin. dec. cū
uenisset, super 2. gl. in quastionibus autem quae procedunt, quae non sunt in
p̄sensu diuersa. n. n. referet inter impetrantem. & eum cuius nomine est im-
petratū: quia uterq; est actor: sed in hoc differunt, qd primus uiuus impetra-
uit, sed decessit: anteq; citaretur secundus uero mortuus erat ante impetratio-
nē: & sic ille impetrare nō potuit, sed alius pro eo impetravit: & de isto mi-
nus est dubiū. Scias, qd dec. cum olim. & c. p. & g. alleg. ad primi casum. pa-
rū faciunt, imo nil nisi inquantū loquunt de. pro gatione nō faciēda. Vi-
des aut, qd in his casibus tenet, qd ope exceptionis finiat iurisdictionē: qd dif-
ficile est tenere, saltem in secundo casu, p. Neratius. quā allegat, per quam
non teneret priuilegiū: multo minus rescriptū. Item apte dicit l. 2. ff. quae-
sent. sine app. rescin. qd si detur iudex aduersus eū, qui in rebus humanis non
est, nō tenet datio. Quomodo ergo dici potest, exceptionē necessariam. quo-
ad primum casum. quo a principio tenuit rescriptum: sed ante quā ex eo fe-
ret citatio. mortuus est impetrans: dicere, qd exceptio sit necessaria, nō est
absurdū. Super quo uideri potest, quod scripti in regula, is qui in ius, de
reg. iur. l. i. 6. & dicitur j. §. 2. in princ.
b Rescripto. ¶ Contrarium Hosti. in quo aliquantulum instat.
c Veniens. ¶ Io. de Deo libro 2. q. ult. quarit, an litigans corā delegato, qui
composuit eū aduersario, renūcians rescripto & omni suo iuri, hoc actio,
qd si non seruetur compositio, sit sibi ius suū integrū, possit uti rescripto, si
compositio non seruetur. Alleg. qd nō possit, de offi. deleg. significandibus.
ubi delegata iurisdictione extincta non reasumitur, etiam si consensu partium.
soluit, qd non si tradidit parti rescriptum, de renuncia. sane. de pact.
cum pridem. Si non tradidit, distinguit, an compositio fuerit conditiona-
lis, an modalis. Primo casu utetur rescripto: secundo non, sed agat ut mo-
dus seruetur, secundum no. de con. appo. verum. sed quia hoc procederet,
etiam si pactū illud non fuisset appositum de resoluoendo, tu distinguas, vt
ibi scripti super gl. 2. inter conditionem constituentem, quo casu procedit,
quod dicitur esse: & adimentem, & hoc casu optionem habet, an velit agere

ut seruetur appositio, an repetere litem, ut in pra. dec. verum. & iura ibi alle-
gata probant praedicta. C. de dona. quae sub mo. l. j. & uide, quod ibi no. in
dec. significandibus. pure fuerat extincta iurisdictione.
A D D E, quod uoluit Ro. cons. 331. scilicet quod si papa dat mihi exe-
cutore n contra Titium meum debitorum, quem excommunicare facio,
deinde Papa alteri scribit, quod ipsum debitorum absoluat, sic eum in
concordia, & nos sumus cōcordes. quod soluat certo termino, quapropter
absoluitur: sed si terminus solutionis labitur, quod primus executor non
poterit iterum illum excommunicare.
d Suis. ¶ lib. 9. q. 9. de qua statim dicam.
e Versipe. ¶ Corrige ver. sed nunquid scholaris. Allegatio tñ vera erat ante
additiones: nam ver. ibi sequens, qui incipit, itē nota, qd si uis, ad finē §. fuit
additio, ut ibi assignari. Est autem sciendum, qd ista quastio, & illa nō con-
ueniunt. ibi n. tractatur de scholari non clerico, qui impetrat uel benefi-
cium: in hac uero quastio. Ioannis nō erat dubiū de clericatu, impetrauerat
enim prouisionem annuam de decē a quodam monasterio, ut scholaris: &
hoc negabatur. Cui esse scholare, qui in rescripto dicebat scholaris, huic
plus conuenit ista solutio, quā illi. Allegat aut ad primū mēbrum solutio-
nis, 2. q. 6. ab executoro. de appell. nouit. ad finē de Pape notitia, allegat 9.
dist. c. j. dist. in ea. ext. de praesum. mandata. Quastio autē Compo. de illo,
qui impetrat sibi prouideri in diocesi Bono. dicens se scholarem Bononiensi
esse origine Paduanus, uide per me eo. ti. significante. super uer. Leodien. cum
f Excommunicatione. ¶ Deligato duabus excoicacionibus, qui impetrat
super una, scripti in dec. e. ti. lib. 6. in 4. gl.
g Contra. ¶ De grauato etiam in iudicio, qui sine appellatione impetrat
rescriptū super illo grauamine, distingue, vt scripti e. ti. c. j. in gl. pen. Item de
impetrato super p̄sensu iudici, puta super receptione testis p̄ excōica-
tum eū aduersario non excoicato, dixi super regula. uile. de reg. iur. l. i.
6. Item sciendū, qd Ro. q. 42. disputant, an rescriptū ualeat impetrati ab
excoicato de consensu procuratoris rei, qd quem impetrabat. Ad partē,
qd non ualeat, instat, qd excoicatus aequatur haeretico: itē deportato:
& breuiter, multa interdicta excoicatio uide in regula. dolo facit. de
reg. iur. l. 6. In prima parte qd instat secundum, quod ueritas talis uis taci-
ta quae expressa, rescriptū non habuisset ergo in totum, debet illo carere. e.
ti. super literis. Tertio consensus procuratoris mei non potest, quod meus
non possit, in duobus multis casibus, quibus partis p̄sensus non proficit in ad-
uocato, ff. de p̄sensu prohibet in milite procuratore. ff. de procur. fi-
lius §. veterani. ad idem. C. de leg. l. ab administratione. C. de quēst. l. seruo.
C. de test. l. parentes. C. de iurisd. om. in l. p̄sariori. Quarto, qd dominus id
specialiter mandaturus non fuisset, ff. de pig. l. obligatione. Ergo, & c. In cō-
trarium multa, quae licent excoicatio collecta in secunda parte quae-
stionis, de qua supra item C. de procur. ita dem. ff. de ed. l. edic. cū in-
cipiam. j. respon. ff. de cōtrah. empr. in huiusmodi. & uide Imol. C. de prec.
imper. offe. l. j. & Lunius rrs. ff. de per. hāre. item ueniunt, §. a quo. Item sibi
imputet, qui talem procuratorem eligit, ff. mandata. cū mandato. ad idem. ff.
de executor. l. j. ff. si m. n. salmo. dix. soluit ex rescripto agi non possit cum
procurator illi illegitimare non poterit ad illum actum, ad quem habilis,
uel legitimus non erat: nec etiam, per suum consensum potuit ius publi-
cum mutare. ff. de oper. lib. l. cerdonem. de admi. tut. quidam de deced.
& per praed. dec. super literis. pro solutione beneficij, quia ille non est ca-
sus, in quo requiritur exceptio, cuius omisio ualidat quandoque, quod
poterat uitari, sed ipso iure est nullū, p. pra. dec. j. e. ti. lib. 6. ¶ Adde, qd si
duo impetrat, & alter excoicatus est, an ualeat rescriptum? Rom.
conf. 406. & ibi, quid de occulto excoicato.
h Prudentiam. ¶ Expeditum est, quod non ualeat, per pra. c. iplo iure.
i Vtraque. ¶ Tamen uita, & est l. s. & satis sufficit ille uerbi. pro illa quast.
& huic remisi in dec. j. de rescrip. lib. vi. in fi. 4. glo. ibi no.

SVM MARI V M.

1 Rescriptum impugnari potest ratione eius, ad quem impetratur.
2 Impetrari non potest rescriptum ad iudicem extra prouinciam morantem
3 Rescriptum iudicis de nouo excoicacioni, an & quomodo perdat.
4 Rescriptum in qua causa remittitur ad eum, a quo noscitur appellatum.
Littera impetrata, ubi episcopus extra suam diocesim existens, causam de-
legat, an ualeat.
1 6. §. Ratione tñ quoque eius, ad quem impetratur, impug-
natur rescriptū: puta, si sit talis, qd nō pos-
sit esse iudex. Quod dic plene, vt s. de iud. deleg. §. pen. & si Item
excipitur, quod est obtentū ad iudicē ultra duas dietas a dēcessi. in
qua res moratur, uel in qua res est fira, distantem: ext. de rescrip.
a nonnulli. de excep. olim. ¶ Et sic poterit excipi, etiam si post litem
cōtestatam ultra duas dietas trahatur, C. de cōfor. em. sden. l. i. r.
b l. 2. Arg. contra ff. quod quisque iur. l. 3. respō. j. b. ¶ Item quod
2 est obtentum ad iudicem extra prouinciam morantem, licet in-
c fra duas dietas. quod dic, ut no. 3 quast 6. neminem. ¶ ¶ Item
3 iudex de nouo est excommunicatus: & sic rescriptum perditur
ad tempus, extr. de offi. del. prudentiam §. sexta. de excep. pia. lib.
4 vi. uel suspensus, extr. de offi. delegat. insinuante. ¶ ¶ Item quod
causa remittitur ad eum, a quo noscitur appellatum: extra de ap-
pel.

ADDITIONES.

a Olim. ¶ Hodie dic, vt in dec. statutum de rescrip. lib. 6. & vt ibi no. in gloff.
Olim dicemus contra secundum dictum de reali.
b Respon. j. ¶ Hoc contrariū nihil facit. uenit enim potius actori trahēti,
quam reo tracto. De principali dicto satis scripti de rescrip. dilectus. 2. in
gl. ante litem. & de hoc j. ut. j. §. j. ver. quid si reus. & uide, quod dicam in
principio.
c Neminem ¶ Et scripti de iud. c. fin. in prin. ubi uide cum sua remif. quae est
ad id, quod not. Hosti. in pra. §. per. uer. centesimo. ubi plene tractat mate-
riam huius uer. & praecedentis. ¶ Adde, vt per Fel. in c. nulli. ds. refr.

S V M M A R I V M.

- 1 Rescriptum an ratione defectus seu taciturnitatis possit impugnari.
2 Clausula illa, si preces veritate nitantur, aut equivalens, quid operetur.
3 Absolutiones an tot requirantur quot processerint excommunicationes.
4 Rescriptum non continens causam, propter quam persona conveniri debet, nullam dat jurisdictionem.
5 Impetrans quo casu dicatur falsarius.
6 Rescriptum, seu mandatum generale, ad quos extendi dicatur.
7 Exceptiones peremptoria, seu dilatoria, an contemeri debeant in quolibet rescripto.

8. §. Ratione quoque defectus, seu taciturnitatis, re scriptum impugnatur: quia secundum de primo non facit mentionem a vt ext. de rescr. ceterum in aut. ut sp o sal lar. §. si qs. coll. 9. ext. de offi. deleg. c. 2. ff. de leg. 3. §. in princi pio testamēti. C. de testa. auth. hoc inter. Valer tū tūc ipso iure, ni si fuerit exceptum, vt ibi pbatur: uel nō p̄tinet seriem prioris, ex tra de dolo & cont. c. ex literis. fecus si de prioribus faciat mētio nem: quia tunc valent secunda: ut in p̄d. c. ceterū. & ff. de pro cur. §. si qs. cū p̄curatore. §. si ff. de ind. iudiciū soluit. ff. de iure codi cil. diuis. §. licet. ¶ Itē q̄ nō est ibi clausula illa, si preces verita te nitantur, 2. §. quāt. 2. uniuersa. fed hæc secundum canones sub 2 intelligitur, licet non opponatur, ext. de rescrip. c. 2. b Et tū quasi c semper æquipollens ponitur, scilicet, si est ita: ti. c in fi. Item ex cipitur, q̄ non facit mentionem de appellatione à se interposita: ut ext. de confir. vt. uel in util. bonæ. uel aduerfario, ext. de rescri. ex parte d Itē licet dicat in secundis literis, veritatis & iniustitie p̄ iudicantibus, non tamen valent, nisi expressam mentionē faciant de confirmatione præcedenti: ut ext. de confir. ut. uel inut. bonæ. §. uerum. Item excipitur, quod faciunt mentionē in genere, nō in specie, de possessionibus, uel ecclesiis, super quibus sunt obtētæ: extra de dolo & cont. ex literis. Item q̄ literæ absolutionis sunt generales, nec faciunt mētionē de articulo, pro quo nūc quis ex communicatus: uel unam causam quis expressit, aliam tacuit: ext. de sen. excom. cum pro causa. & c. officii. ext. de offi. ord. ex par te. ¶ Quia tot absolutiones sunt necessariæ, quor. processerunt excommunicationes. ff. de noui ope. num. de pupillo. §. si in pluri bus. 2. q. 3. §. notandum. ver. si plura crimina. Item quod in literis, quibus committitur absolutio, non fit mentio de idonea cautio ne de parendo mandatis ecclesiæ præstanda: extra, de sequest. post. c. j. in fi. extra, de sen. excom. ad hæc. quia hæc est forma, siue mos ecclesiæ in absoluendo. ut ext. de offi. deleg. prudentiam. §. sexta. & infra. §. prox. ver. item quod impetrator. ¶ Item quod articulus, super quo reus conuenitur, uel persona, que debet cō ueniri, non exprimitur in literis: unde non dant jurisdictionem, extra de offi. del. cum olim. & c. p. & G Item quod tacuit negotii processum super eadem re. extra, de re iudic. inter risonatentium. 2. q. 6. §. diffinitua. ff. de iudi. l. 2. C. quom. & quando iud. in auth. qui semel. Item quod tacuit seriem facti: ut extra de coh. ele. & mul. super eo. in fin. extra de rescrip. dilectus filius abbas. Item transactionem, ext. de decim. ex multiplici. Item iuramentū, seu numerum canonicorum, ext. de rescri. constitutus. & de præb. pro illorum. de appel. dilecto. Item dispensationem, extra de fili. presby. c. ex tua. Item exceptionem propositam, extra de procu. in nostra. §. nos uero. Item privilegium, extra de præscrip. tenjēs. extra de priuileg. ex parte. Item confirmationem, extra de cons. ex parte, de præb. dilecto. prope fin. Item statutum, vel indulgentiam, extra de consit. ex literis. de cler. non reli. capitu. penulti. Item beneficium & impetrauit super alio habēdo, siue suum es set sufficiens, ut extra de rescrip. cum adeo. siue non, eod. ti. si pro ponente. extra de præb. postulasti. Item quod tacuit q̄ parer eius i ca dem ecclesia ministrasset extra de rescri. inter ceteras. de fil. pres by. ca. 2. Item quod tacuit terminum præfixum ab homine ad p̄ sequendum appellationem statutum, extra de appel. cape. §. fin derenun. ueniens. Item quod tacuit ordinem siue religionem e ius. extra quem impetrauit extra de rescri. cum ordinem. Item de factum naralium, extra de fil. presby. per totum. §. distinctio. per totum. Item quod tacuit fuisse a capitulo dignitatem reuocata, extra de consit. cum accessissent. Item quod tacuit præbendam non vacare de facto, extra de concessi. præbend. cum nostris. & capitulo,

A D D I T I O N E S.

- a Mentionem. ¶ Nisi primum ope exceptionis possit elidi, secundum Ber. qui hoc no. e. tit. ex tenore. in fi. j. gl. vide quod ibi dixi.
b c. 2. ¶ Vide, quod ibi dixi super gl. pe. ppter præd. l. uniuersa canonizatam.
c Eo. tit. ¶ Olim in fi. Ita ibi Host. adde & ca. Rodulphus. & c. f. q.
d Ex parte. ¶ Vide quod ibi dixi super gl. forte. ¶ Adde Ro. cons. 330. & ibi, q̄ si quis impetrat a diuersis iudicibus plurima rescripta, & utatur: an ea reat comoderate omnium & de suppressante veritate & nō faciente mētionē de litis pendentiæ: & q̄ dicatur lis pendere: & q̄n expiret iurisdictionē primi iudicis per intimationē factā a secundo: & q̄ si in literis dicitur, Discretioni tua, de qua plurimum phidimus, videtur electa indultua personæ. ibidem.
e Teneatur. ¶ Et e. tit. si motu proprio. l. vj. Specul. secunda pars. D 4

pel. hæc si in una. & c. accepta. Arg. tamen contra. ext. de matr. 3. tra inter. eccles. contra. c. j. ¶ Item si episcopus, uel archiepi scopus extra suam diocesim, uel prouinciam existens, causam de legant, non ualent tales iuræ impetrare, secundum quosdam arg. ff. de offi. p̄sid. l. 4. ff. de iurisd. om. iud. l. si extr. de offi. deleg. b c. excommunicatis. & c. si. de offi. præf. vrb. l. si. b

A D D I T I O N E S.

- a c. j. ¶ Ibi soluitur in glo. pen.
b l. i. ¶ Dic contra, vt no. de of. leg. nouit.

S V M M A R I V M.

- 1 Rescriptum impugnari potest ratione eius, contra quem impetratur.
2 Rescriptum contra privilegium obtentum, nec de privilegio mentionem faciens, an sit validum.
3 Impetratio contra abbatem, nulla de conuentu facta mentione, an valeat.

76. §. Ratione etiam eius, contra quem impetratur re scriptum, impugnatur. unde per clausulam, Quodam alii, non trahuntur meliores, quam sint in litera ex pres si, ut infra §. ratione cause. in uer. itē quod in eo. ¶ Item excipi tur, quod est impetratum contra prædecessorē mortuū: nec per illud iur. citatus: quare per eum nō debet successor p̄ueniri, extr. de rescrip. significauit. de offi. deleg. gratum. Arg. cōtra, extra de ind. quia V. & C. de p̄trahen. & comit. stip. l. fina. & die, quod si impetretur super actione reali, tunc successor potest p̄ueniri: qa res transit cum suo onere, ut extra de deci. pastoralis. j. verfi. itē quod is, contra quem. Si super personali, & re integra moritur is, contra quem fuit impetratum, expirat, ut in d. capit. significauit. si uero moritur re nō integra, tūc successor per illud poterit cōueniri, ut in d. c. grati. & in c. significauit. ibi. cum nec per ip sas, dum uiuit, & c. uel die, ut ibi no. Item successor uniuersalis pot est conueniri per rescriptum contra prædecessorem obtentum illo re integra mortuo: arg. bonū extr. de fo. com. dilecti. de hoc in præ. capitu. quia V. ubi etiam non secundum Papam, utrum fiet nouus processus cōtra successorem. ¶ Item excipitur, quia est p̄ tra priuilegium obtentum, nec facit de priuilegio mentionem 2 extra de rescrip. cum ordinem. ¶ Item quod is, cōtra quē im petratum est, tempore impetrationis non erat in rebus humanis ff. que sen. sine app. rel. l. 2. extr. de rescrip. c. si. nisi forte sit tale il lud, super quo impetratur, q̄ hæres possit hereditario iure con ueniri, C. de coartrahen. & comit. stip. ueteris. ff. de fideic. liber. cum quati in prin. in auth. de inre iur. à mor. præf. col. v. Item quod mater, contra quam impetratur nomine filiorum, ad secū da uota transfuit: extra de app. ex parte M. ¶ Item q̄ ubi impe tratur contra abbatem, non fit mentio de conuentu, cum tamē sint bona communia: extr. de rescrip. edoceri & s. de actore, uerfi. d item etiam obiicitur, & seq. d

A D D I T I O N E S.

- a Ratione etiam. ¶ Dic, ut scripsi in questione, quam disputauit, posita super regula, si qui in ius. de reg. iur. lib. 6.
b Successorem. ¶ Vt ibi scripsi in ult. gl.
c Quod is. ¶ Ad literam fuit iste uerf. Vber. de Bob. vbi s. post prin.
d Et seq. ¶ Dic, ut ibi quia ualent, nisi essent capitula omnino discreta. Host. autem hoc membrum plene prosequitur sub uerfi. 99. quærebat Guid. An. quæst. j. huius tituli, an ualeat rescriptum impetratum per conuentum, de abbate mentione non facta: Allegat, q̄ sic, l. j. C. de diuer. refe. vbi rescrip tum prodest fratri impetranti. Si hoc in carnali fraternitate, fortius in spiritali: de transla. c. 2. facit, q̄ ex sola affectione dī q̄ si, ff. de hæ. in li. l. nemo dubitat. alle. et ext. de iudi. c. am. In p̄rio alle. ff. de min. l. deniq; s. sed vtrū. ubi reitō datur filio, nō patri. Vñ ubi patre p̄tingeret, nō datur. Ad idē e. tit. q̄ si minor, s. si seruus. inducit etiam l. ait p̄tor. ff. de iur. del. ubi, qui non pot. alienare, & c. distinguit, vt si bona sint p̄munia, ualeat, per præ. l. j. Nec obid. deniq; q̄ restitutio minoris est beneficium personale. & sic perso nam non transgreditur, de re. iur. priuilegi. l. 6. cū p̄cor. Et aduerte, quia p̄ hoc dicitur hac q̄ hic scripsi. dec. præ cam. Si dicat. q̄ illi fratres Duneb. essent res, destruere uidebatur distinctionem, quā posuit Ho. vbi s. & idēo ipse ibi tenet in uerf. hæc tñ distinct. q̄ si ipsi erant actores. & monachi rei, hoc factis præsumo, quia præponuntur: & quia ibi dicit, ingre diatur & auti qua dicebat, aggrediantur, in antiqua autem patet, ut ibi scripsi, q̄ q̄ erat super quadā ecclesia, & delegata erat abbati de Eufelcan. auditeda & hñieda appellatione remota. Secundū hoc illa dec. determinat q̄. l. q̄ et causa fit talis, q̄ p̄uentus sine pralato in iudicio tractare non possit: impetratio fit rescripti tñet super illa facta per p̄uentum: eo fortius, q̄n causa esset p̄uenti tñ q̄ etiam administratio esset diuisa, ut dixi in ca. edoceri. de rescrip. hoc etiam queritur, ut scilicet in communibus, & his que pralatus tracta re nō possit in iudicio sine p̄uentu, teneret impetratio rescripti facta a solo pralato: sicut teneret in illis facta contra solum pralatum: ut in præd. cap. edocui.

capitulo, literas §. fin. Item quod alius de mandato. Papae fuisset receptus, extra de rescriptis. mandatum, & duobus cc. sequi. Item quod tacuit, vel expressit tale quid, quo expressio, vel tacito, literas non obtinuit, eo. tit. super literis. & c. ex parte. C. si contra ius vel vti. pu. prescriptione. que ponitur 25 q. 2. & l. & si legibus. & l. rescripta. Et taliter impetrans, est falsarius. ut. ff. de falsis, si quis obreperit. Item quod non fit mentio in posteriori, quod primum de consensu partium fuerit impetratum: licet dicatur in a. eo. no. obstantibus prioribus literis, extra. de rescrip. cateru. in fi. 2. Item quod tacuit in secundis articulum, in primis principaliter delegatum, extra. de rescriptis, cum dilecta. Item quod tacuit ius episcopale, extra. de decim. dudum. §. finali. de off. deleg. super eo 6 ¶ Item excipitur, quod rescriptum est nimis generale, vel nimis enervat ordinariam iurisdictionem: extra. de rescri. ad hac. de foro compet. ex tenore. & c. ex parte Per mandatum enim generale non phibent nisi illicita. extra. de resti. spo. audita. & de verb. signifi. super quibusdam. xj. quaest. 3. quod praedecessor. Nec ppter cum Papa intendit alicui praedudicare, extra. de maio. & obed. cum inferior. in fi. Item excipitur, quod impetrator tacuit sententiam fuisse latam, extra. de fide instrum. inter. §. instrumentum quoque. ut. in omnibus. extra. de don. inter vi. & vxo. per vestras. C. de erro. aduoca. l. fi. C. sen. re. non poss. fina. vel interlocutoriam: vt extra. de re iudi. cum olim. Item tacuit, quod ipse alibi foret receptus, extra. de rescrip. in nostra. vel quod alias literas vedidisset, vt eo. tit. ad audientiam. Item quod impetratae sunt ante terminum 7 appellationi praefixum: vt j. d. appe. §. qualiter. ver. licet. ¶ Vtrū in rescripto debeat fieri mentio de peremptoriis, vel dilatoris exceptionibus. & qd iuris sit, de hoc no. secundū Papā. extra. de rescrip. super literis c. ¶ Sed quid si procurator non contradicens literis, consensit in iudices cum impetrante: nunquid dominus poterit postmodum obicere extra literas, de ueritatē su ppressionē, vel si suggestionē, vel de aliis videretur, qd non: ut extra. de cau. poss. & propieta. cum olim. Sed dic contra. Consensus enim procuratoris ad hoc ualet, ut iudicem, in quē ipse consensit, dominus recurrere non possit: ut in d. c. cū olim. non autem, quin dominus possit contra literas exceptiones, proponere, quas forsā procurator ignorauit d.

- 5 Clausula generalis, in qua exprimitur episcopus: vel archiepiscopus: an comprehendat Regem vel Imperatorem.
- 6 Rescriptum continens quod talis conuenitur de tali episcopo, & quibusdam aliis clericis & laicis: an comprehendat alios episcopos.
- 7 Conquerens de archiepiscopo Narbon. & quibusdam aliis illius provinciae, an possit extra ecclesiam metropolitanam Narbon. agere.
- 8 Conquerens de archiepiscopo domicilium non habente, quo rescripto vti debeat.
- 9 Impetrans rescriptum contra vagabundum, cuius loci debeat eum pronunciare.
- 10 Rescripta non potrabenda, qua sunt.
- 11 Negocia maiora uel grauiora qua dicantur.
- 12 Impetrans super diuersis personibus ad diuersos, reum autem non conueniens, nisi coram uno, an illa causa finita poterit eum coram alio per alias literas conuenire.
- 13 Promittens alicui dare decem Narbonae, & alia decem Parisiis, an diuersis rescriptis contra se impetrans possit coram pluribus eodem tempore conueniri.
- 14 Impetrans iudicem contra aliquem, an possit illum coram illo iudice conuenire, & iterum reuenire illum coram alio iudice contra seipsum ab illo impetrato.
- 15 Exceptio an habeat locum, ubi is, qui super pluribus personibus actionibus impetrant, facit quod omnes subdelegant.
- 16 Rescriptum ad futuras controversias obtentum, an sit validum, seu admittendum, Rescriptum, quod praecipit aliquid fieri parte absente non per contumaciam, an valeat.
- 17 Litera generaliter contra clericum & laicum, & generaliter contra quosdam alios impetrata, an includat monachum, ut per eas possit conueniri.
- 18 Imperator ex sola promotione electione, etiam ante coronationem dicitur verus Imperator, & habet ius administrandi.
- 19 Furpans quod suum non est, merito perdit quod suum est.
- 20 Consideranda sunt tria circa quolibet rescriptum, scilicet damnum, utilitas & facultas.
- 21 Rescriptum super futuris actionibus impetratum, non prodest.
- 22 Renouatio rescriptorum & iurisdictionis datae per illam, non extenditur ad futura.

ADDITIONES.

a In fi. ¶ Vidi dubitari, an illud rescriptum de consensu partium dicatur impetratum, cui cum diceretur, qualibet pars habuit suū & curia dedit tertiū, vt qd sic, quia verū est qd consenserunt ambae partes tali rescripto, facit, qd dixi post Hof. de offi. deleg. c. vlti. post princ. Item non videtur hic iste reus fuisse necessarius: quia secundū id excommunicatus admittetur ad ouenientiam iudicū quod non fit vt rescripti c. tit. c. j. lib. 6. in vlt. gl. in contrarium facit ver. vlt. j. e. §. item hoc reus fuit prouocatus, & inspicit debet quis prouocet. ff. de iud. l. in tribus. ff. cōmuni diuid. l. 2. reus ergo, ne aduersarius iudicium habeat ad votum, cogitur styulum curiae seruare. Et simile no. ff. de tut. l. 3. §. pen. super ver. cogi. benefacit. C. de episcop. audien. l. si qui. ff. fami. erc. fil. heredes §. non tantum. Aliud enim est dhere, aliud incidere in contrarium: vt ibi, & ff. de re iur. qui cum alio facit etiam l. j. ff. quod met. caus. & quod ibi not. & quod rescripti de sen. excom. si vere. super gl. pe. & ff. de separatio. l. si. ff. ad l. Rhodiā de iact. l. 2. §. cū in ea. §. si. & de offi. deleg. ab arbitris. libro 17. & qd ibi nota. ¶ Adde, quid si tacuit in rescripto gratioso ad bñficiū, de prouisione papali nulliter facta, vel pcessa: Ro. col. 483: & an dicat surreptitium rescriptū tacita acceptatione alterius beneficii facta in partibus p procuratorem: & an praesumatur scientia, vel ignorantia, per eundē dē of. 481. Et an valeat rescriptū impetratum non facta mentione de processibus & sententia nulla, per Bal. p. 405. lib. 3. Et an si impetrans dicat ecclesiam collegiatam, non tamen dicat, qd electio spectet ad canonicos, an debeat carere impetratis: Vide Bal. qd non. p. 178. Adde tu, an rescriptū nō faciēs mentionem de processu valeat, vel ne: Dicat, qd non si processus, vel finis erat aliqua. Sed si processus erat nullus, bene valet, licet de eo nō fiat mentio in rescripto glo. in c. ex tenore. extra. de rescript. & ibi scriben. gloss. in ea, suggestum. extra. de iure patro. gl. in cap. cum nostris extra. de pcessi. pbe. Hof. in c. pen. extra. de do. inter vir. & vxo. ibi do. Ab. Sicul. hoc mirabiliter exclamat. Item adde ad id, quod dicitur ista additio in prin. ibi, de prouisione papali nulliter facta, quod impetrans rescriptum ad beneficiū, in quo nō facit mentionem de beneficio, quod ipsa impetratio prius iniusta & illicita obtinebat, nō ualet hoc rescriptum. gl. no. in verbo, obtinebat. in c. cum qui. de pben. lib. 6.

b Praedecessor. ¶ Addit Hof. 33. q. 2. quos Deus. ff. de iure patro. l. adigere hoc. ver. 75.

c Literis. ¶ Et de peremptoriis est determinatum de lit. ptest. c. j. li. 6. Quis autem debeat probare, cum dicitur falsum expressum vel verum tacitum ibi facti scripsi in vlt. gl.

d Ignorant. ¶ Hac additio fuit dictum Compo. de rescrip. super literis. vt ibi scripsi in fine.

S V M M A R I V M.

- 1 Rescriptum quomodo impugnatur ratione causa. Personarum differentiam in rescriptis contentarum, cui, & quomodo cōpetat estimare.
- 2 Clesionis est maioris professionis quam qui nis laicus.
- 3 Tempus, siue initium rescripti, in quibus debeat considerari.
- 4 Clausula, iam laicis quam clericis, an comprehendat mulieres.

¶ Ratione autē causae & aliis modis extra rescriptū exprimitur ut si in eo monacho prioratus confirmet: ut ex. de pfirmat. uti vel inutil. c. porrecta. Itē excipit, qd super re litigiosa vel lite pendente, hoc tacito est obtentum: ut c. j. & c. cum dilecta. & de dolo & pti. ex literis. C. vt lite pend. per totū. extra. eodem. ca. fi. ext. de priuileg. c. pen. xi. q. j. quia res. Item quod est obtentum super re, cum eā cognitione pfirmata licet nō sit litigiosa: vñ non ualet, nisi de pfirmatione faciat mentio: ut c. i. c. j. & c. bona. Itē qd in eo minores & uilliores psonae & minora negotia exprimūt. Vñ p generalē clausulā, quidā alii nō potest ad maiores psonas, vel maiora & grauiora negotia, uel ad effrenatam multitudinem trahi: nec etiam ad pares psonas uel magnas, si fraudulenter aliquae magne sunt expressae: ut a. extra. de rescriptis sedes. donec illae magne sint in iudicio nominatae. cod. titu. cum in multis 2. argum. Infit. de iur. in. in. fin. Hinc est b, quod si in scriptis specificantur pradia vel possessiones, clausulae nō erant subsequens, & rebus aliis, non poterit d. ad decimas trahi: & sic obtinuit argū. ext. c. eo. frequens. §. fin. d. ¶ Sed

ADDITIONES.

- a Multis. ¶ Ibi not. in gl. scilicet illorum, an sit necesse puenire prius expressum quam inclusum in clausula.
- b ER. ¶ Aditio vsque ad verbum item opponitur.
- c Ar. ¶ Extra lib. 6. de resti. spol.
- d §. si. ¶ Si exprimitur decima cum clausula, rebus aliis, super iniuria agi nō potest, secundū Gul. An. qu. 7. facit, quod sequitur infra verbi. item quarritur. quz & quod not. Hof. in §. proxime allegato, verū. non solum. & puenit alia quaz. quā ibi subdit, an per talē formam possit agere super ecclesia. Et videtur qd sic, per decret. Rodolphus. fed dicit 2. & idē ibi no. Reducendo ad primū tertū est, qd actio iniuriarum infamat ff. de his, qui no. infat. a. thletas. §. in lege. de senten. & re iud. cū re. & crudele est famā negligere. l. 2. q. 1. nolo. & vt patet ff. de var. & extraord. cog. l. pe. fama res inestimabiles sicut de libertate dicitur. ff. de reg. iur. libertas. sed inestimabile cū estimabili pparari nō dēt: ergo hoc vt maius nō includat, clausula. rerū nō ualet si dicas, infamā euitari posse, si per peccatorē defenditur & dānatur. ff. de infat. surti. §. si quis. vel si agatur in factū tēperatis verbis: vt facit libertus d. patroni. ff. de dol. l. nō dēt. in fi. quia licet p hoc euitetur iuris infamia, ipsa tñ opinioe hominū nō effugit, ff. de obseq. a. liberts & liber. & c. l. honori. de testibus, testimoniū in. in. fine. Itud ergo, vel aliud qd diminutioe status pteat, ex uirtute clausulae hoc casu nō poterit intencari. facit cle. de pcur. nō pōt. & qd not. nō obstat l. rei appellatioe eā & iura pteat. ff. de verbo. sig. & sic res corporales. & incorporales, Infit. de rebus incorpora. p totū: quā illud verū, ubi significatio restricta nō sit, vt in odiū rescriptorū: vt in decre. sedes. Nō obstat ptilia superiora, quz procedunt corā ordinario vel delegato, qd ppetens iudex esset. Pro his bene facit, quod rescripti post Hof. de rest. spolia. grauis. super verbo. iniuriis. qui dicit, quod vix potest in curia Romana haberi litera super iniuria. Absurdum ergo esset, qd generaliter serum illam includeret.

a Sed quæ sunt personæ digniores? Respond. circa hoc non potest certa doctrina dari: sed iudex hoc æstimabit ex circumstantiis personarum in rescripto contentarum & quantarum, siue sint in dignitate siue private. 23 q. 4 duo & dicit maiores in primo gradu: minores uero in secundo, x. quæst. antiquos ff. ad leg. Cor. de sca. l. pen. Item æstimabit potentiam, diuitias, nobilitatem, & honorem, extra de testi. super eo. Item professionem maiorem: ut quæ est clericus, uel monachus, extr. de maior. & obedi. solita.

b uer. fecit Deus duo. ¶ Quid si quis nominauit in rescripto maximum laicum? nunquid tunc per clausulam, quidam alij, potest clericus trahi? Respond. non: quia clerici sunt maioris professionis: arg. 96. dist. duo sunt ext. de ma. & obedi. solita. uer. fecit Deus & alterius, ut 12. q. 1. duo. 4. dist. statuimus nisi adiceretur, & quibusdam alijs, tam clericis, quam laicis, ut ext. de rescri. signi. ficauit. Tales enim partes intelligit in substitutione fieri, quales præceperunt in institutione, Insti. de vulg. subst. §. ex disparibus. Sed si dicatur, eps uel clericus, & adiciatur, & quibusdā alijs tunc bene includitur laicus, secundum Vinc. ¶ Quid si expressi minorem, & medio tempore factus est maior: ¶ Itē quid si magna persona, qua tempore impetrationis non poterat cadere in generali clausula, nunc facta est pauper? Item quid e conuerso, si tunc erat humilis, nunc facta est magna persona? Itē quid si tunc questionis non erant, sed postea superuenerunt, ut ext. eo. quia non nulli j. uer. si Item quid e conuerso, si tunc erat causa conuenientis, sed nunc non est. Item quid si expressi rē, que tunc erat maxima, sed nunc decreuit? Resp. in his & similibus tēpus, siue initium obtenti rescripti cōsiderari, extr. de rescrip. super literis. Ea enim, quæ causa explicandi negotia geruntur, non refert quo tempore consumuntur, sed quo tempore inchoantur, ff. de neg. gest. nam d. & Senius. §. si uero. ¶ Sed quæritur, utrum per prædictā clausulam, tam clericis quam laicis, conueniri possint mulieres: dicit Vincen. c. q. non. ff. de neg. gest. l. 3. ff. de verb. signific. l. j. ¶ Argum. contra, j. de disputa. & alleg. aduo §. post hæc. uer. uel ibi masculi num. Quid de monialibus, uel monachis, uel conuersis? Respond. nec illi nisi de illorum ordine mentio fiat. ext. de rescrip. cum or. dinem. ff. de rei uend. quæ religiosis. ¶ Sed nunquid expresso episcopo, uel archiepiscopo, in generali clausula, intelligitur Rex uel Imperator: ar. q. non. Rex enim erat, & neminem præter Deum timebat, de p. dist. 3. §. Dauid quoque in c. totam ar. contra, 96. dist. duo. extra. de ma. & obe. solita. Secus forte in duobus

6 & comitibus: ut in præ. cap. solite. sm Vinc. ¶ Quid si in rescripto dicitur, quæritus est talis de tali episcopo, & de quibusdā alijs clericis & laicis: ut in præ. ca. significauit. nunquid per hæc clausulam conueniri poterunt alij episcopi? Respond. si non adiungit, clericis & laicis: tunc sic, extra de consti. c. omnes. Si uero adiungatur, tunc nomine clericorum simpliciter propositi non intelliguntur episcopi, ut s. de leg. §. postremo. uer. quid dispensatum

h & arg. ext. de præbend. c. si. extr. de sentent. excom. solet. h. nisi forte sit constitutio, uel generale mandatum, uel edictum: ut 17. quæst. 4. si quis fradente. 21. dist. clericos. Quid si dicitur, contra episcopum Tholosan. & quosdam alios de provincia Narbon. nunquid intelliguntur illi, qui sunt de ciuitate Tholose? Et uidetur, quod non. extr. de rescrip. Rodolphus. Dic contra, sicut si diceretur, & alij de regno. Nam ciuitas est in provincia. 6. q. 3. citote. 7. qui scire. ¶ Quid si dicitur, non queritur Pet. de archiepiscopo Narbonen. & de quibusdā alijs prouincia Narbon. nunquid traheretur de ciuitate Narbonen. metropolitana? Videtur, i quod sic, eadem ratione. Alii præter clausulam autem illam, conuenitur P. de episcopo Tholose, & de quibusdā alijs Tholose diocesis, nullus de ciuitate Tholose trahi potest: ut in p. d. Rodolphus. Sed quid si reus est simul d. ciuitate, & de diocesi. utrobique habes domicilium: ut extra de rescri. ex parte. resp. si res, de qua agitur ē in ciuitate Tholose, non conueniretur per illam clausulam: ut in d. c. Rodolphus. ¶ Quid si uagatur hinc inde & modo est in ciuitate, modo in diocesi, nec habet certū domicilium, ff. ad municipi. l. pen. & l. non utique. & l. Labeo. & l. assumptio. quærit, ratione cuius clausula poterit conueniri, & scilicet an diocesis, an ciuitatis; arg. quod potius sit censendus de ciuitate, quam de diocesi, ff. de iudi. si in iudicio. ar. u. contra, quod diocesis maior est urbe. 97. dist. in d. legimus. ¶ Sed dico, quod ubi magis assidue conuersatur, ibi conueniri potest. C. ubi sena. uel clausula. l. 2. Quid si non discernatur unde sit, uel ubi habeat pergulā? Respond. cogendus est eligere certum locum ut satisfaciatur, x. q. 3. nec numerus. quod si nolit facere, conueniendus est ubi inuenitur, ne in ei⁹ potestate sit creditores fraudare. ff. de eo. quod cer. loc. l. 2. ff. de his, qui in frau. cre. air. prætor. §. si debitorum. ff. de iudi. di. lolemus. sed hoc in ordinario. ¶ Quid ergo si sit delegatus? Respond. dicunt quidam, quod quando quis impetrat contra taliter uagantem, nec est certus de illius mora, dicat eum de ciuitate uel de diocesi. Sed talem litteram curia Romana non concederet. ut x. q. 3. graue. 33. dist. in d. habuisse unde melius est, quod impetrat generaliter cum clausula, & quidam alij ciuitatis, uel diocesis

Tholosanæ: & tunc per clausulam generalem, ubi cum inuenit, ibi cum poterit conuenire. ¶ Quid si indubitate constat de persona: puta quia dicitur in rescripto de Guilhelmo Durando domini Papæ subdiacono & capellano canonico Narbon. 1. decano Carnotens. doctore decretorum. 1. & adiungitur non sua diocesis, uel prouincia, sed alia: Respond. dicit Vincen. non esse per tales litteras trahendum. extr. de rescrip. significante. c. huiusmodi rescripta non sunt protrahenda extra de offic. del. c. olim. & c. P. & G. sed Inn. l. l. l. 3. arg. Insti. de delegatis. §. sigs. in 60

ADDITIONES.

a Digniores. ¶ Hic prosequitur quæstionem Vincem, quas posuit in decret. de des. & c. Rodolphus. & c. significauit, & plures ex his ponit Host. in Summa c. tit. §. quod continet ius commune.

b Laicum. ¶ Ponit Host. ubi sup. prox. in comite Prouincia.

c Secundum Vinc. ¶ Abbas contra propter uarietatem professionis: ut fecit p. de rescrip. sedes. super gl. fed. quas. Hoc placet Host. ubi s. uer. quid si impetratur. sed Gui. An. §. non solum tenet primam, sed addit quod dicitur etiā quidā alij clericis: hæc clausula comprehendit laicos iure minoritatis: & quia si expressisset, litteras habuisset, eod. ti. super literis. Dicit etiā, q. Principes. Papa, & imperator, imitatores Dei, apud quem non est acceptio personarum, de iud. c. nouit. non faciunt etiā illo modo differentiam. unde dicit Imperator, quod subiectus, sine differentia personarum, nisi antiquum tractatum cōcedit. C. de cadu. tollē. l. una. post priac. & alibi uult, quod æquitas ratio communiter in omnes procedat. C. de fideicom. l. vlti. alibi dicit, non vacillare dominium per differentiam rerum uel personarum. C. de legi. hære. de emancipatis. in fin. includantur ergo sine differentia laici. Nam uerbum clerici, dubitationem facit. Sed, ut dicit, clericatus non substantiā, sed qualitatē designat: quæ qualitas substantiā non immutat, ff. de contrahend. emp. l. pacta. sed hominis substantia per clericatum non mutatur, & prius & magis fuit homo, quam clericus. rebus ergo, & non uerbis innititur. C. cōia inuitatur. C. cōia de leg. 2. de ele. commissa §. porro. lib. vi. Ad dir. rationem, quia iam ex hoc immunitatem habent laici: si non possent conueniri. Bona uerba sunt, quæ posuit, quia ad aliam materiam proficere possent. Sed allegare, q. Papa uoluerit ut differentia personarum aut rerum, ubi constat, q. uti uoluit, est errare. Satis est ergo Gui. legem defendere q. sine dictione clericis, extendatur ad laicos rescriptum habens clausulam, quidam alij: expresso clerico, habito tamen respectu ad personam expressam, & ad illam, ad quam extenditur, hoc concedere. unde Host. ubi sic in prin. dixi ponebat episcopum pro expresso: quod mirū si laicum per clausulam, quidam alij, adiectam sibi conueniri cōsentit.

d Viuo. ¶ Ad quæstiones prædictas facit, quod not. c. cit. statutum, lib. vi. in gl. habentibus. in si. cum suis additionibus.

e Dicit Vinc. ¶ In capitulo, significauit. ubi etiam ponit duas quæstiones sequentes.

f L. j. ¶ Illæ leges probant contrarium. Dicunt enim, q. Si quis, & Alterius, etiam fœminas comprehendunt. sed ipse Vinc. allegabat etiam ff. de leg. 2. qui mulieres. & l. patroni, quæ leges ibi uel in proximis rubricis non sunt. Sed puto, q. uoluit allegare ff. de leg. 3. qui duos. multos que fecit etiam contra. & l. patroni bene est sub tit. de uer. sig. quæ etiam facit contra: quia dicit patroni appellatione patronam intelligi: ut dixi. gl. Vin. et in c. significauit. per quam de cre. probatur contrarium, ut ibi dixi post Pe. & Ab. & concor. ibi Guil. Na. & Gul. An. nec idem, ut dixi ex mente, uel sententia Papæ, non ex uerbis, alleg. ff. de uer. sig. q. pronuntiatio sermōnis in sexu masculino, ad utrumque sexum refertur. Ad l. j. ff. de uen. in pos. cit. §. quæritur responde. ut ibi non scilicet quod in odium exheredationis appellatus filii non comprehendit filiam. De materia sufficiat sequens remissio: & nullo modo credo ponderatis legibus, quas Vincen. allegat, q. in Vin. Speculatore & meo, non sit aliquis defectus. Quærebat Gui. secundus de quæstione conuersa, scilicet an clausula, quædam alij, comprehendat mascululos? Respondet per leges ff. de le. 2. si ita sit scriptum. ibi, exemplo plenissimum esset fœminino uocabulo etiam mascululos contineri. & delegat. 3. l. feris legatis. Adde, ut per Alex. post Barto. in dicta l. j. de uer. sig. & quæ ibi posui.

g Sic. ¶ Idem Host. ubi supra, uer. quid si impetratur.

h Solet. ¶ Puto, quod intendebat allegare: quia periculosum, & sic alleg. Hostien. in uer. quid si dicat.

i Ratione. ¶ Facit de præbend. quamuis, j. in si. lib. vi.

k Legimus. ¶ De uer. loquitur, non de diocesi.

l Decretorum. ¶ Imitatus est dominum suum Host. qui in prædicto §. p. ad si. j. colum. posuit sic omnes suas circumstantias, & plus: quia posuit locum originis, scilicet de Segusia sed ponit erratum in nomine: quia dicitus est Petrus, cum uocaretur Henricus: & tenet, q. ualeat rescriptum, quod pl. cert. nec obstat quod statim subdam, ut ibi dicam. Sed Io. de Deo in questionibus, lib. j. qu. 41. tenet, q. si impetrat super ecclesia contra presbyterum, si errauit in nomine presbyteri, licet conflet de ecclesia, non ualeat rescriptum quod est stricti iuris. alleg. c. significante. §. alleg. & c. Rodolphus. c. tit. & uer. sic seruatur: quia ne stetur in lite, reformatio litteræ procuretur. & quod proxime dixi, procederet in iudice, & tamen in eo seruatur idem. ¶ Adde, quid si impetrans in supplicatione posuit nomen consularis, cum deberet ponere nomen iudicis: an rescriptum sit uitiolum? Bald. consi. 467. 4. uol. qui tenet, dummodo conflet de corpore rescriptum non uitiari. Adde quod hanc doctrinam Specul. tenet excellens uir Bartholom. Cep. in quodam suo consilio incipiente, quæritur in prin. 2. uol. uel in fine primi: paruum enim consilium est, sed ad materiam remissionum plenum. ibi eam ponit exemplum. & dicitur index aliquis, qui dicitur in rescripto canonico Patavinus, cum reuera sit Vincentinus, uel contra.

m Significante. ¶ Tene quid ibi scripti in principio uer: propter decret. statum de rescrip. lib. 6. teneo dictū Vinc. in l. o. tempore non tenendum, quod non ponderabatur diocesis rei, quæ hodie ponderatur, sed dico, quædo expressa uerā diocesis non transissent litteræ. ibi uide.

epus an
quibus
prouin.
ipto uir
um pra.
on conue
lio per
an diuer
tempo.
lice con
sum ab
um alio.
mitti dū
ntuma.
ra quos
nueniri.
dicitur
num, ut
rendim
scriptū
ioratus
cipit. q
m: ut c.
pend.
uia res.
firmata
mēto
ona. &
ā alij n
egotia,
perfo
lar: ut
nomin
in fin.
posset
poterit
fin d
¶ Sed
expres

ii in nomine. C. de testa. si in nomine. ¶ Item queritur, quæ dicantur maiora uel grauiora negotia: Respon. maiora, quæ de maioribus summis: grauiora, quæ de fama, 6. q. 1. ex merito. & c. deterior. Item quia de beneficio, extr. de procur. querelam. Item quia de spiritualibus, uel de libertate, uel de crimine, extr. de transac. capen. uel etiam propter scandalum, quod inde contingere possit: tamen de maiori summa, quam sit in rescripto expressa, bene potest agi per clausulam generalem, nisi multum excederet: quia modicum incrementum non debet mouere iudicem. C. de allu. l. penult. & fin. expressa tamen pecunia non potest de castro agi. ¶ Item opponitur, quod est obtentum super rebus ad seculare forum expectantibus, extr. de foro compe. licet. & c. ex tenore. & c. ex transmissa. & c. ex parte reginæ. quod dicitur, ut si. ti. prox. ver. 30. Item quod negotio legitime finito est obtentum, extr. de rescripto. audita. Item quod in eo decime laico confirmantur, unde non ualet. 6. q. 3. §. potest. ver. quæ actiões. & ver. sic & predicta. Item quod facit tantum de proprietate mentionem: unde non ualet super possessorio, uel contra extr. de sequestra. pos. c. 1. ¶ C. si a si comp. i. l. 1. & l. si de proprietate. ff. de acquir. posses. l. naturali. ¶ c. ter. extr. de iudic. c. fin. ubi de hoc. ¶ Et hoc intellige, cum actor & reus non sunt eiusdem fori, sed diuersorum: ut tibi nota. simpliciter tamen committendo, utrunque intelligitur esse commissum extr. de sequestra. pos. cap. 1. Item quod ad diuersos indices super diuersis personalibus actionibus est obtentum, extr. de rescripto. c. si. & c. dispendia. & hoc uerum est, secundum Vincen. ¶ siue delegati a papa, siue etiam ab ordinariis, siue sint legati in ordinariis locis, qui quasi semper conueniunt in certo loco causas audire, nisi forte contingeret reum multum vexari: quo casu si appellatur, papa dicit simpliciter, quod coram diuersis ordinariis, uel coram uno delegato, & coram ordinario potest trahi quis: & hoc forte uerum est, cum primo traxit super una persona coram delegato: quia poterit trahere super alia coram ordinario, ne sibi sua iurisdictione subtrahi uideatur. secus forte conuerso: ut si primo traxit coram ordinario, & postmodum impetret ad alium super alia persona, debeat carere commodo literarum: ut in præc. potuit enim coram ordinario de omnibus agere, uel rescripto si perferre ff. si fami. fur. se. di. l. 1. §. si super realibus uero bene potest. ¶ Item si quis coram diuersis trahi. ¶ Quid si super diuersis personis libis impetro ad diuersos indices, sed non conuenio reum, nisi coram uno, nunquid causa illa finita potero eum coram alio per alias literas conuenire? Respon. sic: quia solum illius incommoditas attenditur, ut eodem tempore coram diuersis non fatigetur, ar. ff. de arb. §. cum dies & si arbiter, sed diuersis temporibus coram diuersis trahere, non est vexare. ¶ Quid si promissi mihi decem dare Narbon. & alia x. Parisiis, & in quolibet loco impetro contra te iudicem, nunquid te potero coram utroque eodem tempore conuenire? Respondeo, non: quia commodius utraque questio coram uno trahitur: sed habebit locum tunc arbitraria utilitas loci, & commoditas attenditur, ff. de eo, quod cer. lo. l. 2. extr. de officio deleg. c. P. & G. ¶ Quid si tractus super diuersis, uult pbare, quod commodius tractarentur coram pluribus, quam coram uno: tamen non habet locum questio commoditatis, quæ forte difficilior & prolixior esset, quam questio principalis. præsumit enim eius, quod commodius sub uno tractentur, licet quandoque aliud euenire possit. ff. de legibus. nam ad ea. in auth. de consiliis. & ¶ facit ff. de postul. l. 1. §. sexum. ¶ Sed nunquid potest simul conuenire coram iudice, quem impetrasti contra te: & reconuenire coram alio, quem contra me impetrasti, & coram quo me traxisti? Respon. dicit Vincen. quod si ego te prius conueni, impetra tibi, si postea me non conuenis, nam te potero reconuenire, ff. de iur. om. iud. l. 1. §. si mutus. 3. q. viii. cuius. nec traho te, sed tu me, qui per meum rescriptum me reconuenire potuisti: secus, si ipse me primo conuenit. Hodie autem reus, durante eodem iudicio, non potest actionem conuenire, literas impetrando, uel etiam reconuenire, nisi apud iudicem præc. dispendia. §. reus. ¶ Quid si is, qui super pluribus personalibus actionibus impetrauit diuersos indices, facit, quod omnes uni subdelegant: nunquid habet locum exceptio? Videtur, quod non: quia iam non trahit coram diuersis. Dic, quod aut super eadem re quis impetrat diuersos indices: & tunc non ualet nec impetratio, nec subdelegatio uni facta: ut extr. de rescripto. ex tenore. Aut super diuersis rebus, uel actionibus, & tunc aut omnes subdelegant uni aliquid de iurisdictione sibi retinendo, quo casu non ualet: quia tunc ad eosdem appellatur, & sic saltem in causa appellationis coram diuersis reus vexaretur, extr. de off. deleg. super questionum. §. porro. Aut subdelegant uni simpliciter, seu nihil iurisdictionis sibi retinendo. Quo casu tenet, quod agit, ex quo priusquam fuerit oppositum, commissiones huiusmodi factæ erant: ut si de recu. §. effectus. ver. sed quid si is iudex hoc probatur in præc. §. porro §. Et est ratio: quia tales literæ apostolicæ non sunt nullæ, sed exceptionis ope sunt annullandæ. ¶ Item excipitur, quod ad quosdam indices impetrat super petitorio, & ad alios super possessorio, non

enim ualent tales literæ, argument. extra de rescripto. ex tenore. & probatur & no. secundum Papam, extr. de cau. pos. & proprie. c. j. ¶ Item quod diuidit causæ continentiam, extr. de sequestra. pos. c. 1. C. de iudi. nulli. ¶ Item quod est contra ius diuinum, xxv. q. 1. contra statuta, extr. de consuetu. c. fin. uel ius positium, xxv. q. 2. rescripta §. ius uel publicum, eadem q. nec damnosa C. de sacrosanctis ecclesiis l. iubemus nullam. in fine. C. de incest. nuptiis l. finali. Vel priuatum, sed enormem inducit læsionem, C. contra ius uel util. publi. quoties. & l. rescripta quæ est xxv. q. 2. extr. de decimis, suggestum de rescripto. c. 2. ¶ Præmissa uera sunt, nisi dicatur in eis, non obstante tali lege, uel canone. ff. de legatis 3. si quis in principio testamētū & C. d. testa. auth. hoc iter libertos. C. d. Toffi. testa si quando. in principio ff. ne quid in loco publi. l. 3. §. si quis à principe. extr. de rescripto. nonnulli. extra de cogn. spiritu. c. 1. extra de offi. delega. super questionum. §. intentionis. xxv. dist. ac. 16. r. & c. seq. ¶ Sed si dicat, non obstante aliqua lege, non ualet, quia nulla est specificata, ar. ff. si qs. ca. sed & si qs. §. quibus ext. de off. delegati, ex parte ¶ Item excipitur quod ad futuras controversias obtentum, extra de rescripto. c. fina. ¶ Item quod impetretur, quod erat notorium, asseruit occultum: & impetrauit, quod absolueret præstita cautione. extr. de ap. consilium. l. & de uerb. significat. ex parte. §. fin. ¶ Item quod non est profectus uerbis appellationem intra tempore debita, extra, de appel. personas. c. cum sit Romana. ¶ Et generaliter excipitur contra rescriptum, quod is, a quo obtentum est re integra obijt: extr. de off. deleg. licet. & c. gratum. & c. relatum. ff. de

ADDITIONES

- a Aegi. ¶ Secundum In. ut scripti in c. sedes. super gl. sed quas.
- b Cj. ¶ & uide quod ibi no. in 3. gl. & quod super ea dixi.
- c Hoc. ¶ Et in g. of. i. & clausulam sequentem, quam tibi nota aperte posuit Ber. auctor polii inepitius. Præmissa. n. ibi. Ber. g. continentia causæ diuidi non debebat, & cognoscendo de possessione, debebat cognoscere de proprietate: & hoc dictum respicit eius determinatio, hoc intellige, & c. propter interpositionem tamen aliquis fuit inepitudo: quia non adaptatur delegato, cui utraq; est commissæ nec ordinario, nisi prima lite finita, ut ibi. Sed hic dicitur, quod si rescriptum committit proprietatem tantum, non ualet super possessorio: uel contra, si possessorium tantum, non ualet super petitorio. Huius dictio non adaptatur hæc determinatio: procedit enim dictum, siue sit eiusdem fori, siue diuersi. Item quod dicitur de diuersitate fori, proprie locum habet, quando diuisum utrique parti competit alterum: ut in præd. dec. vi. Quando enim in uno tantum competit, utraque non est eiusdem diuersitate fori. Nec defendas auctorem, quod intellexit simpliciter rescriptum non ualere eo, quod continentiam causæ diuidit, per l. nulli. C. de iud. ut i. uer. item quod diuidit, Huius triplex respon. primo quia uerba eius hoc non sonant, nec mecum illum casum ibi ponant. Secundo, quia nec ibi procederet determinatio de diuersitate fori. Tertio, quia lex illa, nulli loquitur, quando impetrantur ad diuersos diuersa rescripta, unum super possessionem, alterum super petitorio. Indubitatum est autem, quod super altero tantum conueni impetrare licet, extr. de rescripto. per totum. ¶ Ad de, an commissæ cautâ possessioni, possit cognoscere de petitorio: Pau. de Ca. conf. lxxii.
- d Secundum Vin. ¶ in decr. vlt. et. unde sumpta fuit additio.
- e Nunquid. ¶ Hoc repetitur j. de reconuen. §. pe. ver. pen.
- f Indices. ¶ intellige per diuersa rescripta.
- g porro. ¶ Facit ad hoc de off. del. iudex. lib. 6.
- h Annullandæ. ¶ Tu dic contra, cum dec. dispendia. dicat processum non tenere. Cum autem subdelegatio sit de processu, de hoc de off. del. c. pelli. 6. in 3. gl. & facit s. et. in prio. uel sed obicitur. Patet, quod si subdelegatio non tenet, ergo nec processus habitus per illam.
- i C. 2. ¶ Hos quatuor casus posuit Host. pro. xxi. xii. & xiii. pro quorum in tellectu remittit ad §. quas vires. eo. i.
- k Ex parte. ¶ Vide remissionem, quam dabo. j. de instr. edi. §. nunc aut. uer. & scias.
- l Obtentum. ¶ Cautius loquitur Host. uer. xvii. dicendo cum textu: decet hoc allegare, excipi quod ad futuras controversias trahitur. Hoc enim intendit decretalis illa, quod habens rescriptum cum clausulis generalibus in personis & rebus, trahatur aliquem non nominatum in rescripto super controversia orta post impetrationem, procedit etiam, cum solum in rebus erat clausula, & ipsum nominatum trahatur super tali controversia. Si enim obtentum fuisset super futuris, subdelegatio esset: quia hoc non habet stylus, extr. de sent. exco. c. ad hæc. si tamen appareret de ueritate rescripti, & certa scientia Papa, præsumendum esset: facit de restit. spoliato, audita, in prin. & quod ibi scripti post In. nam conferutores, qui legati sunt, de off. del. c. j. & vlt. lib. 6. datur uel futura, ut ibi patet. Verum est, quod per formam priuilegiorum solent talia concedi: & plus reis, quam actoribus: ut patet: & non rescripti de priuileg. capitulo. 1. lib. 6. §. ad ipsum. Si ergo alicui mercatori daretur delegatus per papam, ut omnes debitores suos coram illo conuenire posset, hoc solum intelligeretur de obligatis ante datam per præ. decr. si obstante illa generalitate, sufficere de pro: qui ad agendum, in prin. l. 6. for. tius. ubi non est generalitas: ut j. uer. si. Si autem Papa exprimeret, quod omnes debitores præsentis & futuros, & c. istud effectum modo obtentum ad futuros, & non cadere in exemplum præ. decr. si uer. aut literas, quia non violantur uerba rescripti, & trahere, sonat actum coactum. ij. Machab. vi. de Eleazar, cum trahitur ad supplicium. Actū xiiii. Paulum traxerat extr. citatam. de sententia excom. cum pro causa. ibi, traxit uerberando per clausulam, qui fil. sint lektor traxit in causa, & capit. per venerabilem, uer. uidebatur.

st. de iur. om. iud. & quia ff. de iud. mortuo. vel is, contra quem impetratum est: vt §. ratione etiam eius, contra quem, & c. uel etiam impetrans, §. ratione etiam impetrantis. ¶ Item quod sublatum est, nam alter delegatus vel etiam ordinarius prius citauit, extra, de app. vt debitus. extr. de fo. compe. c. pe. ¶ Item quod generali de rogatum est per speciale, extr. de rescri. c. j. & c. pastoralis. ¶ Item quod impetrans praesens est coram ordinario: dixi §. tri. proximi. §. fin. ver. si autem iudex sit. ¶ Item quod duo rescripta sibi iniuncta contraria, sunt impetrata, ext. de fide in impetrari. ext. de off. dele. c. 2. ¶ Item quod idem contra eundem super eodem diuerfos iudices impetravit. ext. de rescri. ex tenore. ¶ Item quod est ibi aliquod verbum ambiguum, unde non est per illud procedendum, donec per delegantem fuerit expeditum, ext. de rescri. cum contingat. de iud. cum venissent de praeben. licet. ¶ Item quod non extenditur ad dignitatem seu rectoriam, cum scribitur pro simplici beneficio, ext. de praeb. c. fi. ¶ Item quod non potest fieri, quod rescriptum est impetratum, ex quo sciuit quis primum contra se fuisse impetratum, secundum do. mem. d. ext. de off. dele. cum causa. de app. suggestum. ¶ Item quod imminet scandalum si impetrans beneficium obtineret, extr. de praeben. cum tenemur. d. rescri. nihil. ¶ Item non valet rescriptum, quod praecipit aliquid fieri parte absente non per contumaciam, C. unde vi. meminerit. C. si per vim, vel alio modo postur. fur. l. si. ar. ext. de ma. & obe. in ter. quatuor. de causa pos. & pprie. c. r. ¶ Item nota, quod p. clausulam, quidam alii, non possunt, nisi quatuor, in iudicium trahi: quorum nomina in primo citatorio, & etiam in quolibet, sunt exprimentanda: vt §. ti. proximi. §. r. ver. item quod per clausulam ¶ Item nota, quod si literae sint generaliter contra clericum & laicum, & generaliter contra quosdam alios impetratae, per eas non potest monachus conueniri, C. de epis. & clel. generaliter. i. prin. vbi habetur, quod monachus non est clericus §. licet illud quidam intelligant de conuersis. Ad idem xvi. q. i. legi. prope fi. ¶ Item quod non extenditur ad pensionem, nisi expressam de pensione faciat mentionem: vt ext. de rescri. in dec. Alex. 4. licet. ¶ Item quod ad rescripti interpretationem non sunt vocati, qui sunt per illud nocendi, C. ut actio. ab haered. l. j. in auth. ibi posita, ff. de ad. ptio. nam. ita. Item quod oblatum est ab Imperatore non dicitur coronatum, vel insulato: vt C. de quadri. praef. l. si. in fine, in auth. de con. m. filiabus. in ff. de re mili. ex eo. C. lib. xii. de decur. l. si. quia non dicitur Imperator, nisi deum corona susceperit: vt ff. de testa. m. l. l. penul. 2. & ar. ext. de auth. 4. usi pal. nisi & de post. plat. bonae. 2. in fi. Et dies coronationis, dicitur ortus Imperii: ut C. de fer. l. fi. ¶ Item si sit hic ar. quod donatio de ciuitate Bon. & suo districtu & de tota Romanoliola facta ecclesiae Romanae per dominum Rodulphum regem Alemaniae, nondum coronatum in Imperatorem, non teneat. & ar. extr. de elect. c. venerabilem & c. nos. l. & c. nisi in fi. cum suis similibus. Ar. tamen, quod valeat rescriptum & praedicta donatio, ff. de of. pcon. obseruare. in fi. Imperator enim ex sola Principum electione & etiam ante confirmationem aliquam verus est Imperator: & conuenit ius administrandi: vt probatur & no. xlii. di. legitimus. uers. quomodo exercitus in auth. p. tituto q. de di. ficat. & papa ex sola electione & exercitum plenam potestate regendi, & temporalia administrandi: & cum non habeat superiorem, cui eligatur, confirmatur vt l. xxxix. di. si quis pecunia. in fi. xlii. di. no mine. ver. planep ostquam. Spiritualia vero non, secundum Bal. nisi postquam ordines & insignia receperit, quod fit specialiter in coronatione: & haec potest esse causa, quare Papa ante coronationem tantum media bulla vtitur: uidelicet cum capitibus apostolorum duxat, sine nomine proprio, licet statim post electionem & immutationem nomen suum designet: licet aliud in metropolitanano sit, vt ext. de usu pal. c. nisi. extr. de postu. prael. bonae. 2. in fi. De facto tamen plura ad spirituales iurisdictionem spectantia ante coronationem exercet. Item praedictus in Imperatore electus, non proprie donauit, sed di. am prouinciam ad ipsam ecclesiam ab antiquo tempore pertinere declarauit: sicut alias manumissio est facta libertatis: vt lusi. de manu. & xii. q. 2. cum redemptor. Item uerus dominus, ad quem res sua ab alio possessa reuertitur, etiam post tempora longiora retentionis, debet commodum obtinere: vt ext. de or. cog. c. 2. cum suis concord. & xvi. q. 3. §. potest uerbi. si autem res. Ad hoc facit in auth. de no. al. aut per. §. si minus. Certum est enim, ad ecclesiam eam ab antiquo ptinuisse tam ex concessione Pipini patris Caroli Magni, quam sequentem Imperatorum: sed fuerat de facto per tyrannos Principes occupata. ¶ Quare dignum est, ut dum usurpat quod suum non est, perdat etiam quod suum est: vt xxv. q. 2. sic decet. xli. q. 2. §. ite praecipit. C. finium regum. si conlisterit. & nos in singulis ciuitatibus & locis a syndicis in parlamentis, & etiam ab omnibus singularibus personis a 14 annis §. & a communitatibus & Baronibus ipsius prouinciae nomine ecclesiae Romanae recipimus cognitionem, quod ipse ciuitates, & loca eorum, & territoria & districta plenarie in temporalibus ad Romanam ecclesiam pertinent in fo-

lipu, & plenii dñi, ditionis, iurisdicōis, ptāris & p̄cipat° ipsi ecclie sicuti in iurauerūt et eccliam Romanā, & oēs Romanos pōtēstices ueros dominos recognoscere, & in perpetuum habere & tenererecipimus etiam sacramentum fidelitatis sub forma, quae ponitur §. de feudis, §. quoniam. ver. sed & quando. Quodam autem uidi dicentes, quod Imperator ante coronationem potest dare priuilegia absque Imperii lesione: puta, ut quis possit emancipare tutores & curatores dare tabelliones creare: ea quae sunt uoluntaria, non contentiose iurisdictionis, exercere, ar. ff. de offic. procon. l. 2. q. 1. ¶ In summa nota, quod tria circa rescriptum cōside- rantur, scilicet damnum, utilitas, & facultas. Damnum, puta si erat excommunicatus impetrator, cum ipsum impetravit, & tunc non ualet vt §. ratione etiam impetra. ver. item excipitur, quod impetrat. Utilitas, ut si tempore excommunicationis non erat excommu- nicatus:

ADDITIONES.

- a Mortuo. ¶ Remittit Host. ver. xxxix ad summam. de offi. dele. §. & qualiter finiatur. vbi ponit alii exceptiones.
- b Pastoralis. ¶ Distum fuerat in §. ratione formae. & est primus post obseruantias.
- c Licet. ¶ Ibi Papa declarauit uerbu Integre, qd in suo rescripto posuerat, & hoc §. Ho. de quo remittit ad §. & de interpretatione. eo. ti. vbi materia diuersarum interpretationum, not. de posthu. pra. c. j. plenius proficitur.
- d Secundum do. meum. ¶ vbi §. sub ver. xxi. qui ibi dicit, quod aliqui calem fraudem fouentes, tenent contrarium.
- e Nihil. ¶ Ille fuit centesimus secundus & ultimus obiectus Host. vbi §. Adde quod rescriptum est nullum, cum in eo dicitur, quod non cognoscatur de causa: ut per Bal. conf. l. 17. 3. lib.
- f In quolibet. ¶ No. ut in remissionib. dicitur.
- g Clericus. ¶ Sup. ne clauis secundum thema. Oportet enim sic suppleri.
- h Quidam. ¶ S. Ne pos. de Mot. ab. vbi §. nec inueni hunc uerulicum in hoc tractatu positum ab alio, quam ab ipso, alleg. de consir. util. uel inuicil. porrecta. in fi. Puro. quo ad hoc quod de religione fit facienda mentio.
- i Prope fi. ¶ Vide quod dixi §. §. ratione formae. ver. item cum dicitur, quod priorissa.
- k Licet. Vnde sumpta fuit decr. quamuis §. de praeb. lib. 6. r. resp.
- l Interpretationem. ¶ Ille casus & sequens fuerunt Alber. Gal. que habeo duplicatum. In uno. n. habeo interpretationem in alio impetratione, & hoc plus ad propositum, & uenit l. na ita. sed in l. j. itatum alle. cu. tua auth. e. errat. q. a non est ad propositum lex, & nulla auth. habet. Ex uicinitate igitur fuit error. Simile qd dixi §. de act. vel pe. §. pe. ver. sed nunquid scholasticus. Na lex l. de act. & ob. hic oriuntur illi. r. & habet. auth. sed hodie facit ad propositum. Itē litera prima conuenit quod sequitur. per illud uocandi. sed Alb. ponit, non sunt uocati, qui leduntur. e. ti. refer.
- m Ex eo. ¶ Alber. Gal. q. dedit causam huic tractatui, nō plus ponit, nisi quod alleg. in contrarium obseruare. de qua §.
- n L. pe. ¶ Corrige. ante pe. & est lex. ex eo. superius alle. & pen. faceret ad contrarium.
- o Electione. ¶ Quā faciunt ut singuli, nō ut collegii, secundum Ho. vt scripsi in c. venerabile §. gautem super ver. vel noluerint. Hoc improbat V. poldus per iā dudum doctoratus, in suo tractatu de iuribus regni & Imperii Romanorum. c. 6. & ibi in c. 7. tractat materia huius ver. Illud autem improbat illa potissima ratio: quia hi, q. b. hi principes successerunt, eligebant ut collegii & uniuersitas, philicus lex principib. & uniuerso populo subiecto Romano Imperio: ut eligebat exercitus, illa uniuersitate representas, ut sequitur. Et ut de concordantias de re iud. ad apostolica. h. 6. in gl. pe. ergo iure collegiatu utuntur ut illi. cu. numerus minor septenario teneat collegii. de elec. c. j. Pro eo facit regula, is qui in ins. de reg. iur. l. 6. Dicit et p. eos sic feruari, quā primo conueniunt more collegiorum in uilla Keyse. Treuerensis diocesis ad ita uēdū diē electionis cōmuniter faciē de per ipsos in oppido Praefort. c. ludent per praedicta ualere electionem factam a maiori parte talis collegii: cum id fit in collegiis regulari. & adde, quod statim dicam.
- p Designet. ¶ Vide quod no. super data sextuli. in gl. scire debes.
- q L. j. ¶ Vide qd no. in de. de iure iur. Roma. ad fin. gl. Romanos. ubi etiam inducitur quod la. de Are. quā ad literā posuit Cya. C. de quadri. prael. bñ a Zenone. & est qd, an Imperator ante coronationem legi uimare possit, & priuilegia concedere: & quia in volumine sic habetur de utroq; iure solenniter disputata sola solutio: hic ponā quae ad literā talis est. Cū princeps uice populi eligat ab his, ad quos spectat electio de iure vt in d. venerabile. d. ele. & c. ad Apostolica. de re iud. l. 6. eiusdem est potestatis & uigoris electio ab eis facta d. Principe, cui erat olim electio facta a populo, C. de ad. ptio. l. secunda argu. ff. si quis cautio l. si eum. §. qui iniuriarum. cum similibus. Sed electio a populo plegem regii, omne ius, omnis; potestas cōpetit merito et oportet electio a principibus. ff. de orig. iur. l. 2. §. deinde. & p. Cy. nū de ve. iur. enu. l. j. ver. eū enim. Et sic eadem iurisdictione fingatur, quā Iustinianus eius lege ideo non teneat: vt C. de leg. digna uox. & sic patet, quod potestatem habet legitimā dī & priuilegia concedē dī, cū iurisdictionem & potestatem imperialem obtineat. Subdebat autem ipse Iacob. quaestione: An talis legitimatus excludat fidei commissaria substitutione: & de hac dicit §. de suc. ab. inte. super uers. sed ex facio quaeritur in uers. item scire debes. Ad principale dictū. Tac. uide qd scripsi. de uerbo. §. super quibusdam. super uers. reg. & in d. c. venerabilem. super uerbo. iustio. vbi posuit dictum Host. de principibus Alemaniae pronuntiantibus & tenentibus concorditer, & in Imperatorem electus habebat omnem Imperialem potestatem quod etiam no. in pra. gl. Romanos. vbi etiam subditur de elec. in discordia: vbi uide. & addo ad id, quod ibi de regillris posui, illud aequo posse procedere, quod discordia habet probabile dubium facti: uidelicet quia uterq; contendit se habere maiorem partem: ut si duo sunt quorum quilibet se dicit electorē, s. Comitē, Marchionē: uel Duem. Nostis etiam temporibus uisimus duos simul reges in Boemia. Vbi uero non esset de maiori parte dubium, iniqua esset.

effet consuetudo, quæ daret ius administrandi electo a parte minori, quem constat ius non habere in tali electione principum: sine aliis iuris simul situr numero: sicut & hodie in certis casibus, sufficit, de. de. quod circa. Sic & vere dicitur est abusus quod principes seruant, quod ille qui vicit in eam possit potior, in quo, ut dicitur, 40. diebus unus alterum sibi expectat: abusus similis, n. est a fortitudine sumi iustitiam: quod est delictorum occasio: nec est fortitudo, quæ non est iustitia, laudanda: ut in auth. vi. c. obe. in. prou. in prin. col. v. & ex hac proueniunt animarum & corporum pericula, extr. de tornea. c. j. Item vere est abusus & in præscriptibilis: quia per id Deus tentari videtur, per Euangelium Math. 4. Lucæ 4. & extra. de pur. vul. c. h. & p. totum, 2. q. 1. monomachia & in hac in electionibus, vel ipsarum affirmationibus, esset locus fortunæ vel sortis. Hæro. de testat. 25. q. 2. non ex pto. & c. non statim. Ad idem ext. de sort. c. h. Itæ lex dicit, Gruenta spectacula in otio civili, & domestica quiete, non placent quod per gladiatores est phibemus. C. de gladia. l. j. l. x. ¶ Reduendo ad primum dictum, mihi placet, iudicium duobus electis ad iperiu, impetratum fuisse tpe Cle. V. a quodam magno plato in ecclesia Dei, privilegium super quodam pedagio eiusdem formæ: & voluit ipse examinare duo, an alteri soli valeret, vel an saltè utriusque, & quod valeret alterum, esse quo administrabat vterque: ducebat C. de sen. pal. & re. l. fi. & qd ibi, no. vt. l. si attento sine, saltè medio tpe valeat alteri, ad idem ff. de leg. 2. peto. s. p. d. q. & a qui. manu. libet. non si. c. opetit. & l. j. C. de te. & l. Barbarus. ff. de off. pro. Item pp dubiu placet licere, quod alias non liceret. C. cor. quare de sepul. facris. in gl. pe. audita p suffragiu. ff. de usufruct. l. usufructuarius. s. 1. & de rei v. idem Pponius scribit, in prin. alias est l. si frumentu, & quod ibi no. & Insti. de rerum di. s. q. si frumentu. Sic & in dubio nominis, ff. de l. & fidei. no. ca. l. si duo eiusdem nominis. & l. sed & ipsi. de præ. stip. l. Paulus. s. j. ad idem ff. de bo. poss. fm. ta. l. qui ex liberis. & de vulga. & pup. sub. l. qui duobus. in prin. ubi substitutus ex duobus impuberibus vltimo moriente, si simul moriantur, vtrique succedit pp dubiu. In prin. facit ambigui iuris & facti, ff. de te. tu. l. duo sunt Titii. & de hæ. insti. in tps. s. q. d. ite pcursu alter alteru impedit, ff. de usufr. quoties. ii. respo. Itæ dubio stat. ff. de test. de statu. & de le. j. l. j. & natura, repugnanti. ff. de reg. iu. vbi repugnanti. Itæ moia hntatis p ouerfia, impeditur alienatio. ff. de peti. hære. l. diuis. in prin. & ver. causa autem. & fami. er. alienationes. vel dicatur effectus pcesionis ex euen tu pendere, ff. de test. tutel. iure nostro. s. ff. de sol. qui res. in prin. j. & ij. respon. de reb. da. quida. C. de iud. rem non noui. Nam cum veritas apparet, alterum deficiet, s. dist. veritatis. ff. de pac. l. si tibi x. s. pe. & effectum intelligas in obseruantiâ & declaratione. Re aliter enim pcesio non pendet quæ statim ualuit, vel non ualuit, ubi de potestate pcedentis queritur. Faciat no. Insti. qui mo. ius pa. po. sol. s. si ab hostib. in prin. & ff. comunia. præ. l. fi. & vide extra de fri. & malef. si eternitatis. in fi. de eo enim quod iure est certum, quia nobis incertu, dicitur ibi finale nostrum iudiciu pendere ex futuro: ut ibi no. in vlt. gl. Nec inuabit administratio reprobari, qui privilegium pcesserat, ff. de reb. eor. qui sub tut. vel cur. l. qui neq. C. de iur. qui no fat. in l. dubium. & l. si in quibus casibus ca. in inter. rest. non est ne. l. si tutor. No. n. veri principis & eius qui se pro tali gerit, est eadem administratio, ff. de eo, qui pro tu. l. 2. & de doli exc. l. apud Celsum. s. si quis no tutor. Nec administratio, cui ius resistit, in hoc casu, C. de nu. acta & c. Laetarios & quod ibi no. ff. de cond. ind. si urbana. præ. Faciant, quæ scripti post Inn. & alios, de elec. nihil est. post gl. & de rest. spo. in literis in magna gl. De secundo vero dubio, cui placet vterque, obstat impetranti leum, qui duobus, ff. de acq. hæ. vbi scriptus hæres in duob. testamentis eiusdem testatoris, dubitans quod valeat, ex neutro potest adire. Itæ quicunq; sit exitus, si pp dubitationem iuris & facti pcedere non potuit, & sic fuit nullu, non ualeat: vt in regula no firmatur. l. i. c. u. p. c. e. ti. quod ab initio. ff. Sed verius videtur, quod quicunq; sit exitus qonis, tutus sit privilegiatus, ff. de hære. insti. l. si quis ita hæred. scripserit. & de acq. hæ. c. hæres. s. si de p. d. indeb. l. Iulianus. ad Velleia. l. aliqui. s. si. Hoc intellige altero approbato. Ex illa enim approbatione & declaratione admittitur administratio licita, saltè respectu approbati & ius habentis, soli dati ius ab ipso privilegiato, ff. de rei ven. si actio. de fun. do. l. pe. ad Treb. l. si fratribus. ff. de usufr. c. uir p. d. i. & de doli exc. apud Celsum. s. si a Titio fundu admittitur: a iure prouiso, qua quis prouidit vlt actibus suis in oem euentu, de postu. c. vno. l. i. c. de vul. & pu. sub. cohæ. di. s. cum filia. & de mili. testa. l. 3. in fi. C. de testa. manu. l. si iure. Sed dicitur de. ur. q. s. duas. de elec. l. i. c. de fi. insti. inter dilectos. ver. ceterum. Hoc soluit vt ibi no. in 4. gl. Ad dec. vt quis. resp. deo, q. p. ctus ma trimonii spiritualis, vel carnalis, placet non potest ex p. sensibus iteratis. Aut enim primo consensu tenuit: & sic nil addit iteratio. Aut non tenuit: & tunc potest p. s. tere ex secundo, & in spirituali ex illo solo petenda erit p. s. tatio, ut ibi facit, quod no. de trãlla. episcop. c. fi. in prin. Ex prædictis patet, quod longe fortius est ius habentis ab vtroque, medio tempore, quæ habentis ab altero: quia cum principaliter hic queramus de ueris uocibus, cum vterque maiorem partem illarum se habere p. tendit: in pari numero electorum, terep. tereur alter habere partem maiorem, & quicunq; sit ille, tutus est privilegiatus habens idem privilegium ab vtroque: & sic eo vt posse videtur, sicut dicitur quod natiuitas posthumi, quæ speratur, non differt additionem existentis in eodẽ gradu cum illo, ea saltè parte, q. in omnẽ euentum habiturus esset. ff. de acqui. hære. l. ventre. e. tit. c. i. quida. ff. de iudi. sed si restituitur. s. fi. & si pars hære. pe. l. antiqui, adducitur ad fi. C. de pe. he. l. h. Bene facit ad casum ff. de usufr. cuiuscunq; s. si fundus. 2. respond. Quod autem dixi de euentu exitu in omnem casum, soluit contra dec. secunda, de rest. in inter. in fi. & de le. j. s. si p. deat & l. bouem. s. ul. ff. de x. d. l. ed. In illis enim cessat illa ratio quia exitus non erat uniformis, ut s. imo erat difformis, per quæ apparere poterat agentem ius habere, & non habere. ¶ Adde, quod Imperator possit ante coronationem privilegia concedere: sequitur Paul. de Cast. conf. c. viii. De q. autem vltimo hic posita per Io. Andr. vide Oldr. consil. 22. incipiente, ad questionem. Et quod dicit de Regibus Boemiarum, Oldr. etiam consiluit consilio c. x. c. i. in nullo modo videtur.

nicatus: sed post, cum in iudicio excommunicatur. & tunc dormit rescriptum, donec absoluat, extr. de off. dele. prudentiam. §. sexta Facultas, vt si papa scribit, quod mihi prouideatur. tunc enim

si quod beneficium vacat, debet mihi de illo prouideri: & tempore præsentationis consideratur, extr. de præben. dilectus filius G. in contra, quod tunc tempus date respiciatur, extr. de refer. ea. n. te Sed ideo illud est, quia & tempore date, & tempore præsentationis illi, qui iudicatus fuerat, poterat prouideri, fm. G. N. Tu distigue & ueris, nã qnq; p. siderat actio, q. oritur ex rescripto: & tunc data attenditur, vt in c. eam te. Quandoque ex rescripto non oritur actio, sed super ea impetratur: & tunc etiam data similiter attenditur, extr. e. c. fi. Quandoque valor rescripti attenditur: vt j. ver. sed distigue. Quandoque obligatio, quæ oritur ex mora, vel culpa eius, contra quem impetratur, vt extr. de præben. c. dilectus filius G. & de rescri. capitulum: & tunc rescriptio rescripti attenditur. Quandoque negligentia iudicis, vel impetratoris, ratione prescripti onis contra iurisdictionem currentis: vt quia causa pmissa est intra certum tempus decidenda, extr. de app. super. eo. z. & tunc attenditur præsentatio. Quandoque tantu negligentia impetrantis: vt ext. de rescri. si autem. & c. plerumque. & tunc agendi possibilitas spectatur. Quandoque odium impetrantis, extr. de off. del. prudentia. & de vfar. quia frustra. & tunc tempus agendi. Quandoque attenditur perpetuatio iurisdictionis, vt iam dicam, secundum Pe. de Sam. Vel distigue, & aliter. nam aut agitur de vigo re, id est, an valeat ab initio, uel non: & tunc tempus date spectatur, extra, de rescripto. constitutus & cap. super literis. & de restit. in inter. tum ex literis. in fi. & in præ. c. eam te. Aut de iurisdictione perpetuanda: & tunc subdistigue. nam aut agitur de perpetuata iurisdictione iudicis: & tunc tempus citationis spectatur: vt ext. de off. del. gratum de fo. compet. p. p. s. i. ff. de iudi. l. quis potest. & l. vbi. & de iurisdictione. cum quædam pauella. Aut de perpetuanda iurisdictione scribens: & tunc tempus receptionis: vt cum queritur, quando per ipsum iurisdictione deruratur in præ. c. si per eo. & 4. qu. v. quisquis. vel si agatur ex eo, quod sit contra rescriptum: vt extr. de præben. dilectus filius G. Cum autem queritur quæ literæ alius præuident, tunc incipit præsentationis 21 tempus ut præ. c. capitulum. & ext. de appella. vt debitus. ¶ Sed pone tempore impetrationis credo te mihi obnoxium, cum non sis: sed tempore præsentationis bene obligatus: nunquid index impetratus procedet? Respon. non extr. de rescri. quia nonnulli. Idem est, si rescriptum sit sic obtentum: Conqueritur T. de P. & quibusdam aliis super hæc requia non prodest rescriptum impetrati super futuris actionibus. Idem est in renouatione dicendi d. ext. eo. c. si. dominicalis quæstio est.

ADDITIONES.

- a Secundum G. Na. ¶ Cuius fuit hucusque totus iste ver. in decret. præ. ea te.
b Pe. de Sam. ¶ Quod etiam scripti in præ. decr. dilectus. 2. de præben. super. fi. 2. gl.
c Dicendum. ¶ Scilicet. q. reuocatio rescriptoru & iurisdictionis date per illam non extendatur ad futura. hoc fecundum literalem reuocationem, sed in generale prædicta, qua sumptit hæc verba, est litera reconuentione: sed secundum illam tenet auctor, q. res reconuenire non potest actorem, nisi actione, quæ sibi competet tere rescripti impetrati, quod placuit Damaso q. 1. 2. de refer. qd placet, vt vniformis sit virtus rescripti in actore & reo, & ut rescriptum tanto minus præuidet ordinariæ potestati. decre. tamen vltima, eod. tit. solum in impetrante loquitur. & vide, quod de hoc plene dixi in decr. de p. d. i. s. reus. ver. obnoxium.
d Est. ¶ Veneralis fuit secunda in ordine, & fuit etiam Damasi: & alleg. pro rescripto C. de iur. & factu. error. extr. de conf. c. de ap. si per eo. 2. in fi. de exce. c. pe. ff. de rei ven. autem. s. j. & materia decr. abate. de re iud. lib. 6. Sed ad hoc & similia responditur, hoc speciale in odium rescriptorum, ut dixi in dec. quia nonnulli super gl. sed videtur.

ADDITIONES NOVAE.

- * Quæ differentia sit inter edictum & rescriptum. Barr. in l. postquam. s. imperator. vt leg. no. ca.
* Nota q. non inspicitur tempus quo supplicatio datur, sed tempus date literarum, id est dies in qua supplicatio signatur, quia illud est tempus date. ita dicit Bal. in l. j. ut lite pendet. Et etiam ibi dicit, q. supplicatio non suspendit processum, sed rescriptum sic, dummodo producat ante sententia. fac. quod no. Inn. in c. audita. de resti. spol. & c. questionem. e. ti. per Hoff.
* Quando rescripta sibi inuicem derogant, no. Hoff. ext. de rescri. c. j.
* Rescriptum est iuridice interpretandum, vt in c. causam. de rescrip. & ibi bona glo. & c. j. de off. deleg.
* Nota q. rescriptu vires accipit ab intellectu scribentis. no. Inn. in c. c. i. ecclesiasticæ. extr. de exc. id. de priuilegio, id. de beneficio, id. de statuto. l. fi. C. de leg. De clausulis & formis quæ ponunt in rescriptis no. d. Bal. in l. de quibus. de legi. Et an clausula referatur ad oia pcedentia: dic q. sic, si ponitur respectiue, tunc refert ad p. priuilegium. ff. de leg. 2. si absolute tunc aut termini sunt similes, & tunc ad oia. l. de lib. pte. C. aut sunt d. n. & tunc aut rō iuris vel significatio est clara, & refert ad illud, l. Plantius de auro & ar. leg. aut dubia, & tunc ad proxima. vñ in dubio sem p vltima opinio magistroru videt approbata. l. si id. s. ff. de iur. om. iud. Bal. in d. l. de quibus. Vide g. in c. statutum. s. j. de rescri. l. 6. super vers. in signibus.
* In auth. hoc inter liberos. C. de test. Bal. distinguit, an in rescripto sufficiat illa verba generalia, non obstante aliqua l. gloss. hic dicit quod non fac. quod no. C. de proc. imp. off. l. rescripta. & l. fina. C. si contra ius vel vti pub. &

& gl. in l. j. C. de lib. cau. princeps non videtur velle aliquid iniustum, vt c. de conli. lib. 6. & c. ex transmissa. de fo. compe. Aur ergo ista clausula respicit solum ius principis, & sufficiunt verba generalia. si autem utitur in detrimentum aliorum qui habent ius. requiruntur verba specialia, l. j. §. pe. in fi. de actio. emp.

* An rescripti praesentatio fit de processu. de hoc per Inn. in c. audita. extr. de rescrip. poli. & c. ex conuentione. extr. e. per Hoff. Bald. in l. j. C. vt lite pendet.

* In l. j. de dot. promiss. allegatur haec lex, q. si rescripta vel privilegia continent duo specialia, non valent. ita dicit Bald. q. allegatur laco. de bel. in curia regis Roberti.

* Si opponatur contra rescriptum exceptio, vel falsi suggestio, quis debet probare. Cynus. Iaco. But. & Bal. in l. praescriptione. C. si contra ius vel uti. pu. & Io. And. ext. de lit. contest. in c. j. lib. 6. in nouella, & non sufficit narrare factum, nisi & qualitas narretur gl. in d. l. praescriptione, & c. super eo. extra de cohob. cler. & c. super literis. extr. de rescrip.

* An gratia facta per papam nondum scripta insolita literarum forma, vel scripta, sed nondum bullata, expiret mortuo Papa. Ioan. And. & Archi. in proemio 6. lib.

* Nota q. vbi rescriptum nil addit iurisdictioni ordinariae, videtur nuda monitio. Bar. in l. sepe. de offi. praesid.

* In l. humana. C. de legi. nora q. illud q. plurium auctoritate fit, maiori auctoritate roboratur. l. 2. ff. de repu. & ideo concilia debent esse maioris auctoritatis quam decretales, vel epistolae. vnde dicit Archi. in c. j. de conli. lib. 6. q. rescripta contra concilia impetrata non valent, nisi de illis expressam faciant mentionem, sed contra singulares epistolae valent ex clausula generalis, non obstante aliqua decretali, secundum eum.

* An rescriptum intelligatur in dubio proprio motu ipsius principis concessum, vel ad petitionem partis, l. j. de peti. bono. sub per Bar. lib. x. & c. si motu proprio. de praed. lib. 6.

* Si rescriptum non est praesentatum, an reus possit petere q. praesentetur. Domi. Io. episc. vici. in c. ex conuentione. de rescrip. spo. Io. An. & Hoff. q. non. Io. de ligni. & Inn. q. sic. vt. c. vt debitus. de app. Et an delegatus habeat iurisdictionem a die datae rescripti, vel a die receptionis rescripti. fac. c. pastoralis. de rescrip. & l. man. C. manda.

* Nota q. in omnibus contentis in rescripto, vel tacite, vel expresse, vel ratione accessorii, vel connexitatis, ita potest peti procedi per reum, sicut per actorem. ita dicit d. Vinc. in d. c. ex conuentione. & c. j. de causa possessionis. & propra.

* Quid si dicam instrumentum contra me productum fore falsum, & index pronuntiat fore verum, cum tamen sit falsum, & propter illud fert sententiam contra me, an valeat sententia. Bar. de hoc l. j. s. idem Pomp. quod falsum. aucto. & l. licet C. de proeur. per Cynum.

* Nota q. nomen integrum & cognomen debet poni in rescriptis. Inn. & Hoff. in c. cum accessissent. de conli.

* Nota q. licet in rescriptis deficiat verbum principale, non propter hoc vitatur. Bar. in l. verbum volo. C. de fideicom.

* Quid si impetrati rescriptum a principe contra reum, reus moritur, volo uti contra heredem eius, Cynus in l. temporales. C. q. libel. prin. da. dicit q. sic. ubi Spe. de hoc. d. in ti. de iudi. de l. §. est. vers. quid si in Petro. fac. Bal. in l. j. C. quando lib. prin. da. Inn. in c. significauit. de rescrip. Ang. in l. si decesserit. qui satisfid. cog.

* Quid si actor impetrat ut possit conuenire reum sub vno iudice, reus vero impetrat ut non possit conueniri nisi sub tali iudice: debet praualere rescriptum rei. notat Guil. de Cu. in authent. qua in pronuntia. vbi de crimin. agi oportet.

* Quid si actor impetrat rescriptum, peto ab ipso originale, ipse vult dare copiam ipsius. de hoc Cyn. in authent. si quis in aliquo documento. de eden. do. & l. fancimus. C. de diuersis rescrip. in l. idem fiet. de testamen. tu. facti q. si rescriptum dicit q. iudex qui in eo rescripto dicitur datus, de hoc possit cognoscere, sicut si dicitur impetratum contra veritatem, ut l. praescriptione. si §. ius vel uti. pu. fa. quod no. Inn. in c. pastoralis. de off. del. Bar. in d. l. idem fiet.

* Pone quidam habens plures creditores inter quos erant aliqui in diem, impetrat rescriptum ut non possit conueniri a suis creditoribus vsque ad triennium: quaeritur a quo tempore incipit triennium, respectu illorum creditorum qui sunt in diem. not. per Cynum & doctores. l. finali. de repud. hered. & domi. Nicol. de Neapol. l. cum vulgari. de dote praereg.

* An possit quis impetrare rescriptum vel privilegium super aliqua causa Bal. in l. 2. ut lite pendet.

* An ex rescripto quaeratur ius ignoranti, Bald. in l. beneficium. de constit. prin.

* Qui impetrat iudices super quadam pecuniae quantitate ad decem libras & ad mille agere poterit, secundum l. ylum qui considerandus est. Hoff. in cap. quam graui. de crimi. fal. & Archid. & Io. And. in c. cum multis. de rescrip. lib. 6.

* An rescriptum datum contra non nominatum valeat. de hoc per Io. And. in d. c. cum in multis. in nouella.

* De hoc uerbo, inducas, appositio in rescriptis an importet coercionem & compulsionem, an tantum persuasionem. no. in c. si pauper clericus. de praed. lib. 6. per Archid. & Io. And. ibidem in nouella plenius.

* Quid si contraxi tecum, & promissisti mihi sub poena, & iurasti non impetrare aliquod rescriptum contra me, poslea in petras, an incidas in poenam, & perituri, & obstat tibi exceptio. Cynus in l. omnis. C. si contra ius vel uti. pub.

* An quando impetrat rescriptum debent citari illi qui ex tali rescripto possunt ladi. Bar. in l. nam ita diuus. de adop. extr. de re iudi. & secundum Papam de app. c. cordi. & Inn. c. cum dilecti. extr. de rescrip. & c. si is qui in fi. de fil. presb.

* In nepos ex filio. de manu. in gl. ibi, regulariter contra &c. licet ergo manumissio non possit fieri per procuratorem, in legibus in glo. allegatis: po-

test tamen fieri per filium vel nepotem, ut hic & fini. & sic per hanc l. possit dari consilium citato ad comparandum personaliter coram rectore: q. si timeret ire, mitteret filium vel nepotem, & sufficeret. pro hoc fac. l. quotiens. in prin. de adm. tu. conuincta. l. neq. tutores. C. de procuratoribus. l. sciendum. §. legati vicarios. ff. de legationib. Oldr.

* Quae tacita utuntur rescriptum & quae expressa, no. in cap. super literis. de rescrip.

* Nota q. si ex commoicatus impetrat rescriptum, non tenet: de quo per Archi. in c. j. de accusa. lib. 6.

* Si fiat praesentatio rescripti soli praelato, an afficiat capitulum, de quo per Compottellanum in c. capitulum. de rescrip.

* Pone q. in rescripto continetur, Talem abbatissam moneas & inducas vt filiam Petri recipiat in monialem: qualiter sunt intelligenda verba. no. in c. j. extr. de testi.

* Nota q. gratiae speciales bullantur cum filo de serico, gratiae communes cum filo de caneuo. no. Gulie. in cle. gratia. de rescrip.

* An valeat consuetudo quod canonicus possit testari de certa parte sui redditus: vide in quaest. dominicalibus lxiii. quaest. quae incipit, consuetudo est.

* Quanto tempore durent rescripta. Iacob. Butr. in l. falso. de diuer. refer.

* Nota q. libellus principi datus non facit litem contestatam nisi in praetoriis & annualibus actionibus. Iac. Butr. in l. j. & 2. C. quando lib. prin. da. litem contest. fa.

* Nota quod rescriptum tenet licet non sciatur quis dederit supplicationem seu petitionem de contentis in rescriptis. l. vniuersa. de preci. impe. offe.

* An rescriptum principis directum ad iudicem necessitatem importet. Bal. l. j. C. quomodo & quando Iud. & differt iussus a mandato. fac. Bal. in l. humana. C. de legi.

* An quis possit renuocare rescripto a se impetrato, Bal. in l. postquam liti de pac. Inn. in c. ex conuentione. de rescrip. spo.

* Nota q. lite pendente rescriptum impetratum super lite vel privilegio no. valet. no. in c. causam. extr. de testi.

* Nota q. mandatum principis est iusta causa timoris ad praesentandum rescriptum & impedimenti, no. 23. q. 3. conuenior. & etiam officialis. l. si per impressionem. quod metus causa. & c. quam sit. de elec. lib. 6.

* Quis dicatur negligens in praesentando rescriptum. Io. An. in c. cupientes extr. de electio. Compottell. in c. mandatum. de rescrip. negligentia auct. n. debet esse notabilis, vt c. tibi qui. in fin. de rescrip. lib. vi.

* De illa clausula, quod si duo vel tres &c. not. in capitu. scis fatatus. extr. de rescrip.

* Si aliquis impetrans tacet se habere beneficium etiam minimu, non ualet, vt capitu. non potest. & capitu. si motu. de praebend. lib. 6. idem si tacet se habere beneficium sine titulo, vel per violentiam. eod. ti. c. eum qui.

* Litera impetratae contra unum de una diecesis non extenduntur ad alium de alia diecesis eodem nomine nuncupatum, vt capitu. significante de rescrip.

* De illa clausula, uocatis qui fuerint uocandi. no. in c. exhibita. de iudi.

* Quae differentia sit inter beneficium, & rescriptum, & privilegium. no. Cynus in l. beneficium de consitu. prin.

* Nota q. rescripta & litera papales alicui concessa de gratia leguntur in audentia publica, antequam transeant, vt c. cum olim. de senten. & re iudi.

* Quoties rescriptum est nullum, vel litera processus factus vigore talium est nullus ipso iure, not. M. gentilis in clem. j. extr. de praebend.

* An per mortem concedentis rescriptum gratia perimatur, no. Guilie. in clem. fin. de rescrip. & Ioan. And. ibidem. Item mortuo eo contra quem fuerit impetratum non extenditur ad successorem, not. in c. significante. de rescrip.

* Nota q. litera commissionis expirant re integra morte mandantis, c. gratum. de off. deleg. secus in literis ad obtinendum beneficium impetratum, secundum Inn. in c. super literis. extr. de rescrip. ar. c. ad nostr. alo. 2. §. si. de iure iur. ran. vbi de hoc nam in gratis tantum acquiritur ex sola impetratione, quantum in contentiosis ex citatione, ut dicit Inn. in c. constitutus. extr. de rescrip. & c. significauit. co. tit.

* In c. Romana, circa finem. de sent. exc. Inn. dicit, q. si litera impetrantur contra aliquod capitulum & cogatur ad alicuius receptionem: tamen delegatus compeller singulos canonicos ad receptionem ipsius: licet litera contra capitulum non contra singulos canonicos sint impetratae.

* Quid importent ista uerba, si tibi confiteri, vide in clementina prima. de offi. deleg.

* Nota de uerbis positis in rescripto, suppletes omnem defectum de plenitudine potestatis. Alberi. in l. digna vox. de leg. & clem. pastoralis. de re iudicata. in Spe. de legaro. §. nunc ostendendum. vers. xviii.

* An sufficiat clausula generalis posita in rescripto non obstante, vel posita in privilegio, Bal. in l. sed & si quis. §. quod situm. si quis cau.

* An quaeratur ius ex rescripto ante praesentationem, Bald. in l. beneficium de conli. prin.

* Nota q. rescriptum principis emanatum contra statutum vel consuetudinem, non ualet, nisi fiat monitio de statuto vel consuetudine in rescripto. Bal. in l. omnes. C. si contra ius vel uti. pub. Bar. in conli. ad reprimendum.

* Si in secundo rescripto fiat mentio de primo, quid iuris. no. in c. ex tenore. de rescrip. & c. ceterum. & c. cum contingat. eod. titu.

* An rescriptum transeat ad heredem, Alberi. in regula iuris, & Ang. in l. si decesserit qui satisfid. cog.

* An rescripto in dubio dicantur realia vel personalia. Bal. in l. beneficium. de conli. prin.

* Si princeps mandat dicendo, facias prout tibi videtur. quid iuris? Bal. in l. j. C. si propter publicas penitas.

* Si in rescripto continetur q. potestas se informet de aliquo summarie, an debeat fieri citatio? Inn. in c. exhibita. de iudic. Bald. in l. nam ita. de adop. & c. super eo. de appel. Bald. in l. iudices. C. de iudiciis.

* Quando in rescripto continetur q. procedatur inquisita veritate. Alberi. in l. j.

- in l. j. §. questionem de quaestio. do. Bartho. de Salice. in l. j. C. de custodi. & exhib. reor.
- * Si dominus mandat q. iudicetur inspecta veritate Bal. in tit. de noua fide. for. & l. edicto. de edicto diui Adria. tol. & l. 2. C. de fideicom.
- * In rescripto potius attenditur conclusio quam petitio. Inno. in c. super literis. de rescr.
- * De rescripto in quo continetur, si tibi constiterit, no. in cle. j. de of. del. Inn. in c. dudum. de presump. Bal. in l. non dubium. de legib. & l. neque natales. de prob. & l. praescript. C. si contra ius vel uti. pub. & c. dudum. & c. j. de off. del. in clem.
- * An princeps possit rem priuati auferre, Alb. in l. quotiens. C. de precib. imp. offerend.
- * An impetrans rescriptum possit ei renunciare. Bald. in l. postquam liti. C. de pac.
- * An in rescriptis attendatur tempus data. no. in c. seo tempore. de rescri. lib. 6. & cle. j. de rescri. no. per Io. An. in data 6. facit Bal. in l. falsus. C. de furt. not. in l. si quis filio. §. eius. ff. de iniusto. teita. Bal. in l. ut lite pend.
- * Nota q. si princeps scribit non obstante tali sententia, & non dicit, nec fecit us exinde fiat sic, quid iuris? Bal. in l. fin. C. sententiam rescin. non po. Co. tra facit. l. si conuenerit. §. pen. ff. de pigno. acti.

¶ Bald. de Rescripti presentatione, receptione, & impugnatione.

An viciet rescriptum ratura, ver. item excipitur contra. G. quzdam sunt que Papa non affirmat ratione formæ. ¶ Rescripti presentatio est de actis: & licet non credat regulariter nisi ipsi originali, tñ hoc casu bene creditur transcripto in actis: quia acta vice originalis funguntur. §. j. ver. sed obicitur. G. quod no. ¶ De satisfatione iniuriæ, cui debet fieri, & de conclusio- ne rescripti in facto vsurarum, §. ratione formæ. no. G. ¶ Qualiter debet esse formatum sigillum Papæ, & qualiter sigillum Imperatoris. §. j. ver. fet. G. ¶ Decet scribere literas papæ, per literas capi. verus & syllabas. ver. & nota. q. secundum G. ¶ Si rescripti, uel procuratorium est falsum: & iudex pronunciat verum, non valet sententia propter defectum fundamenti: se- cus, si pronuncietur super instrumento debiti. C. de fin. l. si. ver. quid si ex- cipit. & seq. vide §. de syndico. §. sententia. ¶ Ille, cui sic scribitur: studeas alia nota reuocare, debet procedere ordine iudiciario, non per modum inquisi- tionis. Idem si dicatur, vocatis voeandis veritatem inquiras. Nam non vi- detur propterea inquisitio committi extr. de iud. exhibita. ver. item quod in rescripto apost. & ver. item quod in rescripto continetur. G. ¶ Exceptio peremptoria, non obicitur in rescripto: sed declinatoria iudicii sic. & est per- emptoria, que totum negotiū perimit, & decidit. ¶ Declinatoria aut est, de qua si constat, si perest nihilominus questio principalis, ver. obicitur, cum seq. G. ¶ Executio datus p̄ religiosus, vt recipiant aliquē in monasteriū, ha- bet coercionē, §. ratione formæ. ver. item Papa. ¶ Si alter emanauerit sine contradictione, præsumitur q. impetrans habuerit mandatum, §. ratio- ne autem impetrantis. ver. sed cui incumbit, & e. §. ponit, qui dicantur con- sanguinei & affines: vide. ff. de iureiur. l. lex Cornelia. ¶ Tempus in literis p̄missum, computatur a die presentationis rescripti, de app. super eo. ver. itē nunquid hic de anno. G. ¶ Tacendi fraus obest in beneficiis cum cura, vel sine, ver. sed quid contra. ¶ An detur p̄seruator non petentis, §. ratione for- mæ. ver. sed pone q. consuetudo. G. ¶ Consensus procuratoris in iudicem, non tollit exceptionem, obreptionis, sed suspitionis, §. ratione quoq. defec- tus. in fi. G. ¶ Si indubitanter constat de persona, non est necessaria demō- stratio loci, §. ratione formæ. ver. quid si indubitanter. G. sicut de gallo pl- so. no. C. qui test. fa. post. hac consultissima. in gl. ordinaria. ¶ An donatio facta ecclesie per Regem Romanorum ante coronationem, valuerit, §. ratio- ne autem causæ. ver. item quod obiectum, tenet, q. non fuit proprie donatio, sed recognitio donationis alia factarum ecclesie: vide in Spec. de in- stru. edi. §. nunc autem. ver. fi. & dicit, q. ecclesia non obstat inuasio tyranno- rum, vel violentia aliorum, quin semper recuperet iura ibidem. ¶ Item dicit, q. Imperator ante coronationem potest exercere voluntariam iurisdic- tionem, & dare priuilegia, que nō nocēt Imperio ibidem. quod no. idem Imperator ante coronationem vtitur media bulla. ibidē: vide Bar. in ex- trauganti. ad reprimendum. & 7. de reg. iur. §. Imperator interdum. ¶ An inspicitur tēpus date, vel presentationis, in citationis, §. fi. per G. ¶ Om- nis, qui habet praticare & esse in curia, videat Spe. in isto tit. & ab eo attingat & hauriat sapientiam: alias non versetur inter peritos. Bal. ¶ Tertius, citius non interest, non potest opponere p̄ impetratem vel agentem, excep- tiones excommunicationis, §. ratione formæ. ver. sed pone, tu es. G. quia is, contra quē non agitur, non admittitur, ar. C. de compen. l. eius. quod no.

¶ De Citatione Rubrica.

Vpra in Tit. de cōpe. iudi. aditione. §. viso. & seq. p̄di- ximus, q. is, qui iudicem ordinarium siue delegatum adit, oblato rescripto, debet ab eo petere, vt alteram partem citet. Inde sumpta occasione aliqua de citationibus supponamus, que sunt ordinis iudicarij fundamen- tum: vt ext. de prob. quoniam contra. de p̄sti. c. ecclesia. & de ma. & obe. inter quatuor. dicentes, que possunt contra citationē ex- cipi. Et de interstitiis temporum, inter vnam citationem & aliam. De peremptorio mittendo. Qualiter facienda est per viuum vo- cem. Et qualiter per literas.

ADDITIONES.

- a Pulchre dicit text. Inff. de p̄ce. te. li. §. omnium. q. omnium actionum insti- tuendum principium ab ea parte edicti proficiscitur, que est de in ius voc. ¶ Pileus post principium sui operis posuit rubricam de in ius vo. & charta 3. posuit de citationibus faciendis per edicta. ¶ Tancred. posuit ru-

bricam de citationibus. parte 2. Roff. ubi tractat de edicti prin. & maxime de eo, si quis in ius voc. non it. ¶ Vber. de Bon. ubi de citationibus, char. mihi vii. Vber. ¶ Bob. in rub. quibus modis citatio impune contennitur, & tit. præc. in fi. 10. de Deo. cau. lib. 2. in septem primis rubricis, ponit ma- teriam istius tit. & seq. quam secundum leges repetit. lib. 4. sub rub. de. j. de- cre. in lib. iudi. de hoc ti. j. parte. 2. & 3. in prin. ¶ Aegid. rub. 3. cum v. seq. ¶ Alber. G. posuit rub. de citationibus. ¶ Guil. Ang. post. prin. de triplica- tione successiue ponens illarum formas. ¶ De Guidone de Suza. j. rubric. prox. dicitur. Item de hoc in contentione actoris & rei. in prin. & in ordi- nario minori ponit rubricam de citatione: & est quarta. ¶ Est etiam sciend- um, q. Iac. Bal. in tractatu de 1. & 2. decr. præmisit hunc tractatum de cita- tio. Item sciendum, q. duo primi ex quatuor non nominatis, de quibus dixi super proemio, qui dixerunt decem tempora causarum, posuerunt. Pri- mum ante citationem. Secundum per ipsum tempus citationis. In primo notabant duo. Primum honestatis generale: vt primo admoneretur reus: & de hoc 5. de preparatoris. post prin. Secundum necessitatis, in personis, que, habent petere veniam de quibus 5. de actore. & fatentur, q. illud pri- mum non pertinet ad instantiam lit. sed quia preparatorium est, & videtur inefficax de eo numeratur. Circa tēpus citationis notabant quatuor. Primum, quod pertinet ad iudicem. Secundum ad eundem, qui citari facit. Tertium ad citatum. Quartum ad citationis formam. & hæc sparsim declarantur in processu.

S V M M A R I V M.

- 1 Exceptiones contra citationem, que possunt fieri.
- 2 Partes coram iudice, non euenio iudicem coram partibus, æquum est comparere.
- 3 Citatio a quo loco, vel usque ad quem locum dicatur efficaciam haberi, ubi actio est, aut realis, aut personalis.
- 4 Dilectus cuiusque videtur esse, in qua domicilium habet.
- 5 Exceptio dilatoria, an debeat semper in initio proponi.
- 6 Nomina citandorum non solum in primo, verum etiam in singulis primis citatoris sunt exprimenda.
- 7 Citatus an teneatur comparere, si eius nomen in primo citatorio non exprimat.
- 8 Clausula illa, quidam alij: in literis legati nel alterius inferioris prelati po- sita an comprehendat plus quam quatuor personas.
- 9 Citatio actoris, an præualere debeat citationi rei, ubi ambo adiuuicem com- muniter citantur.
- 10 Litera simpliciter impetrata contra P. canonicum, an valeant, cum nulli sic vocentur.
- 11 Citatus ad locum inhonestum, vel minus tutum an teneatur comparere. Citatus & non comparens, quibus causis legitime possit excusari.
- 12 Spoliatus si citatur, non teneatur venire uel respondere, donec fuerit plene restitutus.
- 13 Citatio intra nimis angusta tempora facta, an sit valida.
- 14 Citatus ad diem festiuiam, uel solennem, seu feriatam an comparere te- neatur.
- 15 Citatio facta in die festo, licet ad diem non feriatam, an valeat.
- 16 Citatio quibus casibus, & causis dicatur inefficax aut inualida.
- 17 Citatus indobite & non comparens, si excommunicatur, an teneat excom- munitatio: vel si contra ipsum fiat missio in possessionem, an valeat talis missio.
- 18 Citatus ad locum non insignem, & ubi non habetur copia peritorum: an teneatur comparere, non obstante, quod delegatus ducit secum peritos, quod sibi & partibus sufficit pro consilio.
- 19 Loca insignia que dicantur.
- 20 Ratione citantis quandoque non valet citatio.
- 21 Citatio persone, que talis est, q. nō pot in iudicium vocari, non est tenenda.
- 22 Tutum est citatio, an ueniat summum priuilegium allegare, ubi dubitatur an teneat citatio, uel non.
- 23 Iudex secularis citans clericum, ignorans eum esse clericum, qui clericus non uenit: an contra illum iudex p̄ procedere possit.
- 24 Citatus a iudice in casu, quo quis fingit se appellasse in causa, quam secum habebat, eum tamen non appellasset, an teneatur comparere.
- 25 Ius superioris intelligitur in omni iurisdictione exceptum.

1. §. Contra citationem autem excipi potest, quod sit ultra duas dietas a finibus diocesis, unde est citatus: ut ibi est res: de qua agitur. extr. de resc. nonnulli. & c. ex parte